

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1993-1994

Nr. 15

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

13 JUNI 1994

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 76,3 en 4)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	785
N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting	787
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	791
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	793
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	797
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	802
L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden . . .	803
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	807
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 76,5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	811
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	825
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	835
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	838
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 76,5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	839
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	840
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	845
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	846
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	846
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	848
REGISTER	850

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 76, 3 en 4)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 81
van 27 april 1994
van de heer L. BARBE

Internationale overeenkomsten — Goedkeuring

Ons land staat permanent achter met het ratificeren van internationale overeenkomsten. Sedert de wet van 16 juli 1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur moeten de internationale overeenkomsten inzake materies die tot de bevoegdheden van de gewesten behoren door de gewestraden worden goedgekeurd. Het lijkt me belangrijk dat het Vlaams Gewest deze nieuwe bevoegdheid degelijk uitvoert.

Er zijn nogal wat overeenkomsten inzake leefmilieu die door de gewestraden moeten worden goedgekeurd. Ik denk aan het volgende.

- Verdrag inzake milieu-effectrapportage in grensoverschrijdend verband, en Aanhangsels 1 tot en met VII (Espoo, Finland, 25 februari 1991) ;
- protocol bij het Verdrag van 1979 betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand, inzake de beheersing van emissies van vluchtige organische stoffen of hun grensoverschrijdende stromen, en bijlagen 1, II, III en IV (Genève, 18 november 1991) ;
- verdrag inzake de bescherming en het gebruik van grensoverschrijdende waterlopen en internationale meren en bijlagen 1, II, III en IV (Helsinki, 17 maart 1992) ;
- verdrag inzake de grensoverschrijdende gevolgen van industriële ongevallen, en bijlagen 1 — XII (Helsinki, 17 maart 1992) ;
- raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering, en bijlagen I en II (New York, 9 mei 1992) ;
- verdrag inzake biodiversiteit, en bijlagen 1 en II (Rio de Janeiro, 5 juni 1992) ;
- verdrag inzake de bescherming van het marien milieu van de noordoostelijke Atlantische Oceaan, Bijlagen 1, II, III en IV, en Aanhangsels 1 en 2 (Parijs, 22 september 1992) ;

— amendementen bij het protocol van Montreal betreffende stoffen die de ozonlaag afbreken (Kopenhagen, 25 november 1992).

1. Hoe verloopt de procedure inzake het goedkeuren van internationale overeenkomsten (samenwerking met andere ministers, overleg tussen de administraties enz.) ? Wie stelt het ontwerp van decreet tot goedkeuring van een internationaal verdrag op ?
2. Kan de minister mij voor elk van de aangehaalde internationale overeenkomsten meedelen :
  - wanneer de tekst ontvangen werd van de federale regering ;
  - of de minister van mening is dat de overeenkomst dringend goedgekeurd moet worden ;
  - de stand van zaken aangaande de goedkeuringsprocedure (akkoord binnen de regering, advies Raad van State, voorontwerp van decreet enz.) ?

Antwoord

1. De goedkeuring van internationale verdragen maakt het voorwerp uit van een beslissing van de Vlaamse regering en van een instemmingsprocedure in de Vlaamse Raad onder de vorm van een goedkeuringsdecreet van het verdrag.

De Vlaamse regering heeft op 15 december 1993 een gedragscode goedgekeurd voor het sluiten van verdragen die uitsluitend betrekking hebben op aangelegenheden waarvoor de Vlaamse Raad bevoegd is. In deze gedragscode worden de procedures en de administratieve omkadering geregeld met betrekking tot :

- de voorbereidende informele fase ;
- de beslissing om onderhandelingen aan te vatten ;
- de onderhandelingen ;
- het paraferen van de teksten ;
- de ondertekening van het verdrag ;
- de instemming door de Vlaamse Raad ;
- de bekrachtiging ;
- de publicatie in het Belgisch Staatsblad ;
- de registratie bij de Verenigde Naties ;
- de archivering.

De gedragscode is als dusdanig niet van toepassing op gemengde verdragen — dit zijn verdragen waarin zowel federale als gemeenschaps- en/of gewestbevoegdheden worden behandeld — maar wordt hierop wel mutatis mutandis toegepast.

De Vlaamse regering beslist of een internationaal verdrag kan worden ondertekend, en door wie. Na de ondertekening start de voorbereiding van de voorlegging van het verdrag aan de Vlaamse Raad.

De functioneel bevoegde minister(s) is (zijn) verantwoordelijk voor :

- de opmaak van een memorie van toelichting bij het verdrag en een nota aan de Vlaamse regering ;
- indien noodzakelijk de aanvraag van het advies van de Inspectie van Financiën en van het akkoord van de minister bevoegd voor Financiën en Begroting.

De Vlaamse minister bevoegd voor externe betrekkingen en de functioneel bevoegde minister(s) zijn samen verantwoordelijk voor :

- het opstellen van een voorontwerp van decreet ;
- het vragen van legistiek en taalkundig advies ;
- de voorlegging aan de Raad van State, afdeling Wetgeving, van het voorontwerp van decreet.

De Vlaamse regering beslist of een verdrag ter instemming wordt voorgelegd aan de Vlaamse Raad, en welke minister hiermee wordt belast.

De administratie Externe Betrekkingen vervult een centrale rol in de administratieve begeleiding van de hele procedure voor het sluiten van een verdrag. Zij fungeert als draaischijf tussen alle betrokken partijen aan Vlaamse kant, en zorgt voor een optimale doorstroming van informatie naar deze partijen.

2. De stand van de procedure van goedkeuring voor de acht verdragen door het lid in zijn vraag vermeld, volgt hieronder.

* Vier verdragsteksten werden door de federale minister van Buitenlandse Zaken nog niet aan de minister-president meegedeeld :

1. Verdrag inzake milieu-effectrapportage in grensoverschrijdend verband en de Aangangesels 1 tot en met VII, opgemaakt te Espoo op 25 februari 1991 ;
2. protocol bij het Verdrag van 1979 betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand, inzake de beheersing van emissies van vluchtige organische stoffen en de Bijlagen I, II, III en IV, opgemaakt in Genève op 18 november 1991 ;
3. verdrag inzake de grensoverschrijdende gevolgen van industriële ongevallen en de bijlagen 1 tot XII, opgemaakt in Helsinki op 17 maart 1992 ;
4. amendementen bij het protocol van Montréal betreffende stoffen die de ozonlaag afbreken, opgemaakt in Kopenhagen op 25 november 1992.

* Vier verdragsteksten werden door de minister-president van de federale overheid ontvangen :

1. Verdrag inzake de bescherming en het gebruik van grensoverschrijdende waterlopen en inter-

ationale meren en de bijlagen 1 tot XII, opgemaakt in Helsinki op 17 maart 1992 (ontvangen op 18 maart 1993) ;

2. verdrag inzake de bescherming van het marien milieu van de noordoostelijke Atlantische Oceaan, de Bijlagen 1 tot IV en de Aangangesels 1 en 2, opgemaakt in Parijs op 22 september 1992 (ontvangen op 21 januari 1994) ;
3. raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering en de bijlagen 1 en II, opgemaakt in New York op 5 mei 1992 (ontvangen op 8 maart 1994) ;
4. verdrag inzake biodiversiteit en de bijlagen 1 en II, opgemaakt in Rio de Janeiro op 5 juni 1992 (ontvangen op 8 maart 1994).

De vier reeds ontvangen verdragsteksten werden nog niet voorgelegd aan de Vlaamse regering om de procedure tot goedkeuring in de Vlaamse Raad aan te vatten. Zij worden op dit ogenblik onderzocht door de bevoegde administraties. Op 9 juni 1993 heeft de Vlaamse regering de Vlaamse minister bevoegd voor Leefmilieu gelast een voorontwerp van decreet houdende goedkeuring van het Verdrag over de bescherming en het gebruik van grensoverschrijdende rivieren en internationale meren voor te bereiden en ter beraadslaging voor te leggen aan de Vlaamse regering.

**Vraag nr. 84
van 6 mei 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN**

Septemberdecreet ter vernederlandsing van het bedrijfsleven — Overtredingen

Kan de minister mij meedelen hoeveel overtredingen van het zogenaamde septemberdecreet, ter vernederlandsing van het bedrijfsleven, er de jongste drie jaren werden vastgesteld ?

Hoeveel daarvan werden er gesanctioneerd ?

Wordt er door de Vlaamse administratie een toezicht uitgeoefend op de naleving van dit decreet ?

Kan de minister desgevallend meer informatie verstrekken over de wijze waarop dit gebeurt, de regelmaat enz. ?

Antwoord

Het antwoord op bovenvermelde vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer Weckx, Vlaams minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden.

**Vraag nr. 89
van 25 mei 1994
van de heer M. Verwilghen**

Vlaamse Gemeenschap — Storten van bagger zonder vergunning in Evergem

1. In het BRTN-nieuws van 27 april 1994 kon men ver-

nemen dat de secretaris-generaal van het departement Leefmilieu en Infrastructuur het blijkbaar als normaal beschouwt dat op het stort in Evergem door de Vlaamse Gemeenschap voort zou worden gestort zonder vergunning. Ook blijkt uit de uitspraken van de secretaris-generaal dat zijn administratie en de milieuadministratie in gebreke zou zijn gebleven inzake deze vergunning.

Mogen wij van de bevoegde minister vernemen welke stappen hij zal ondernemen :

1. tegen deze onwettige gang van zaken ;
2. om verdere milieuschade te voorkomen aangezien het water in het slib het vroegere stort onder druk zet met versnelde uitloging en verzwakking van de dijken tot gevolg, zodat gevreesd kan worden voor dijkbreuk met alle gevolgen van dien.
2. Welke maatregelen de minister wenst te nemen in het algemeen en voor dit dossier in het bijzonder tegen het feit dat een dienst openbare werken blijft storten zonder vergunning, vergunning die door de milieuadministratie dient te worden afgeleverd, terwijl deze beide diensten ressorteren binnen het ene departement Leefmilieu en Infrastructuur ?
3. Mogen wij van de bevoegde minister ook vernemen :
  1. wat zijn mening is betreffende vermelde uitlatingen van de bevoegde secretaris-generaal ;
  2. of deze uitlatingen niet wijzen op een malaise en op een slechte organisatie en coördinatie binnen het departement Leefmilieu en Infrastructuur ;
  3. wat de bevoegde ministers met de geplande herstructurering van hun administraties zullen verbeteren betreffende de organisatie en coördinatie ;
  4. of de bevoegde ministers niet beter een opsplitsing van het departement Leefmilieu- en Infrastructuur zouden voorstellen ?

N.B. : Deze vraag werd ook gesteld aan de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, en aan de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

Antwoord

Het gecoördineerd antwoord op bovenvernoemde vraag zal worden verstrekt door de heer De Batselier, Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting.

N. DE BATSELIER

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE
VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU EN
HUISVESTING

Vraag nr. 195
van 3 mei 1994
van de heer P. DESMET

Initiatief in verband met de Klimaatboot — Financiële ondersteuning

Sinds enige tijd loopt er een initiatief in verband met de Klimaatboot, dat de minister blijkbaar samen met de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking heeft opgestart.

Kan de minister mij meedelen of hij dit initiatief via zijn departement financieel gesteund heeft ? In bevestigend geval, welk bedrag werd daaraan besteed ?

Antwoord

Het initiatief De Klimaatboot wordt financieel niet gesteund vanuit de administratie Milieu, Natuur- en Landinrichting.

Vraag nr. 196
van 6 mei 1994
van de heer L. BARBE

Rioolwaterzuiveringsinstallaties — Omvang verstoringen

Op de meeste rioolwaterzuiveringsinstallaties lozen ook bedrijven hun vuilvracht. Dit brengt tal van problemen mee. Ik verwijs naar het jaarverslag van de Vlaamse Milieumaatschappij 1992 : "In 1992 werd vastgesteld dat de restlozingen van de industrie zeer nadelig waren voor de zuiveringsinstallaties : de mechanische apparaten vertoonden extra slijtage, de leidingen verstopten, de biologie werd verstoord en er traden soms geurproblemen op."

In sommige gevallen leiden sluiklozingen van bedrijven zelfs tot het volledig buiten gebruik stellen van een RWZI. Dit heeft als gevolg dat ongezuiverd afvalwater in het oppervlaktewater wordt geloosd. Bovendien brengt dit uiteraard extra kosten mee.

Naar aanleiding van het "ontwerp AWP-11 Dender en Mark" werd vanuit het bedrijfsleven hard gereageerd tegen het voorstel om bedrijven af te koppelen van RWZI's.

Het lijkt me interessant een inzicht te krijgen in de omvang van het verstoren van rioolwaterzuiveringsstations.

1. Bij hoeveel RWZI's waren er storingen ten gevolge van afvalwater van bedrijven ?
  2. Welke extra kosten bracht dit ongeveer mee (investeringen, werkingskosten, personeelskosten enzovoort).
- (Graag voor deze vragen antwoord voor 1992 en 1993)
3. In welke mate wordt hier samengewerkt met Aminal ten einde overtreders op te sporen en eventueel lozingsvergunningen aan te passen ?

Antwoord

1. Bij de exploitatie van 38 op de 116 RWZI's werden de afgelopen jaren betekenisvolle storingen vastgesteld ten gevolge van industriële lozingen. Deze storingen kunnen zeer verschillend van aard zijn : overbelasting van de beluchttingscapaciteit, maar ook aanrijking met zware metalen van het zuiverings-slib zodat de verwerking aanzienlijk duurder wordt enzovoort
2. Deze meerkosten zijn in een aantal gevallen moeilijk precies te berekenen op basis van de algemene exploitatiekosten. Gezien de omvang van het onderzoekswerk dat hiertoe noodzakelijk is, zal aan het Lid later een schriftelijk en uitgebreider antwoord worden overgemaakt.
3. Wanneer de verantwoordelijke voor de storing aanwijsbaar is, of wanneer er een voldoende onderbouwde verdenking op een bedrijf rust, wordt steeds overleg gepleegd met het bestuur Milieu-inspectie van de administratie Milieu, Natuur- en Landinrichting.

Vraag nr. 197
van 6 mei 1994
van de heer L. BARBE

Heffing op waterverontreiniging — Opbrengst

De heffingen op waterverontreiniging door de industrie kunnen op 3 verschillende manieren bepaald worden : op basis van waterverbruik, op basis van meet- en bemonsteringsresultaten, op basis van omzettingcoëfficiënten.

Is het mogelijk van de minister antwoord te krijgen op volgende vragen, wat respectievelijk de aanslagjaren 1992 en 1993 (zo voor 1993 de definitieve bedragen nog niet bekend zijn, de gevestigde bedragen).

1. Wat was de opbrengst van de heffingen op waterverontreiniging door de industrie die berekend werden op basis van waterverbruik ?
2. Hoeveel was de opbrengst van de heffingen op waterverontreiniging door de industrie die berekend werden op basis van meet- en bemonsteringsresultaten ? (Graag gegevens per sector zoals vermeld in bijlage II bij de wet van 26 maart 1971, met vermelding van het aantal betalende bedrijven)
3. Hoeveel was de opbrengst van de heffingen op waterverontreiniging door de industrie die berekend

werden op basis van omzettingcoëfficiënten ? (Graag gegevens per sector zoals vermeld in bijlage I bij de wet van 26 maart 1971, met vermelding van het aantal betalende bedrijven)

Antwoord

1. De opbrengst van de milieuheffing op waterverontreiniging door de industrie op basis van waterverbruik en berekend met omzettingcoëfficiënten bedraagt :
  - voor 1992 : 653.713.180 frank
  - voor 1993 : 1.230.674.004 frank.
2. De opbrengst van de milieuheffing op waterverontreiniging door de industrie, berekend op basis van meet- en bemonsteringsresultaten bedraagt :
  - voor 1992 : 1.710.513.644 frank
  - voor 1993 : 1.849.762.406 frank.
3. De opbrengst van de milieuheffing op waterverontreiniging door de industrie, berekend op basis van productiecijfers en berekend met omzettingcoëfficiënten bedraagt :
  - voor 1992 : 97.450.508 frank
  - voor 1993 : 82.244.838 frank.

Als bijlage (gezien de hoeveelheid aan gegevens rechtstreeks aan het lid overgemaakt) laten wij de detailtabellen geworden, respectievelijk gerangschikt volgens bijlage I en bijlage II van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren.

Wij vestigen er de aandacht op dat "het aantal" betrekking heeft op de lozingspunten en niet op de bedrijven. Tevens hebben de cijfers alleen betrekking op de heffing op afvalwater en niet op koelwater.

Bovendien werden de bemonsterde bedrijven die lozen op riool gerangschikt onder sector 43 van bijlage II daar ze geen recht hebben op de K-factoren. Dit geeft een vertekend beeld van het aantal bedrijven en de bedragen per hoofdactiviteit. De classificatie volgens hoofdactiviteit is enkel uit te voeren op basis van bijlage 1.

Vraag nr. 198
van 6 mei 1994
van de heer L. BARBE

Heffing op waterverontreiniging — Opbrengst koelwaterheffing

De heffing op de waterverontreiniging bepaalt sinds het aanslagjaar 1992 een heffing op koelwater. Ik neem aan dat sommige bedrijven nalaten te vermelden dat ze koelwater lozen. Een controle van vergunningen wordt uiteraard noodzakelijk.

Kan de minister mij de volgende gegevens meedelen, wat respectievelijk deze heffing voor het aanslagjaar 1992 en 1993 betreft :

- het aantal betrokken bedrijven ;
- de opbrengst (zo voor 1993 de definitieve bedragen nog niet bekend zijn de gevestigde bedragen) ?

In welke mate werden vergunningen inzake lozen van koelwater vergeleken met de meldingen inzake lozen van koelwater ?

Antwoord

Het aantal bedrijven dat in het heffingsjaar 1992 en in het heffingsjaar 1993 een koelwaterheffing betaalden, bedraagt respectievelijk 151 en 148. Deze bedrijven vertegenwoordigen een koelwaterheffingsopbrengst van 820.187.043 frank in het heffingsjaar 1992 en 873.153.784 in het heffingsjaar 1993.

Wat de opmerking inzake de koppeling van een vergunning en het lozen van koelwater betreft, wens ik het lid er attent op te maken dat volgens art. 35 quinquies, § 1 van de wet ter bescherming van de oppervlaktewateren de hoeveelheid geloosd koelwater geacht wordt overeen te stemmen met de in de lozings- of milieuvergunning toegelaten hoeveelheid, tenzij de heffingsplichtige het bewijs levert dat de reëel geloosde hoeveelheid kleiner is. Logischerwijze wordt, indien een bedrijf een koelwaterlozing aangeeft, nagegaan of dit bedrijf wel degelijk over een lozings- of milieuvergunning voor koelwater beschikt. Indien de opgegeven geloosde hoeveelheid koelwater hoger is dan in de lozings- of milieuvergunning toegestane hoeveelheid wordt dit verschil onweerlegbaar opgevat als afvalwater.

Vraag nr. 199 van 6 mei 1994 van de heer L. BARBE

Grondwater — Gebruik

De problematiek van het gebruik van het grondwater is bijzonder complex. Er wordt zoveel grondwater opgepompt dat sommige grondwaterlagen dreigen uitgeput te geraken. Niet alleen gaat op die manier een kostbare grondstof verloren, maar op termijn kan dit ook gevolgen hebben voor het grondwater op kleinere diepte en negatieve gevolgen voor het ecosysteem. Het is al lang bekend dat er veel "zwartpompers" zijn (bedrijven die grondwater oppompen zonder de nodige vergunning zoals vereist krachtens het decreet van 24 januari 1984. Het opsporen van zwartpompers is niet gemakkelijk, maar door het analyseren van gegevens inzake produktie en cijfers inzake verbruik van leidingwater kan men b.v. zwartpompers achterhalen. In zijn antwoord op mijn parlementaire vraag van 1 juni 1992 antwoordde de minister : "Een actieprogramma om het zwartpompen aan te pakken wordt momenteel uitgewerkt en zal via verschillende fronten worden aangepakt."

1. Kan de minister mij het volgende meedelen :

- de hoeveelheid en het percentage leidingwater dat door de bedrijven wordt verbruikt (sinds 1989 en per provincie) ;
- de hoeveelheid grondwater die jaarlijks door de bedrijven mag worden opgepompt (vergunde hoeveelheden ; sinds 1989 en per provincie) ;

- de werkelijke hoeveelheid grondwater die jaarlijks door de bedrijven wordt opgepompt (geschatte hoeveelheden per provincie zo mogelijk) ;

- het aantal bedrijven dat een vergunning heeft om grondwater op te pompen (per provincie).

2. Zijn er ondertussen al gegevens bekend over de opgepompte debieten door de landbouwsector ?

3. In welke mate kan men uit de gegevens van het grondwatermeetnet de daling van het grondwater vaststellen ? In welke regio's in Vlaanderen is het probleem het scherpst ?

4. Hoe ver staat het met het actieprogramma om het zwartpompen aan te pakken ? Zijn er al resultaten ?

Antwoord

1. Gezien de specificiteit en de hoeveelheid aan gegevens zal het antwoord op vraag 1 rechtstreeks worden overgemaakt aan het lid.

2. Opgepompte debieten door de landbouwsector zijn bekend voor vergunde grondwaterwinningen.

3. De meetreeksen beschikbaar voor het primaire grondwatermeetnet vertonen nagenoeg allemaal een min of meer dalende trend. De meeste meetreeksen zijn evenwel nog te kort om juiste conclusies te kunnen trekken. De dalingen waargenomen in de paleozoïsche sokkel in de omgeving Aalst, de as Roeselare-Waregem en Vilvoorde zijn evenwel het scherpst.

4. Voor het antwoord op vraag 4 verwijs ik naar de overeenkomstige paragraaf uit het jaarverslag van 1993 van het bestuur Algemeen Milieubeleid, waarin wordt gesteld :

Sensibiliseringsactie vergunningsplicht
voor het winnen van grondwater.

Door de dienst Water en Bodem van het bestuur Algemeen Milieubeleid werd in de lente van 1993 gestart met een sensibiliseringsactie om de vergunningsplicht voor het winnen van grondwater een ruimere bekendheid te geven. De dienst Water en Bodem werkte een informatiebrochure uit.

Hiertoe werd overgegaan nadat door de dienst Water en Bodem werd vastgesteld dat over het algemeen de grondwaterreglementering en in het bijzonder de vergunningsplicht voor het winnen van grondwater op ontoereikende wijze worden toegepast.

Hoewel het grondwaterdecreet dateert van 24 januari 1984 en door de Vlaamse Executieve op 27 maart 1985 een besluit werd getroffen dat de vergunningsplicht voor het oppompen van grondwater regelt, blijken in Vlaanderen heel wat grondwaterwinningen onvergund te zijn.

In de provincies Antwerpen, West-Vlaanderen en Brabant werden in totaal 1.600 informatiebrochures opgestuurd naar mogelijke grondwaterpompers. Ondanks het verzoek van de dienst Water en Bodem

om een antwoord te laten worden op de gestelde vragen, hebben slechts een heel gering aantal (266) van de aangeschrevenen geantwoord. De binnengekomen documenten werden voor onderzoek en gepast gevolg overgemaakt aan de betrokken buitendienst van het bestuur Milieuvergunningen.

Concreet betekent dit echter dat bijna 85 percent van de aangeschrevenen niet heeft geantwoord op het informatief schrijven.

De uitvoering van deze actie in de provincie Limburg wordt gevoerd door de buitendienst van het Bestuur Milieuvergunningen in Hasselt. Voorlopige resultaten zijn nog niet beschikbaar.

In 1994 zal in de provincie Oost-Vlaanderen een sensibiliseringsactie worden gevoerd. Zeer onlangs werd door de dienst Planning en Promotie aan elke Vlaamse gemeente een informatiebrochure overgemaakt.

De gevoerde actie mag evenwel niet als mislukt worden beschouwd, omdat ze duidelijk één en ander heeft losgemaakt. Zo wordt in de gemeenten en in de diverse buitendiensten van het bestuur Milieuvergunningen vastgesteld dat de voorbije maanden het aantal aanvragen voor grondwaterwinnings categorie A en B fors de hoogte is ingegaan.

Deze stortvloed aan vergunningsaanvragen laat vermoeden dat veel illegale grondwaterpomper hun grondwaterwinning willen regulariseren.

**Vraag nr. 200
van 11 mei 1994
van mevrouw V. DUA**

Storten door de Nederlandse Rijkswaterstaat van verontreinigd slib uit het kanaal Gent-Terneuzen in de Callemansputten in Zelzate — Stand van zaken

Het Nederlandse Rijkswaterstaat wil 50.000 m³ sterk verontreinigd slib uitbaggeren uit het kanaal Gent-Terneuzen ter hoogte van het Sas van Gent. Dit slib bevat onder meer polyaromatische koolwaterstoffen (PAK's) ten gevolge van lozingen van het Belgische bedrijf SOPAR. Rijkswaterstaat wenst dit slib te storten op Belgisch grondgebied, meer bepaald in de Callemansputten in Zelzate.

Vermits het hier gaat om uitvoer van giftig afval moet de Nederlandse overheid daarvoor een exportvergunning en moet de Belgische overheid een importvergunning uitreiken. Voorts blijkt dat de capaciteit van de Callemansputten niet toereikend is, wat impliceert dat een uitbreiding van de stortcapaciteit moet gebeuren. Er wordt daarbij voorgesteld een dijkverhoging aan te brengen. Een vergunning voor uitbreiding van de stortcapaciteit werd afgeleverd op 3 december 1993, maar deze vergunning werd opgeschort vermits de stad Zelzate beroep heeft aangetekend.

1. Wat is de stand van zaken in dit dossier, meer bepaald wat de diverse vergunningen betreft die vereist zijn ?
2. Werd reeds een importvergunning **voor dit** veront-

reinigd slib afgeleverd en door welke instantie moet dit worden afgeleverd volgens welke procedure ?

3. Is voor deze plannen een grensoverschrijdend MER vereist overeenkomstig de bepalingen van het verdrag van Espoo ?
4. Werden reeds analyses uitgevoerd van het slib en wat is het gehalte aan gevaarlijke stoffen (zware metalen, PAK's e.d.) ?
5. In hoeverre bieden de Callemansputten voldoende garanties voor berging van dergelijk verontreinigd slib ?
6. Zullen bedrijven, waarvan duidelijk aantoonbaar is dat zij (mede)-veroorzakers zijn van de vervuiling verplicht worden om hun aandeel in de kosten te betalen ?

Antwoord

1. Op 3 december 1993 werd aan het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement Leefmilieu en Infrastructuur en Zeewezen, Gentse Zeehaven-dienst, Nederkouder 28 in 9000 Gent, een vergunning verleend om een monostortplaats voor baggerspecie gelegen in Zelzate, Callemansputten in Zelzate voort te exploiteren en te veranderen door uitbreiding met dijkverhoging derwijze dat deze o.m. omvat :

een monostortplaats voor het storten van baggerspecie uit het kanaal Gent-Terneuzen, die niet als een toxische en gevaarlijke afvalstof als bedoeld in artikel 1, sub 22 van titel 1 van het Vlarem beschouwd kan worden.

In de bijzondere milieuvorwaarden van bovengenoemde vergunning (artikel 4, 2) werd nogmaals de nadruk gelegd op het feit dat het storten van toxische en gevaarlijke baggerspecie als bedoeld in artikel 1,22 van titel 1 van het Vlarem verboden is.

2. Op 10 maart 1994 werd door de Nederlandse overheid een invoervergunning aangevraagd bij de cel Leefmilieu van het federale ministerie van Volksgezondheid en Leefmilieu. Deze aanvraag werd op 6 april 1994 ongunstig geadviseerd door de OVAM. De invoervergunning werd door de cel Leefmilieu op basis van dit advies geweigerd. Sinds 7 mei is de OVAM bevoegd voor het verdienen van invoervergunningen voor afvalstoffen. De procedure is vastgesteld in het besluit van de Vlaamse regering van 27 april 1994 houdende nadere regelen betreffende de invoer en de uitvoer van afvalstoffen. Op dit ogenblik is nog geen nieuwe aanvraag tot invoer ingediend.
3. Indien blijkt dat de baggerspecie behoort tot de categorie van de gevaarlijke afvalstoffen :
  - dient een MER-rapport te worden opgemaakt ingeval de baggerspecie wordt opgeslagen op of in de grond. Dit volgt uit het artikel 3, punt 7 van het besluit van de Vlaamse regering van 23 maart 1989 houdende organisatie van de milieueffectbeoordeling van bepaalde categorieën van hinderlijke inrichtingen, zoals gewijzigd door het artikel 13 van het besluit van de Vlaam-

se regering houdende bepaling van de gevaarlijke afvalstoffen van 27 april 1994 ;

- kan een uitbreidingsaanvraag worden ingediend bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen, inzake het mogelijk storten van deze baggerspecie in Callemansputten, op basis van de resultaten van het MER-rapport.

Indien blijkt dat de baggerspecie niet behoort tot de categorie van de gevaarlijke afvalstoffen kan deze baggerspecie worden gestort in Callemansputten indien een wijziging van de vergunningsvoorwaarden, die thans slechts het storten van slib afkomstig van het Belgisch grondgebied toelaten, wordt verkregen. Beide genoemde gevallen hebben enkel betrekking op de vergunningstechnische aangelegenheden. Daarnaast blijft uiteraard de vergunning een noodzakelijke voorwaarde.

4. Volgens de beschikbare analyses zijn PAK-gehalten tot 1260 mg/kg droge stof vastgesteld. Voor de zware metalen is het onderzoek nog lopende.
5. De Callemansputten bieden voldoende garanties voor de berging van het baggerslib dat op dit ogenblik vergund is (d.w.z. het bergen van niet-gevaarlijke afvalstoffen). Het bergen van gevaarlijke afvalstoffen werd nog niet aangevraagd en derhalve niet onderzocht.
6. Het baggeren van het slib zal gebeuren door de Nederlandse overheid. Het eventueel verhalen van de kosten op de veroorzaker van de vervuiling is de bevoegdheid van de Nederlandse overheid.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 239
van 26 april 1994
van de heer L. MARTENS

Kruispunten in de arrondissementen Kortrijk en Roeselare-Tielt — Zwarte punten

1. Welke zijn de criteria om bepaalde kruispunten als zwarte punten te kwalificeren ?
2. Op welke plaatsen in de arrondissementen Kortrijk en Roeselare-Tielt komen dergelijke zwarte punten voor ?

Antwoord

1. Een kruispunt wordt als zwart punt gekwalificeerd wanneer er tijdens de laatste periode van 12 opeenvolgende maanden ten minste 3 ongevallen met gekwetsten zijn geweest in een zone van 100 m. De lijst met zwarte punten wordt elke drie maanden aangepast. Het zwart punt wordt geschrapt wanneer na 12 maanden aan de voorwaarden niet meer voldaan is.

2. Gelet op de omvang van de gevraagde gegevens werd het antwoord op het tweede deel van de vraag rechtstreeks aan het lid toegestuurd.

Vraag nr. 250
van 3 mei 1994
van de heer P. DESMET

Bijzonder plan van aanleg D'Hooie in Beveren-Leie (Wielsbeke) — Richtlijnen van goedkeuring

Het jarenlange probleem in verband met het dichtbevolkte centrum van Beveren-Leie (Waregem) blijft zonder structurele oplossing.

Het centrum van Beveren-Leie is een woongebied en heeft essentieel een woonfunctie. Historisch is er echter een enorme anomalie gegroeid. Temidden van die zeer intensieve ligt een zwaar vervuilend en gevaarlijk industrieel bedrijf, namelijk NV Interlin.

Deze toestand is totaal onhoudbaar. Ik verwijs nog maar alleen naar de laatste bedrijfsbrand, een verschrikking voor de omwoners, dit is omzeggens heel Beveren-Leie.

Alle partijen in het geding zijn het in principe erover eens, ook NV Interlin. Het bedrijf moet worden herlokalisatie. Daartoe kocht het bedrijf grond aan in Wielsbeke op D'Hooie. Deze herlokalisatie komt er maar niet omdat het BPA D'Hooie nog steeds niet door de minister is goedgekeurd. Bovendien verloopt de exploitatievergunning van Interlin (opnieuw) medio 1996, dit is binnen 2 jaar.

Eén en ander wordt dus voor de hele Beverse gemeenschap zeer hoogdringend. Om al deze redenen zou ik graag weten waarom het BPA D'Hooie heden nog niet goedgekeurd is ; welke de obstakels zijn die een snelle beslissing tot op heden verhinderen of de minister het probleem tegen 1996 opgelost ziet.

Antwoord

De Vlaamse regering heeft op 27 april 1994 het ontwerpplan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Roeselare-Tielt, onder meer voor de zone D'Hooie, voorlopig vastgesteld.

Gelet op de omvang van het BPA D'Hooie en mede omdat een industriële bestemming van deze zone moest samengaan met een betere bescherming van de natuurwaarden in de Leievallei, werd geopteerd voor een gewestplanwijziging in plaats van een BPA dat omwille van zijn omvang niet voldeed aan de door de Raad van State aangehaalde voorwaarden om met een BPA af te wijken van de voorzieningen van een vastgesteld gewestplan.

In dat ontwerpplan is de zone D'Hooie opgenomen als regionaal bedrijventerrein met openbaar karakter. Dit ontwerpplan zal zeer binnenkort aan het openbaar onderzoek worden onderworpen, op basis waarvan dan tot definitieve vaststelling kan worden overgegaan.

Deze vaststelling zal dus begin 1995 gebeuren.

Vraag nr. 261
van 6 mei 1994
van de heer E. BEYSEN

Aanleggen woonwagenterreinen door gemeenten — Stimulering

Om de gemeenten te ondersteunen in hun inspanningen om woonwagenterreinen aan te leggen en in te richten, en om tegelijkertijd hun financiële bijdragen zo laag mogelijk te houden, werd in 1990 beslist de subsidie voor de aankoop en inrichting van dergelijke terreinen van 60 naar 90 percent te brengen. De Vlaamse regering besliste recent dit subsidiepercentage definitief vast te leggen op 90 percent.

1. Gaat achter deze beslissing de vaststelling schuil, dat men er de voorbije jaren niet in geslaagd is de gemeentebesturen voldoende te stimuleren in deze materie ?
2. Wat is het aantal gemeenten in Vlaanderen dat op 1 januari 1994 een woonwagenterrein (exclusief de campings) aanlegde en ter beschikking stelde ?

Antwoord

Het antwoord op bovenvermelde vraag behoort tot de bevoegdheid van mevrouw Wivina Demeester, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin.

Vraag nr. 270
van 16 mei 1994
van de heer R. WIERINCKX

Ruimings-, onderhouds-, of verbeteringswerken aan onbevaarbare waterlopen van 3e categorie — Kosten voor de gemeenten

Op grond van de wet van 28 december 1967 is de provincie verantwoordelijk voor het toezicht op het beheer door de gemeenten van de onbevaarbare waterlopen op hun grondgebied, voor het opstellen van de nodige provinciale reglementen en voor het verlenen van machtigingen,

De kosten van de ruimings-, onderhouds- en herstellingswerken worden in principe gedragen door de openbare besturen die met hun uitvoering belast zijn.

De bestendige deputatie van de provincie Brabant stelt in haar beleidsopties inzake waterbeheersing vast dat de open waterlopen in stand dienen gehouden te worden. Aan de gemeenten van deze provincie legt zij, in gebeurlijke gevallen bij waterlopen van 3e categorie, op om van deze beken de oevers te verstevigen volgens het korfsysteem, in plaats van goedkopere oeverversterkingen. Dit is voor de betrokken gemeente een dure aangelegenheid, die kan oplopen tot meer dan het dubbele van de oorspronkelijke raming.

Wat is de grond van de idee dat een hogere overheid, steunend op beleidsopties, aan een gemeentebestuur verplichtingen oplegt die dergelijke meeruitgaven meebrengen ?

Tot op welk niveau kan een hogere overheid, in casu de provincie Brabant, dergelijke investeringen aan gemeenten opleggen

Hooft de gemeente bij dergelijke financieel zware onderhouds- of herstellingswerken geen zeggingskracht te hebben over zowel de modaliteit, de uitvoering en de haalbaarheid ervan ?

In welke mate moet de provincie bijdragen in de meerkosten die voortvloeien uit de beleidsopties die zij neemt ?

Antwoord

Het antwoord op bovenvermelde vraag behoort tot de bevoegdheid van de Minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting.

Vraag nr. 271
van 16 mei 1994
van de heer R. WIERINCKX

Geklasseerde waterlopen — Beplantingen langs de oevers

De wet van 28 december 1967 handelt over de onbevaarbare waterlopen. In artikel 21 van deze wet wordt onder andere gesteld dat de koning bevoegd is om het algemeen politiereglement vast te stellen op de onbevaarbare waterlopen. De provinciale raden zijn gehouden hun reglementeringen met deze wetten in overeenstemming te brengen, zo bijvoorbeeld ook betreffende de beplantingen langs niet-geklasseerde waterlopen. Wat de aanplantingen langs geklasseerde waterlopen betreft is niets voorzien in deze wet, noch in enig koninklijk besluit.

Bijgevolg bestaat in de huidige stand van de wetgeving een regime van volledige vrijheid langsheen de geklasseerde waterlopen en een mogelijkheid van provinciale reglementen die beperkingen opleggen langs niet-geklasseerde waterlopen.

Concreet betekent deze toestand dat gemeenten zich bij het opgelegde onderhoud van "hun" waterlopen geplaatst zien voor beplantingen die langs geklasseerde waterlopen zijn gebeurd en die bijvoorbeeld het degelijke onderhoud en de efficiënte ruiming in de weg staan, vaak zelfs de oorzaak zijn van de noodzaak van ruiming. Het is immers, op grond van het veldwetboek, toegelaten beplantingen tot zelfs 0,5 meter van de scheiding met een waterloop te voorzien. Het spreekt voor zich dat op deze wijze een gemeente niet in staat is zich gedegen te kwijten van haar taak van onderhoud van deze waterloop.

In praktijk beschikt de provincie over geen enkele duidelijke wettelijke bepaling die deze materie beheerst, en moet zij zich wenden tot preventieve maatregelen die zij op risico van schorsing in beroep, zoals bijvoorbeeld stedenbouwkundige voorschriften.

Welke mogelijkheid heeft de provincie om ook bij geklasseerde waterlopen beperkingen op te leggen ? Waarop kan een gemeente zich beroepen om de nodige

maatregelen te nemen bij het efficiënt beheren van de onbevaarbare waterlopen en hun oevers ?

Antwoord

Het antwoord op bovenvermelde vraag behoort tot de bevoegdheid van de minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting.

Vraag nr. 279
van 26 mei 1994
van de heer E. Beysen

Regeringsmededelingen — Gegevens

Graag had ik van elk lid van de Vlaamse regering het volgende vernomen.

1. a) Werden, betreffende onderdelen van het regeringsbeleid die onder de bevoegdheid van de minister vallen, regeringsmededelingen gedaan tijdens de lopende legislatuur ?
b) Zo ja, graag het totale aantal sinds 1 januari 1992 ?
2. Kan de minister de onderverdeling per mediakanaal meedelen, namelijk radio, T.V. en de geschreven pers ?
3. Kan hij mij de exacte data van uitzending of verschijning van deze mededelingen kenbaar maken ?
4. Wat was de totale kostprijs voor deze mededelingen onder zijn bevoegdheid ?
5. Welke kosten vielen ten laste van de begroting van zijn departement, en welke vielen ten laste van de begroting van zijn kabinet ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Vlaamse ministers.

Antwoord

Op bovenvermelde vraag zal een gecoördineerd antwoord worden verstrekt door minister-president L. Van den Brande.

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 127
van 3 mei 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

Radiogebouw aan het Flageyplein — Bescherming

De concertruimte van het radiogebouw aan het Flageyplein beschikt over uitzonderlijke akoestische kwaliteiten. Het gebouw zelf heeft een grote architecturale

waarde. Toch is het bedreigd door onze institutionele gespletenheid. Op 1 mei loopt de bescherming af.

1. Hoever staat het met een mogelijke redding van het gebouw ?
2. Wat zijn de huidige problemen ?
3. Aan welke oplossingen denkt de minister ?
4. Er is sprake van verkoop. Betekent dit de redding van het gebouw of niet ?

Antwoord

De belangrijkste delen van het radiogebouw aan het Flageyplein zijn beschermd door de beslissing van de Brusselse regering van 28 april 1994. Het gaat om de concertstudio's, de voorgevel, de ingang en het dak.

Het huidig probleem is asbest ; elke vernieuwing of onderhoud stuit op grote asbestverwijderingskosten.

De BRTN verlaat het grootste stuk van het gebouw om veiligheidsredenen. Het ligt in de bedoeling van RTBF en BRTN het gebouw te verkopen aan een privé-stantie die de nodige financiële middelen heeft om het geheel of gedeeltelijk te renoveren.

Over de verkoop van het gebouw moeten de raden van bestuur van BRTN en RTBF een beslissing nemen. De beslissing van de RTBF moet daarenboven door de toezichhoudende minister worden gemachtigd.

De raad van bestuur van de BRTN heeft in zijn vergadering van 30 mei jl. een aankoopaanbod aanvaard.

Er wordt nu gewacht op de beslissing van de RTBF en een machtiging van de voogdijminister van die instelling.

Vraag nr. 129
van 6 mei 1994
van de heer H. OLAERTS

BRTN-uitzending De Zevende Dag — Objectiviteit i. v. m. lancering Limburgse televisie

De uitzending op de BRTN van het item in verband met de lancering van de Limburgse televisie tijdens het actualiteiten-programma De Zevende Dag van 24 april 1994 veroorzaakte wrevel bij talrijke Limburgse kijkers. Met name was de suggestieve vraagstelling een aaneenschakeling van clichés over het "verre" Limburg.

1. Beantwoordde de vraagstelling van de betrokken BRTN-medewerker aan de normen van de objectiviteit ?
2. Zo neen, welke maatregelen overweegt de BRTN om in de toekomst de objectiviteit te garanderen ?

Antwoord

De BRTN deelt mij mee dat het niet juist is dat het gesprek met de heer J. Op De Beeck een aaneenschakeling van clichés over het "verre" Limburg was. De

term werd eenmaal gebruikt in het vraaggesprek dat op een licht badinerende toon werd gevoerd, wat blijkbaar door heel wat kijkers verkeerd begrepen werd.

De vraagstelling (provinciaal/provincialistisch) was geïnspireerd op een interview met hoofdredacteur J. Op De Beeck in het blad *Jet Magazine*. In antwoord op die vragen heeft de heer Op De Beeck duidelijk kunnen maken dat de berichtgeving van TV-Limburg vanuit een ruim perspectief zal worden gemaakt.

Vraag nr. 130
van 6 mei 1994
van de heer H. OLAERTS

BR TN- Teletekstuitzendingen — Storende fouten

De Teletekstuitzendingen van de BRTN getuigen inhoudelijk van zeer grote kwaliteit en zijn een gedegen bron van informatie voor de Vlaamse gebruiker.

De teksten vertonen echter regelmatig storende zelffouten of haperingen in de lay-out, soms ook slordig taalgebruik.

1. Zijn deze problemen te wijten aan een tekort aan personeel en een hiermee samenhangend tijdsgebrek om een gedegen eindredactie te voeren ?
2. Overweegt de BRTN maatregelen om lay-out en taalgebruik te verbeteren en zelffouten te vermijden ?

Antwoord

De strijd voor taalzuiverheid bij de BRTN is een strijd die elke dag opnieuw moet worden gevoerd. Bij Teletekst is het risico op onnauwkeurigheden het grootst omdat de teksten zo goed als rechtstreeks op het scherm komen en omdat de ploeg medewerkers erg beperkt is. De BRTN blijft ernstige inspanningen leveren om de taalzuiverheid te bevorderen.

Vraag nr. 131
van 6 mei 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Jongerengids 1994 — Lijst van partijjongerenafdelingen

In antwoord op mijn vraag nr. 96 van 28 maart 1994 aangaande het niet opnemen van de Vlaams Blok Jongeren in de Jongerengids 1994 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1993-1994, nr. 12 van 2 mei 1994) beroept de minister zich op de persvrijheid.

Meent hij niet dat van het bestuur Jeugdwerk voor de steun die het ontvangt van de Vlaamse Gemeenschap toch wel enige objectiviteit verwacht mag worden bij het opnoemen van de jongerenafdelingen van de politieke partijen in Vlaanderen ?

Meent hij niet dat het moedwillig weglaten van de vierde partij van Vlaanderen een vorm van ostracisme is, die getuigt van het in gebreke blijven in verband met het respecteren van de democratische spelregels, zoals de minister het in zijn eerder vernoemd antwoord formuleert ?

Antwoord

Het bestuur Jeugdwerk ontvangt geen steun van de Vlaamse Gemeenschap, maar is de administratie van de Vlaamse Gemeenschap die uitvoering geeft aan het beleid dat de bevoegde minister en de Vlaamse regering ten aanzien van de jeugd en de jongeren wensen te voeren.

Het bestuur Jeugdwerk publiceert ieder jaar een uitgebreid jaarverslag, waarin de lijst van alle erkende en gesubsidiëerde jeugdverenigingen in Vlaanderen is opgenomen. De erkende politieke jongerengroeperingen maken een onderdeel uit van deze lijst. Deze erkenning steunt op het voldoen aan criteria, vermeld in het decreet van 22 januari 1975 tot regeling van de erkenning en de subsidiëring van het landelijk jeugdwerk. (BS 15 mei 1975) en de voorwaarden omschreven in de daarbijkomende uitvoeringsbesluiten.

Dat het bestuur Jeugdwerk de politieke jeugdgroepering van een zekere Vlaamse politieke partij in deze lijst niet vermeldt, heeft dus te maken met het feit dat die niet beantwoordt aan deze normen en dus ook geen officiële erkenning vanuit de Vlaamse Gemeenschap heeft gekregen.

Ten slotte wens ik het lid nogmaals te wijzen op het feit dat de publikatie van de Jongerengids 1994 onder de verantwoordelijkheid valt van de vermelde uitgevers, nl. het Cultureel Jeugd Paspoort en de Federatie Jongeren Informatie- en Adviescentra, zodat de al of niet opname van de naam van sommige groeperingen niet aan mezelf of aan mijn administratie, het bestuur Jeugdwerk, kan worden aangewreven.

Vraag nr. 134
van 11 mei 1994
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Plannen voor een regionale TV-zender in Vlaams-Brabant — Stand van zaken

De VZW regionale televisie Vlaams-Brabant heeft onderhandelingen aangevat met de Regionale Audiovisuele Regie voor het opstarten van een regionale televisiezender in Halle-Vilvoorde.

1. Hoever staat het met de onderhandelingen betreffende de oprichting van regionale TV in Vlaams-Brabant ? Graag een stand van zaken.
2. Kan de minister mij meedelen :
  1. vanaf wanneer de regionale TV in Vlaams-Brabant van start gaat ;
  2. hoever staat het met de werving van reclame ;
  3. hoever het staat met de werving van personeel ;
  4. wat de vestigingsplaats van de regionale TV zal zijn ?
3. Is er reeds een zendvergunning afgeleverd en voor welke termijn ? Zo neen, wanneer zal dit gebeuren ?

Antwoord

1. Op 1 januari 1994 werd de procedure voor de erken-

ning van niet-openbare regionale TV-zenders voor de zendgebieden waarvoor nog geen regionale televisie was erkend, opgestart via een oproep in het Belgisch Staatsblad.

Bij brief van 24 februari 1994 diende de VZW Regionale Televisie Vlaams Brabant, Halle-Vilvoorde een aanvraag tot erkenning in voor het administratief arrondissement Halle-Vilvoorde.

2. Het dossier werd voorgelegd aan de Vlaamse Mediaraad die op 22 april 1994 advies uitbracht.

De Mediaraad maakte voorbehoud m.b.t. de volgende punten :

- de representativiteit van de raad van beheer, de algemene vergadering en de adviesraad wordt onvoldoende aangetoond ;
- de leden van de adviesraad zijn ook lid van de algemene vergadering, wat strijdig is met het decreet van 23 oktober 1991 ;
- het blijkt onvoldoende duidelijk dat de VZW verantwoordelijk is voor de **rolkrant** ;
- de beleidsnota m.b.t. de financiering is onvoldoende gepreciseerd.

3. Het advies van de Mediaraad werd aan de VZW bezorgd, met de vraag om de aanvullingen of verduidelijkingen aan het dossier voor 30 mei in te dienen. Dat is intussen gebeurd. De bijkomende gegevens worden onderzocht. Ik hoop in de loop van juni ter zake een beslissing te kunnen nemen.

4. De duur van de erkenning van de niet-openbare regionale televisieverenigingen bedraagt negen jaar.

5. Ik ga ervan uit dat over personeel, werving van reclame, vestigingsplaats en start pas een beslissing zal worden genomen nadat de vereniging een erkenning heeft gekregen.

**Vraag nr. 136
van 11 mei 1994
van de heer E. BEYSEN**

Vlaamse Opera — Gerechtelijke uitspraak inzake op beschikbaarheid geplaatste personeelsleden

Recent deed de rechter een uitspraak in een geding inzake de Vlaamse Opera, aanhangig gemaakt door een op beschikbaarheid geplaatst personeelslid. In een toegevoegde clausele meent de rechtbank te moeten stellen dat de uitspraak bindend is voor alle, ruim zes jaar geleden, op beschikbaarheid geplaatste personeelsleden van de Vlaamse Opera.

De Vlaamse Opera zou verplicht zijn deze personeelsleden terug in dienst te nemen en hun volledig loon, met terugwerkende kracht, uit te betalen.

1. Welke maatregelen zal de minister uitvaardigen om aan deze rechterlijke uitspraak tegemoet te komen ?
2. Welke zijn de budgettaire implicaties voor het departement dat de minister beheert, alsook voor de begroting van de Vlaamse regering ?

3. a) Welke implicaties zal dit inhouden voor het ten aanzien van de Vlaamse Opera gevoerde beleid ?

- b) Zal de minister zich genoodzaakt zien het statuut van de Vlaamse Opera te wijzigen ?

Antwoord

De rechterlijke uitspraak waar het lid in zijn vraag naar verwijst is een uitspraak van de Raad van State in een zaak op verzoek van drie personeelsleden van de Intercommunale Maatschappij Opera Voor Vlaanderen (OVV). Deze drie personeelsleden waren na de ontbinding van de OVV niet overgenomen door de nieuw opgerichte v.z.w. Vlaamse Operastichting (VLOS) en waren in beschikbaarheid geplaatst. In een arrest van 15 september 1992 besluit de Raad van State dat de weigering van de v.z.w. VLOS om twee van de drie verzoekers zonder meer over te nemen met behoud van het statuut dat zij bij de OVV hadden vernietigd wordt.

Concreet betekent dit dat deze twee personeelsleden van de OVV met behoud van hun statuut, loon, anciënniteit e.d.m. in dienst moeten worden genomen door de VLOS.

1. De Vlaamse Gemeenschap is als dusdanig in het geding niet betrokken en om deze reden kan ik niet persoonlijk instaan voor de uitvoering van het arrest. Ik heb reeds herhaalde malen schriftelijk de v.z.w. Vlaamse Operastichting op de consequenties van het arrest gewezen en aangedrongen op een onverwijld uitvoering ervan. Ik zal dit ook in de toekomst blijven doen.

2. Naar de concrete toepassing heeft dit arrest enkel betrekking op de twee verzoekers die met behoud van hun statuut moeten worden overgenomen door de VLOS. Maar in de overwegingen van het arrest staat te lezen dat het artikel 23 van de wet van 22 december 1986 betreffende de *intercommunales* onmiskenbaar oplegt het personeel over te nemen, overeenkomstig tussen de partijen te bepalen nadere regelen. Hieruit menen vele personeelsleden van de OVV die zich in beschikbaarheid bevinden een rechtsgrond te kunnen putten om naar de rechtbank te stappen en daar een eis tot schadevergoeding in te leiden, wegens miskenning van het genoemde artikel 23, waardoor hun rechtstoestand nadelig is beïnvloed. Reeds 26 personeelsleden hebben tot op heden een schadeclaim tegen de v.z.w. VLOS ingeleid. Hierop heeft de VLOS zowel de Vlaamse Gemeenschap als de steden Gent en Antwerpen, zijnde haar oprichters, in deze gedingen in tussenkomst geroepen. In geen enkel geding is er tot op heden een uitspraak geveld, maar de maximalistische optelsom van alle schadeclaims bedraagt 350 miljoen frank.

3. a) Het bovenstaande cijfer is evenwel geen realistische weergave van de budgettaire implicatie. Enerzijds kunnen er nog bijkomende schadeëisen worden ingeleid, anderzijds houdt de grootte van het gevorderde bedrag helemaal geen beeld in van de uiteindelijk door de rechtbank toegekende bedragen.

Het kan echter niet worden ontkend dat rekening houdend met een jaarlijkse dotatie van ongeveer 400 miljoen frank, vermeerderd met telkens 90 miljoen frank voor de steden Gent en Antwerpen, een dreigende schadeëis van 350 miljoen frank zijn weerslag kan hebben op de werking en het beleid van de Vlaamse Opera. Aan de ene kant moet men trachten deze dreiging realistisch in te schatten, maar aan de andere kant is elke onderschatting zeker uit den boze.

Ikzelf zal echter met alle middelen die te mijner beschikking zijn, trachten om het gevoerde operabeleid in Vlaanderen, naar kwaliteit en kwantiteit, te bestendigen.

- b) Het statuut van de Vlaamse Opera zal inderdaad gewijzigd dienen te worden. Deze wijziging is niet het gevolg van de ingestelde schadeëisen, maar vloeit voort uit de vaststellingen die het reeds geciteerde arrest van de Raad van State maakt. In de overwegingen van het arrest is te lezen: "Overwegende dat uit het vorenstaande volgt, dat beschouwd van de kant van de gemeenten die er deel van uitmaken, de VLOS een onrechtmatig bestaan heeft; dat zij dat vooralsnog ook heeft beschouwd van de kant van de Vlaamse Gemeenschap . . . ."

Hieruit blijkt de noodzaak om in te grijpen in het statuut van de bestaande v.z.w. Vlaamse Operastichting ten einde de nodige stabiliteit en rechtszekerheid in haar voortbestaan te kunnen garanderen.

**Vraag nr. 137
van 11 mei 1994
van de heer P. VAN GREMBERGEN**

**Toekenning van driesterrenclassificatie aan hotels —
Voorschriften inzake aanwezigheid van liften**

Voor het bekomen van een driesterrenclassificatie dient een hotel dat meer dan twee verdiepingen telt over een lift te beschikken die alle verdiepingen, toegankelijk voor de gasten, bedient.

Volgend geval doet zich voor. Een hotel telt acht verdiepingen en twee liften die de kelderverdieping tot en met verdieping zeven bedienen. Van verdieping zeven naar verdieping acht dient een trap te worden gebruikt. Dit is het gevolg van een gemeentelijk bouwvoorschrift dat bepaalt dat de technische verdieping bovenaan hoort. Die verdieping telt alle technische voorzieningen zoals schouwen, afzuiginstallaties en de liftmachineries. Daarnaast ook kamers voor gasten, die dus in feite één niveau met de trap moeten overbruggen.

Bij een bezoek van twee inspecteurs van het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme werd verklaard dat het hotel nooit een driesterrenclassificatie zou kunnen bekomen, omdat niveau zeven naar acht met de trap overbrugd moet worden.

Nochtans deelt het VCGT ook mee dat de minister wel degelijk rekening houdt met de plaatselijke stedenbouwkundige voorschriften (die in dit geval dus bepalen dat de liftmachinekamer zich in de hoogste verdie-

ping moet bevinden). Zodat toch een driesterrenclassificatie zou kunnen worden toegekend.

Anderzijds is het zo dat een hotel met slechts twee verdiepingen dat geen lift heeft, wel de driesterrenclassificatie kan bekomen, precies omdat het maar twee verdiepingen hoog is. Maar de gasten dienen wel met de trap naar niveau twee te gaan. Dat is logischerwijze hetzelfde als wanneer men te voet van niveau zeven naar niveau acht moet gaan (ook één verdieping verschil).

1. Een hotel van twee verdiepingen, zonder lift, kan een driesterrenclassificatie bekomen. Een hotel van acht verdiepingen, zonder lift tussen niveau zeven en acht (omdat de plaatselijke bouwvoorschriften bepalen dat de bovenste verdieping een technische verdieping moet zijn) kan naar de letter van de bepalingen geen driesterrenclassificatie bekomen. Hoe kan men deze laatste bepaling blijvend verdiepen?
2. Houdt de minister, bij het toekennen van de driesterrenclassificatie, rekening met de plaatselijke bouwvoorschriften die beletten dat de hoogste verdieping met de lift bereikbaar is?

Antwoord

1. De classificatienormen voor het bekomen van een 3-sterrenclassificatie voorzien onder meer dat vanaf meer dan twee verdiepingen alle etages toegankelijk voor het publiek moeten bediend worden met tenminste één lift. De hotelsterrenclassificatie is in de eerste plaats een aanduiding voor het publiek van het te verwachten niveau van comfort. Momenteel weet elke toerist dat 3-sterrenhotels met meer dan twee verdiepingen met de lift toegankelijk moeten zijn tot op het niveau waarop zijn kamer is gevestigd.
2. Ik kan wel degelijk rekening houden met de plaatselijke bouwvoorschriften. Indien de exploitant van een bestaand hotel kan aantonen dat de bouw van de lift omwille van bouwvoorschriften of beschermingsvoorwaarden onmogelijk is, kan hij van deze verplichting worden ontslagen. . .

**Vraag nr. 142
van 26 mei 1994
van de heer E. Beysen**

Regeringsmededelingen — Gegevens

Graag had ik van elk lid van de Vlaamse regering het volgende vernomen.

1. a) Werden, betreffende onderdelen van het regeringsbeleid die onder de bevoegdheid van de minister vallen, regeringsmededelingen gedaan tijdens de lopende legislatuur?
- b) Zo ja, graag het totale aantal sinds 1 januari 1992?
2. Kan de minister de onderverdeling geven per mediakanaal, namelijk radio, TV en de geschreven pers?

3. Kan hij mij de exacte data van uitzending of verschijning van deze mededelingen kenbaar maken ?
4. Wat was de totale kostprijs voor deze mededelingen onder zijn bevoegdheid ?
5. Welke kosten vielen ten laste van de begroting van zijn departement, en welke vielen ten laste van de begroting van zijn kabinet ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Vlaamse ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 153
van 6 juni 1994
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Archeologisch patrimonium Mariastad Halle — Problemen

Meer en meer berichten bereiken mij dat de Mariastad Halle vrees voor het archeologisch patrimonium. Inderdaad, geldgebrek en naderende infrastructuurwerken zouden onderzoek onmogelijk maken, onder meer over de grondvesten van de domaniale molen en het St.-Elooishospitaal, terwijl kortelings de Gewestelijke Maatschappij voor Huisvesting op de hoger vermelde plaatsen zou starten met de bouw van een complex.

Kan de minister meedelen of de vrees van de archeologen van de Mariastad Halle bewaarheid zou kunnen worden ?

Antwoord

Deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer J. Sauwens, Vlaams minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming.

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 130
van 3 mei 1994
van de heer L. STANDAERT

Lorgo's en raden van beheer — Financiële delegatie

In lorgo's en raden van beheer waar onenigheid heerst tussen de lokale raad (of raad van beheer) en afgevaardigd-bestuurder, ligt meestal de financiële delegatie aan de bron van het conflict. Beide partijen schermen met cijfers van andere lokale raden om hun gelijk te staven.

1. Kan de minister mij cijfers bezorgen in verband met

deze delegaties ? Hoeveel lorgo's en raden van beheer gaven een delegatie voor minder dan 50.000 frank, hoeveel voor minder dan 100.000 frank, hoeveel voor minder dan 200.000 frank, hoeveel voor minder dan 400.000 frank en hoeveel voor méér dan 400.000 frank ?

2. Hoeveel lokale raden en raden van beheer hebben sedert hun indiensttreding de financiële delegatie verminderd ? Hoeveel hebben die delegatie opgetrokken ?
3. Een aantal afgevaardigd-bestuurders of directies ontwijken deze delegatie door leasing of andere vormen van huurkopen. Kunnen dergelijke ontwijkingspraktijken ? Hoe kunnen lokale raden ze omzeilen ?
4. Hoe kunnen lokale raden verhinderen dat een afgevaardigd-bestuurder een contract afsluit voor bijvoorbeeld het geregeld maaien van grasperken op school, en als compensatie vanwege deze firma bij hemzelf door dezelfde firma het grasperkje gratis laat maaien ?

Antwoord

Gezien de louter statistische aard van vragen 1 en 2 kunnen geen concrete gegevens beschikbaar worden gesteld. Daarenboven moet worden opgemerkt dat de delegaties kunnen verschillen naargelang de gunningswijze en de opdracht (werken, leveringen of diensten). De ARGO heeft trouwens via haar circulaire ARGO/730/N/91-06 aan haar lokale raden de raad gegeven aan de afgevaardigd-bestuurders dezelfde delegaties te verlenen als diegene die ze al hadden binnen het SABMO-systeem.

Aankopen via leasing of andere vormen van huurkoop houden geen ontwijking in van de reglementering. Men moet namelijk bij opdrachten van leasing en andere vormen van huurkoop de waarde van de opdracht bepalen op basis van de volledige duur van de opdracht.

Indien het lid een bepaald voorval op het oog heeft, verzoek ik hem mij hierover nader in te lichten.

Vraag nr. 131
van 6 mei 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Europese scholen — Detacheren van de Vlaamse leraren

Kan de minister mij meedelen hoeveel Vlaamse leraren de jongste drie schooljaren werden gedetacheerd naar de drie Europese scholen in ons land ?

Kan hij voor dezelfde periode een overzicht geven van de kost die daarmee gepaard gaat ?

Ontvangen de betrokken leerkrachten een extra-vergoeding ?

Op basis van welke criteria worden ze geselectieerd ?

Antwoord

Er werden de jongste drie schooljaren in totaal 44 personeelsleden (cumulatief) ter beschikking gesteld van de Europese scholen in ons land. Daarvan zijn er in dit schooljaar 39 ter beschikking gesteld.

De totale som van de brutowedden en vergoedingen die aan deze personeelsleden ten laste van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap werden toegekend zijn :

schooljaar 1991-1992 : 52.827.777 frank
 schooljaar 1992-1993 : 55.311.392 frank
 schooljaar 1993-1994 : 56.694.385 frank.

De betrokken leerkrachten ontvangen naast de wedde en vergoedingen ten laste van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap een extra-vergoeding vanwege de Europese scholen. Deze extravergoeding valt dus niet ten laste van de Vlaamse onderwijsbegroting.

De kandidaturen van geïnteresseerde personeelsleden worden via circulaire opgevraagd aan alle scholen, waarna in samenwerking met de inspectie en de administratie de meest geschikte kandidaten worden aangevoerd.

Vraag nr. 132**van 6 mei 1994****van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN****Activiteiten buiten de onderwijsinstelling en bijdrage van de leerlingen – Verplicht doktersbewijs bij niet-deelnemers**

Sommige onderwijsinstellingen stellen bepaalde activiteiten buitenshuis waarvoor een bijdrage van de leerlingen wordt gevraagd, verplicht. Ik denk aan het bijwonen van voorstellingen, het bezoek aan tentoonstellingen e.d.m.

Zo werd mij onlangs gewezen op een geval waarbij de directie aan de ouders liet weten dat leerlingen die niet aan zo'n activiteit (deelnamen, verplicht waren een doktersbewijs binnen te brengen.

Kan de minister mij meedelen of dit een toelaatbare praktijk is ?

Antwoord

Activiteiten die kaderen in de normale lesactiviteiten van de school en die plaatsvinden tijdens de schooluren zijn in principe verplicht voor alle leerlingen.

De scholen moeten proberen te vermijden om activiteiten te organiseren die voor de ouders een extra financiële belasting meebrengen.

Anderzijds kan voor activiteiten zoals zwemmen, schoolreis, bijwonen van voorstellingen, geïntegreerde werkweken . . . aan de ouders een kleine bijdrage gevraagd worden.

De directies kunnen echter niet eisen dat leerlingen die niet aan zo'n activiteit deelnemen een doktersattest moeten voorleggen. Dat leidt immers tot het afleveren van valse attesten.

Recent, op 17 januari 1994, werd door mij een brief gericht aan alle huisartsen in Vlaanderen. Hierin wordt het medisch korps opgeroepen om, binnen het raam van een gestructureerde aanpak van spijbelproblemen, het uitschrijven van medische attesten goed te overwegen en te beperken waar nodig.

Indien concrete gevallen gemeld worden aan het onderwijsdepartement, zullen de gepaste maatregelen worden getroffen.

Vraag nr. 133**van 6 mei 1994****van de heer M. OLIVIER****Muziekonderwijs – Mogelijkheid tot begeleiding, bijscholing en opleiding van dirigenten**

De laatste decennia is het niveau van de uitvoerende amateurmuzikanten er sterk op vooruitgegaan. Het niveau van de dirigenten is echter niet in dezelfde mate mee geëvolueerd.

Het deeltijds kunstonderwijs mag muzikanten opleiden. De vorming van dirigenten daarentegen is voorbehouden aan de instellingen van Hoger Muziekonderwijs zodat het aantal studenten er enigszins beperkt is.

De mogelijkheid om een cursus Hafabra-directie aan een aantal muziekacademies te volgen, zou een positieve invloed kunnen hebben op het niveau van de dirigenten. Hafabra-directie staat voor cursus orkestdirectie HARmonies-FANfares-BRAsbands.

Het decreet betreffende het onderwijs II van 31 juli 1990, met name de artikelen 92 tot en met 94, voorziet immers in de mogelijkheid om een specialisatiegraad op te richten. Een cursus hafabra-directie zou hierin kunnen worden opgenomen.

Ik had dan ook graag van de minister een antwoord op volgende vragen.

1. Kan de minister een cursus hafabra-directie op het programma van het deeltijds kunstonderwijs plaatsen ?
2. Kan de minister een specialisatiegraad inrichten, waarin een speciaal curriculum voor hafabra-directie kan worden opgenomen ?

Antwoord

Het is niet mogelijk een cursus harmonie- en fanfare-directie te organiseren in het deeltijds kunstonderwijs. Noch de doelstellingen, noch de structuren van dit onderwijs laten dit toe.

In het deeltijds kunstonderwijs, dat complementair of equivalent is met het secundair onderwijs, is de vorming van de artistieke persoonlijkheid de hoofddoelstelling. In de studierichting muziek concretiseert deze vorming zich in de mogelijkheid tot autonoom solistisch optreden of tot optreden in groepsverband enerzijds en in een deelname aan het artistiek leven als grondig geschoold luisteraar of toeschouwer anderzijds.

Naast de fundamentele vorming van de artistieke persoonlijkheid kan het deeltijds kunstonderwijs ook een mogelijke voorbereiding zijn op het hoger kunstonderwijs.

In tegenstelling tot de studierichting beeldende kunst met zijn specifieke opties toegepaste kunst kent de studierichting muziek in het deeltijds kunstonderwijs geen beroepsgerichte kwalificaties. Dat is onder meer ook de reden waarom er geen specialisatiegraden in het muziekonderwijs zijn uitgebouwd.

Iedereen is het erover eens dat de professioneel gerichte opleiding in het kunstonderwijs in het algemeen en in het muziekonderwijs in het bijzonder zich binnen het hoger kunstonderwijs moet organiseren.

Een dirigentenopleiding, ook voor de liefhebbersmuziek, draagt het karakter van zulk een professioneel gerichte opleiding. Zij hoort derhalve niet thuis in een onderwijs van secundair niveau waar, in grote mate dan nog aan jongeren, vooral de kunstinitiatie wordt beoogd.

Vraag nr. 134
van 6 mei 1994
van mevrouw M. VOGELS

Vlaams emancipatieambtenaar — Bevoegdheid t.a. v. het personeel van de Vlaamse Raad

Onlangs maakte de door de minister aangestelde Vlaamse emancipatieambtenaar haar eerste jaarverslag kenbaar. Uit dit niet altijd zo positieve verslag is niet duidelijk hoe het precieze bevoegdheidsdomein van de betrokken ambtenaar dient te worden omschreven. Meer bepaald wat de bevoegdheden van de emancipatieambtenaar t.a.v. het personeel van de decreetgevende macht betreft, is er onduidelijkheid.

Is de Vlaamse emancipatieambtenaar ook bevoegd om emancipatieacties te ondernemen t.a.v. het personeel van de Vlaamse Raad ?

Antwoord

Het personeel van de Vlaamse Raad wordt benoemd door het Bureau van de Vlaamse Raad. De Raad bepaalt soeverein de personeelsformatie, de rechtstoestand en de bezoldigingsregeling van het personeel. (cfr. art. 8 van het reglement van de Vlaamse Raad).

Het besluit van de Vlaamse regering van 19 december 1990 betreffende de aanstelling van een emancipatieambtenaar is van toepassing op de diensten van de Vlaamse regering en de instellingen van openbaar nut die onder de Vlaamse regering ressorteren. Aangezien het personeel van de Vlaamse Raad hier geen deel van uitmaakt, is de Vlaamse emancipatieambtenaar niet bevoegd om acties te ondernemen t.o.v. het personeel van de Vlaamse Raad.

Vraag nr. 135
van 6 mei 1994
van de heer F. DE MAN

Schoolverzuim — Meer doeltreffende controle

Het schoolverzuim is in de voorbije jaren danig toege-

nomen, de maatschappelijke gevolgen zijn nefast. Anderzijds blijven de controles op ongerechtvaardigde afwezigheid niet meer wat ze geweest zijn : ze zijn klein in aantal en zelden of nooit wordt er gevolg gegeven aan flagrante gevallen.

Meent de minister niet dat de overheid zijn taak moet vervullen en derhalve de controles opvoeren en doeltreffender maken ?

Meent de minister niet dat de ouders, in hun belang en in het belang van hun kinderen, voor hun verantwoordelijkheid geplaagd moeten worden en dat hen concreet gewezen moet worden op het koninklijk besluit van 30 december 1975 waarin voorzien is dat bij ongerechtvaardigde afwezigheden de kinderbijslag niet verschuldigd is ?

Wat denkt de minister van het hanteren van deze stok achter de deur, met andere woorden over het activeren van deze wettelijke bepaling ?

Antwoord

Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen de controle op de inschrijving van de leerling en controle op de aanwezigheid.

De controle op de inschrijving gebeurt momenteel door de onderwijsinspectie via het aanpunten op het bevolkings- of vreemdelingenregister. Dit systeem zal in de toekomst worden vervangen door een controle via het individuele rijksregisternummer. De scholen zullen via een informaticatoepassing identificatienummers van leerlingen doorzenden naar het departement onderwijs. Daar kan via computer worden vergeleken met de gegevens van het rijksregister. Op basis hiervan kan worden nagegaan wie niet of dubbel ingeschreven is. Het geplande systeem is zodanig opgevat dat de privacy volledig beschermd wordt.

Wat de controle op de aanwezigheid betreft, ben ik het helemaal eens met het lid dat de overheid moet toezien op de naleving van de leerplicht en dus effectieve controle moet plannen. De nadruk ligt hier op het begrip effectief. Het is duidelijk dat de laatste jaren het begrip leerplicht aan belang inboet. Iedereen is er zo ongeveer van overtuigd dat onderwijs een behoefte is voor iedereen, en zelfs een recht. Anderzijds moeten we vaststellen dat het gebruik van dit leerrecht minder vanzelfsprekend wordt. Bepaalde jongeren haken onderweg af. En er zijn aanwijzingen dat het aantal niet-ingeschreven jongeren in Brussel zorgwekkend wordt.

Wil men deze problematiek ten gronde aanpakken, dan is meer nodig dan het inhouden van het kindergeld of het bestraffen in het algemeen. Achter het spijbelen schuilt een hele problematiek die ten gronde moet worden aangepakt. Daarom worden momenteel projecten opgezet in Gent, Antwerpen en Brussel die erop zijn gericht scholen te leren omgaan met de vragen en behoeften van adolescenten. Wat de hulpverlening betreft wordt werk gemaakt van een nauwere samenwerking met het welzijnswerk.

Vraag nr. 137
van 10 mei 1994
van de heer L. Standaert

Onderwijs — Onder druk zetten van leerlingen

Middelbare scholen hebben het steeds moeilijker om een deel van hun leerlingen te motiveren voor extra-scolaire activiteiten, zelfs voor open-deur-dagen. Net zoals leerlingen heel inventief zijn in het vinden van uitwegen om niet te moeten deelnemen aan **nevenactiviteiten**, net zo worden scholen wat verwijderd in het onder druk zetten van onwillige leerlingen.

1. Maakt een open-deur-dag integraal deel uit van een schooljaar, met andere woorden is een leerling verplicht aanwezig te zijn op een zaterdag of een zondag ?
2. Kan een leerling bedacht worden met een **afwezigheidskaart** vanwege het niet aanwezig zijn op een opendeurdag ?
3. Kan een school, om de leerlingen onder druk te zetten, examens laten afnemen op een opendeurdag (bijvoorbeeld voor praktische vakken in het beroeps onderwijs) ?
4. Wat gebeurt desgevallend met leerlingen die buiten hun wil om, niet aanwezig konden zijn, bijvoorbeeld wegens reis, familiefeest enzovoort ?
5. Acht de minister dergelijke vormen van onder druk zetten nog aanvaardbaar ?

Antwoord

1. Een opendeurdag van een onderwijsinstelling heeft als doel het ruimere publiek kennis te laten maken met het plaatselijk onderwijsgebeuren.

In beginsel staat een dergelijk initiatief los van de afwerking van de leerprogramma's.

Overeenkomstig de reglementering is een "regelmatige" leerling verplicht het volledige leerprogramma daadwerkelijk bij te wonen. Een echte verplichting om ook bij andere gelegenheden — zoals een opendeurdag — op school aanwezig te zijn bestaat dus niet.

2. Het onder 1. gestelde dient te worden genuanceerd.

- 2.1. De reglementering op de organisatie van het schooljaar legt de indeling van de lessen vast. Onderricht wordt normaliter verstrekt van maandag tot en met vrijdag, ten vroegste vanaf 8 uur en ten laatste tot 17 uur.

Om pedagogische, organisatorische of andere redenen kan een school evenwel bij het onderwijsdepartement een occasionele of permanente afwijking van het traditionele lessenpatroon aanvragen.

Een dergelijke aanvraag kan bij voorbeeld inhouden dat uitzonderlijk praktijklessen (demonstratielessen) worden gegeven tijdens een publieke weekend manifestatie.

Mits toestemming van de onderwijsoverheid, is alsdan de aanwezigheid van de regelmatige leerlingen bij desbetreffende lessen wél vereist.

- 2.2 Bij het begin van het schooljaar wordt het schoolreglement voor akkoord door de ouders ondertekend. Dit reglement is opgebouwd uit drie onderdelen : het studie-, het orde- en het tuchtreglement. Het is aangewezen dat het studiereglement de wijze van lesspreiding bevat, zeker indien afwijkende lesperiodes worden gehanteerd.

Niets belet dat in het schoolreglement ook een bepaling is opgenomen dat de leerlingen sowieso (dus los van enige vorm van onderricht) tijdens een open-deur-dag op school moeten verblijven, ten einde een bijdrage te leveren tot het welslagen van deze actie. In voorkomend geval is het essentieel dat het schoolreglement dit expliciet vermeldt, zodat reeds bij de inschrijving leerlingen en ouders weten waar zij aan toe zijn.

- 3 en 4 Aan de onderwijsinstellingen werden onder-richtingen verstrekt met betrekking tot de registratie van aan- en afwezigheden van leerlingen. Schoolverlet is hetzij gewettigd (van rechtswege, bij beslissing van de schooldirecteur of bij overheidsbeslissing), hetzij niet gewettigd.

Bedoelde onderrichtingen zijn uitsluitend van toepassing op het lesgebeuren (theoretische en praktische lessen, evaluatiebeurten en extramuros-activiteiten). Voor zover daar niet onder ressorterend, ligt alle bevoegdheid op het vlak van overige schoolactiviteiten bij de inrichtende machten en hun schooldirecties.

5. Mij zijn geen (mogelijke) misbruiken ter zake bekend. Indien het lid een concrete klacht dienaangaande heeft zal mijn administratie die nauwgezet onderzoeken.

Het aantal vrije dagen is in het Vlaamse onderwijsbestel zeker niet gering. Ik vermoed dat leerlingen, die hun aanwezigheid op school in minuten afwegen, problemen kunnen ondervinden bij hun latere overstap naar het beroepsleven.

Vraag nr. 138
van 11 mei 1994
van de heer L. STANDAERT

Voltooiing van het eenheidstype in het onderwijs — Overgangsmatregelen

Volgend schooljaar bereikt het eenheidstype ook het laatste jaar van het secundair onderwijs. De invoering van het eenheidstype is daarmee voltooid. Toch blijven een aantal problemen bestaan naar aanleiding van deze voltooiing.

Zijn er overgangsmatregelen gepland voor leerlingen die nu in het laatste jaar secundair onderwijs zitten, en die niet slagen, met andere woorden leerlingen die volgend schooljaar noodgedwongen in het eenheidstyp-

pe terecht komen ? Eén voorbeeld zijn leerlingen die moderne talen of menswetenschappen gevolgd hebben zonder wiskunde, en in het eenheidstype na jaren opnieuw in een klas zullen terecht komen met wiskunde, natuurwetenschappen enz.

Antwoord

De wetgeving bepaalt dat de laatste twee leerjaren van het voltijds secundair onderwijs in dezelfde onderwijsvorm en studierichting moeten worden gevolgd.

Parallel aan de invoering van de eenheidsstructuur wordt, in het kader van een meer doorzichtig opleidingsaanbod, een omzettingsoperatie doorgevoerd van oude naar nieuwe — geïnnormiseerde en gerationaliseerde — benamingen van studierichtingen. Deze omzetting vindt plaats per 1 september 1994 voor het tweede leerjaar van de derde graad (zesde leerjaar).

Dit betekent dat voor een aantal leerlingen, die tijdens het huidig schooljaar op het niveau van het zesde leerjaar niet zullen slagen, de initiële benaming van hun gekozen studierichting niet meer zal bestaan.

Rekening houdend met de eerder geciteerde wettelijke bepaling, wordt dan ook in een rechtsbescherming van de betrokken leerlingengroep voorzien via een onderrichting opgenomen in de omzendbrief ref. S.O.Z(91)7 van 3 mei 1991, zoals gewijzigd en gericht aan alle secundaire onderwijsinstellingen.

Hierin wordt gesteld dat deze leerlingen regelmatig blijven (en dus in aanmerking kunnen komen voor de studiebekrachtiging), indien het leerjaar in een "omzetbare" studierichting wordt overgedaan.

Van de leerlingen kan aldus in enkele gevallen een zeker aanpassingsvermogen worden vereist. Dit feit heeft zich trouwens naar aanleiding van de invoering, jaar per jaar, van het eenheidstype de voorbije vijf jaar voorgedaan. Mij zijn in dit geval geen concrete problemen bekend. Ook de leraars hebben op het terrein aandacht voor dit probleem en kunnen desgevallend ondersteunend optreden.

Vraag nr. 145 van 25 mei 1994 van de heer L. MARTENS

Pensioendossiers — Betwisting door het Rekenhof omtrent de waarde van het D-diploma

Naar ik verneem, weigert het Rekenhof verschillende pensioendossiers goed te keuren ten gevolge van een betwisting omtrent de waarde van het D-diploma van de betrokken personeelsleden. Vooral personeelsleden die vóór 1 september 1963 dit diploma hebben behaald, schijnen geïviseerd te worden, omdat zij, in het bezit zijn van een diploma hoger onderwijs, het D-diploma behaalden na het volgen van een speciale cursus. Die hield in dat zij bepaalde vakken niet meer hoefden te volgen en het D-diploma konden behalen in 1 jaar en in minder dan 450 lestijden.

Is de minister op de hoogte van dit probleem ? Wat zal hij ondernemen opdat deze personeelsleden niet langer verstoken zouden blijven van hun definitief pensioen ?

Antwoord

De D-diploma's, uitgereikt vanaf 1964, konden volgens de richtlijnen van de omzendbrief HO/Z 111 van 20 juli 1982, worden geruild voor een getuigschrift van de Middelbare Technische Leergangen (MTNL). Omdat het getuigschrift van deze MTNL pas ingesteld werd vanaf het schooljaar 1963-1964, kon een omruiling van de D-diploma's, uitgereikt vóór 1964, geen doorgang vinden.

Ik ben van oordeel dat de problematiek van deze laatste diploma's in wezen identiek is aan die van de later uitgereikte en dat de formalismen in verband met het aantal gevolgde lessen te zwaar aangerekend werd. Een grondig administratief onderzoek heeft mijn vermoeden bevestigd en op grond daarvan zal ik in een volgend onderwijsdecreet voorstellen alle D-diploma's, uitgereikt aan kandidaten die tot de leergang toegelaten werden op grond van hun diploma van hoger onderwijs, vanaf de datum van hun uitreiking gelijk te stellen met het getuigschrift van de MTNL.

Vraag nr. 149 van 26 mei 1994 van de heer E. Beysen

Regeringsmededelingen — Gegevens

Graag had ik van elk lid van de Vlaamse regering het volgende vernomen.

1. a) Werden, betreffende onderdelen van het regeringsbeleid die onder de bevoegdheid van de minister vallen, regeringsmededelingen gedaan tijdens de lopende legislatuur ?
b) Zo ja, graag het totale aantal sinds 1 januari 1992.
2. Kan de minister de onderverdeling geven per mediakanaal, namelijk radio, TV en de geschreven pers ?
3. Kan hij mij de exacte data van uitzending of verschijning van deze mededelingen geven ?
4. Wat was de totale kostprijs voor deze mededelingen onder zijn bevoegdheid ?
5. Welke kosten vielen ten laste van de begroting van zijn departement, en welke vielen ten laste van de begroting van zijn kabinet ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Vlaamse ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 151 van 30 mei 1994 van de heer F. VAN DEN EYNDE

Schoolreis — Programma

Een lagere school kondigt als volgt de schoolreis aan :

“Onze grootste leerlingen krijgen dit jaar de kans om een heerlijke dag boordevol emotie en avontuur mee te maken. We kozen voor een bezoek aan het Fort van Breendonk (Naziconcentratiekamp van W.O. II). Na dit educatieve gedeelte stillen we even onze honger. En dan zijn we eindelijk zover. De autobus brengt ons naar Walibi. We laten ons overmeesteren door de goudkoorts en trekken mee op avontuur met de Colorado. We beleven een wild-water-avontuur op de woelige golven van de bruisende en kolkende Radja River. In het paleis van Ali Baba is de wondere wereld van Duizend-en-één-Nacht niet langer een verre droom.. .”

Is de minister van mening dat het van goede smaak getuigt om een bezoek aan het Fort van Breendonk te koppelen aan een namiddag in een pretpark ?

Is het volgens hem pedagogisch verantwoord kinderen van 10, 11 en 12 jaar te confronteren met de gruwelen van de Tweede Wereldoorlog ?

Zijn er nog lagere scholen die Breendonk bezoeken ?

Antwoord

1. De door het lid geciteerde combinatie van schoolreisbestemmingen is op geen enkele wijze strijdig met vigerende reglementeringen, en behoort tot de vrijheid van de betreffende inrichtende macht. Mijn appreciatie die het lid vraagt doet bijgevolg niets ter zake.
2. Het Fort van Breendonk is het manifeste getuigenis van een historische periode en van de exponenten van een maatschappelijke ideologie die in dat tijdperk overheersend was. Met passende pedagogische begeleiding kan het bezoeken van historische monumenten en plaatsen, waartoe ook dit Fort behoort, een perfect didactisch middel bij uitstek zijn bij de nodige historische vorming van leerlingen, en hun opvoeding tot in casu democratische, verdraagzame en zelfstandig functionerende persoonlijkheden.

Het zou getuigen van een bedenkelijke vorm van historische hypocrisie en censuur indien het bezoeken door leerlingen van de hoogste klassen van het basisonderwijs aan nazikampen, als die van Breendonk, waar zich inderdaad mens-onwaardige gebeurtenissen afspeelden, om pedagogische redenen wordt afgekeurd. Evenmin kunnen om dezelfde redenen bezoeken worden afgekeurd aan musea, historische gebouwen en lokaliteiten waar zich in een verder verleden evenzeer gruwelen hebben afgespeeld.
3. Er bestaat geen statistisch materiaal over de bestemmingen van schoolreizen.

Vraag nr. 154
van 30 mei 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Voordrachten in scholen over concentratiekampen — Zinspelen op huidige Vlaamse partijen

Tobias Schiff die op 6 mei de prijs van de Vlaamse Gemeenschap kreeg, verklaart in een interview dat op die dag in het dagblad Het Volk verscheen, dat hij

wekelijks voordrachten in scholen geeft over wat zich in de concentratiekampen van de Tweede Wereldoorlog voordeed en voegt hieraan toe dat hij het Vlaams Blok weliswaar niet expliciet vermeldt maar dat hij er wel voor zorgt dat iedereen weet dat het over deze partij gaat.

Dat komt erop neer dat hij niet alleen bewust en volledig ten onrechte een democratische partij die meer dan 10 percent van alle Vlamingen vertegenwoordigt vereenzelvigt met gruwelijke zaken die zich 50 jaar geleden afspeelden maar daarenboven heel bewust, zij het dan op een subtiële wijze, artikel 41 van het decreet op het onderwijs dat politiek in de scholen verbiedt, met de voeten treedt.

Heeft de minister hieromtrent maatregelen getroffen ?

Antwoord

Correct luidt het door het lid geciteerde verslag : ”Tobias Schiff vermeldt in zijn toespraken het Vlaamse Blok niet. Maar iedereen begrijpt dat ik het over hen heb.”

In tegenstelling tot wat het lid vermeent beoogt artikel 41 van de door hem bedoelde zgn. schoolpactwet niet het instellen van enigerlei vorm van intellectuele en morele censuur t.a.v. activiteiten die ideologieën in een historisch perspectief toelichten en verklaren, zelfstandig en vrij de conclusies te formuleren m.b.t. actuele maatschappelijke fenomenen en hun persoonlijk functioneren daarbinnen.

Uit het door het lid bedoelde verslag-citaat blijkt bovendien dat geïnterviewde in zijn schoolse activiteiten expliciet vermijdt politieke partijen te noemen of voorwerp te maken van bespreking, laat staan aanvallen.

Voorts wordt de aandacht van het lid erop gevestigd dat betrokkene uiteraard beschikt over de fundamentele vrijheid om buiten schoolverband, weze het in interviews of op welkdanige wijze ook, politieke opvattingen en overtuigingen te verkondigen.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 96
van 3 mei 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

Vermindering van het aantal zware verkeersongevallen — Resultaat van deze doelstelling uit 1991

“In vijf jaar tijd moet het aantal ongevallen met doden of ernstig gewonden met 10 percent naar beneden”. Dat schreef de minister in zijn verkeers- en vervoersplan Vlaanderen van 27 mei 1991. Hoever staat het met de realisatie van die doelstelling 4 jaar later, één jaar voor het verstrijken van de vermelde periode ?

Antwoord

In het Vlaams Gewest evolueerde, volgens de gegevens van het Belgisch Instituut voor Verkeersveiligheid, de verkeersonveiligheid als volgt :

1. Het aantal letselongevallen en slachtoffers :

	1980	1989	1990	1991	1992	1993
letselongevallen	36.679	39.710	39.517	36.909	35.968	35.129
doden (na 30 d.)	1.383	1.157	1.146	1.097	990	987
zwaar gewonden	11.621	11.128	10.640	9.973	9.456	9.061
licht gewonden	37.901	42.868	43.281	40.351	39.948	38.927
Totaal slachtoffers	50.905	55.153	55.067	51.421	50.394	48.975

2. Het aantal doden en ernstig gewonden volgens de aard van de weggebruiker

	1991	1992	1993
Voetgangers	918	808	704
Fietsers	1.564	1.454	1.431
Bromfietsers (Cat. A & B)	1.368	1.151	1.024
Motorfietsen	595	675	748
Personenwagens			
— bestuurders	4.268	4.150	4.026
— passagiers	1.961	1.820	1.748
Anderen en onbekend	396	388	367
Totaal	11.070	10.446	10.048

Vraag nr. 102

van 6 mei 1994

van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Bunkers langsheen kust — Eventuele bescherming

In een artikel dat pas in Gazet van Antwerpen verscheen vestigt een woordvoerder van de Simon Stevinstichting de aandacht op de snelle verdwijning van de laatste bunkers aan de Vlaamse kust.

Heeft de minister tot op heden reeds exemplaren van deze bouwwerken beschermd ?

Beschikt hij over een overzicht van de nog aanwezige bunkers, zowel langsheen de kust als elders in Vlaanderen ?

Is hij het ermee eens dat het om waardevolle getuigen gaat waarvan sommigen in aanmerking kunnen komen om te worden beschermd ?

Antwoord

Het belang van het behoud van waardevolle oorlogsrelicten, waaronder bunkers, is mij niet ontgaan.

De volgende oorlogsrelicten werden reeds beschermd (tussen haakjes het jaartal van het beschermingsbesluit) :

Diksmuide :
Oud Stuivekens versterkte torenruim (1959 en 1993)
Dodengang + Duitse bunker (1992)

Nieuwpoort :
Rampskapelle versterkte-stationsruim (1992)
Rampskapelle uitkijktoren in fabrieksschouw (1992)

Zonnebeke :
2 versterkte schuilbunkers (1994)

Lo-Reninge :
Fintelesluizen (1994)

Ieper :
Kazematten Essex-Farm (1992)
2 mijntrechters Meenseweg (1992)
Britse kazematten Voormezele (1992)
Loopgraven Sanctuarywood (1992)

Heuvelland :
Wijtschate Spanboekmolentrichter (1992)

Voor de volgende dossiers is de beschermingsprocedure ingezet, maar nog niet afgerond :

Nieuwpoort :
— opslagplaats Bommenvrij
— sluisencomplex De Ganzepoot
— Kattesas

Er bestaat geen systematisch overzicht van de nog aanwezige bunkers. Wel beschikt het provinciebestuur van West-Vlaanderen over veel informatie. Wij hebben dit bestuur gevraagd die informatie te vervolledigen opdat ze bruikbaar zou worden. Ook het ministerie van Landsververdediging bezit informatie.

Mijn bestuur Monumenten en Landschappen raadpleegt ook privé-personen en -instellingen. Een jaar geleden werd aan alle heemkundige kringen van West-Vlaanderen gevraagd om ons de hen bekende oorlogsrelicten in hun streek te bezorgen.

Uiteraard zijn er waardevolle zaken bij, maar niet alles moet daarom behouden blijven.

Een deel van de oorlogsrelicten uit beide wereldoorlogen werd zeer goed bewaard in het domein Raversijde. Het provinciebestuur heeft dit onlangs opengesteld voor het publiek. Hier bevinden zich heel typische en merkwaardige voorbeelden van oorlogsconstructies. Aangezien deze objecten reeds een feitelijke bescherming genieten, is een wettelijke bescherming in dit geval geen prioriteit.

L. DETIEGE

VLAAMSE MINISTER VAN TEWERKSTELLING EN SOCIALE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 29

van 6 mei 1994

van de heer D. VAN MECHELEN

VDAB — Doelmatigheidsonderzoek met betrekking tot beroepsopleiding

Aanvang juni 1993 werd door de VDAB een beperkte

offerteaanvraag uitgeschreven voor de uitvoering van een doelmatigheidsonderzoek met betrekking tot de beroepsopleiding van de VDAB, dossiernummer 3215. De opening van de inschrijvingen geschiedde op maandag 21 juni 1993. De geldigheidsduur van de inschrijvingen werd bepaald op 60 kalenderdagen ingaande op de dag na de zitting voor opening van de inschrijvingen. De uiteindelijke toewijzing zou geschieden in het Beheerscomité van 15 december 1993.

Volgens onze inlichtingen zou deze studie alsnog geannuleerd zijn.

Kan de minister mij meedelen of deze studie werkelijk geannuleerd werd, en zo ja, welke de redenen van deze annulatie waren ?

Antwoord

De uitvoering van het onderzoek, verschenen als algemene offerte-aanvraag nr. 93/3215 van het Bulletin der Aanbestedingen van 21 mei 1993, werd niet toegewezen.

Het Beheerscomité van de VDAB heeft in haar zitting van 2 februari 1994, na grondige afweging van zowel de kosten-batenverhouding van de inschrijvingen op basis van de screening uitgevoerd door zowel interne (VDAB-technici) als externe experts als de actuele evoluties in de werking van de VDAB en de relevante omgevingswereld van de BO, beslist om dit onderzoek opnieuw uit te besteden.

Deze beslissing steunt in concreto op volgende overwegingen.

1. Budgetair : de totale kostprijs van het in eerste instantie aanbesteed onderzoek bedraagt ca. 36 miljoen ; uitgave weliswaar te spreiden over 2 budgetjaren, doch zeer substantieel. De nieuwe aanbesteding berust op een uitzuivering van reeds achterhaalde onderzoeksvragen en zal dus een minder zware uitgave betekenen dan het oorspronkelijk geformuleerde onderzoek.

2. Inhoudelijk :

- Het afgelopen jaar werd gekenmerkt door het intens zoeken en formuleren van samenwerkingsmogelijkheden t. a.v. de verschillende opleidingsactoren in het Vlaamse landschap (VI-ZO, werkgroep onderwijs). Binnen deze realiteit krijgt de positionering van de VDAB t.a.v. het totale aanbod aan volwassenopleidingen vorm en wordt de afstemming ervan (vb. subregionale planning), in overleg met de diverse partners, een feit. Het is duidelijk dat de opmaak en negociatie van het beheerscontract VDAB, het voorbereiden van de jaarlijkse beleidscyclus (jaarlijks businessplan per subregio), een impliciete en steeds voortgaande optimalisering van de effectiviteit van de aanbodsplanning is. Hiermee worden een aantal onderzoeksvragen van luik 1 van het oorspronkelijke onderzoeksdossier overbodig, nl. : onderzoek naar de positionering van de VDAB in het Vlaamse Opleidingslandschap.

- De gewenste beslissingscircuits (vermindere van de response-tijd, inspelen op de relevante realiteit, de gewenste mate van centralisatie/decentralisatie) zijn reeds conceptueel uitgewerkt in het aan de gang zijnde decentralisatieproces en bieden reeds op dit ogenblik een referentiekader tot realisatie.

Ook aspecten zoals :

- de efficiëntie van de actuele systemen en procedures,
- de uitwerking van een managementmonitoringsysteem,

worden doorheen tal van acties (begeleidingsluit, 2-jaren plan BO, evaluatienota's, beleidsprogramma's) gaandeweg uitgewerkt. De vragen van het oorspronkelijke dossier over : structuur, beslissingscircuits en interne analyse van de procedures van de huidige VDAB-BO zijn hiermee achterhaald.

- De ontwikkeling van het Strategisch Informatie Plan heeft een begin gemaakt aan de implementatie van een traceerbare kostenstructuur, als noodzakelijke basis voor een kosten-batenanalyse en het exact verkrijgen van inzicht in de aanwending der financiële middelen. Het concluderend financieel beleidsevaluatief onderzoek, o.m. een vraag in de eerste aanbesteding, wordt dus best verschoven naar latere datum, wanneer het financiële gegevenssysteem binnen de VDAB op punt is gesteld.

De onderzoeksvragen, opgenomen in de nieuwe aanbesteding, verwijzen naar de aanvankelijke vraag naar beleidssturende evaluatie van de kant van de beleidsvoerders die momenteel nog niet door de ontwikkelingen achterhaald zijn. De aanvullende onderzoeksvragen zijn gericht naar de problemen en uitdagingen waarvoor de dienst zich actueel gesteld ziet.

Aldus bevat het geherformuleerde onderzoek de volgende luiken :

— Luik 1 :

Onderzoek naar de kwalitatieve waarde van de beroepsopleiding als overheidsinstrument t.o.v. de globale socio-economische ontwikkelingen, de effectiviteit en impact ervan t.a.v. de diverse klantengroepen : werkzoekenden, werknemers en werkgevers.

— Luik 2 :

Een interne analyse van de functionering van de VDAB-BO op de hierna geformuleerde aspecten, waarbij een plan van aanpak ter verbetering dient geformuleerd, dat, na bekrachtiging door de directie, in een eerste aanzet tot realisatie, dient te worden begeleid.

— Luik 3 :

Het uitwerken van een beleidsinstrument, bruikbaar, zowel op regionaal als op niveau van de Vlaamse Gemeenschap, om de planning van het

(beroeps)opleidingsaanbod in Vlaanderen (ruimer dan enkel het VDAB-aanbod) te sturen.

Toestemming werd gevraagd om de beperkte offerte-methode als wijze van gunning voor dit nieuwe onderzoek toe te passen. Momenteel worden de gunningscriteria voor de toewijziging van dit onderzoek ter goedkeuring voorgelegd aan de gemachtigde van Financiën. Binnen afzienbare tijd zullen dan ook de onderzoeksbureaus worden aangeschreven met de vraag hun onderzoeksvoorstellen m.b.t. de nieuwe onderzoeksvragen op te stellen.

Vraag nr. 30
van 6 mei 1994
van de heer M. MAERTENS

Gunstig effect van visconsumptie op gezondheid — Beleid

Sedert 1985 is de gemiddelde consumptie van vis in ons land met 3 kg per persoon toegenomen. Nochtans komt dit vooral op rekening van diepgevroren vis of visbereidingen, meestal voortkomend uit importvis, die daarnaast meestal niet door viskleinhandelaren maar door warenhuizen en slaggers worden verkocht. De kwaliteit van deze laatste produkten ligt daarbij ook nog veel lager (additieven, versheid enz.) dan de kwaliteit van de verse vis, waarvan het gebruik slechts lichtjes steeg. Een Test-Aankooponderzoek, op de BRTN gekomen op 19 april 1994 in het consumentenprogramma Op de Koop Toe, heeft dit duidelijk bevestigd.

Deze voor vis algemeen gunstige verbruikscijfers wijzen op een grotere aandacht van de bevolking voor gezondere voeding, i.c. vis, maar komen niet ten goede aan de verse vis geleverd door eigen vissers aan viskleinhandelaars. Het aantal viskleinhandelaars is dan ook in dezelfde periode, sedert 1984 meer dan gehalveerd : van 2.600 tot 1.250. Er stelt zich derhalve in viskleinhandel en visverbruik een probleem van "zelfvoorziening".

Daarnaast is uit epidemiologische onderzoeken gebleken dat er een bewijsbare relatie is tussen een bepaald niveau van visconsumptie en de preventie van hart- en vaatziekten. Vooral vette vissoorten blijken daartoe bij te dragen, gelet op de aard van de vetzuren, wat o.m. werd aangetoond door de bekende Zuthpenstudie van Prof. D. Kromhout uit Nederland. Daaruit bleek o.m. dat mannen die één of twee keer per week vis verbruikten, op zijn minst 50 percent minder sterfte aan hartkwalen vertoonden, en dat zelfs een iets hogere visconsumptie reeds gunstige effecten opleverde.

De strijd tegen hart- en vaatziekten kan in ons land op eenvoudige en voor de eigen economie zelfs zeer voordelige wijze worden gevoerd — meestal is dat omgekeerd — door de bevolking op grote schaal aan te sporen tot verhoogde visconsumptie. Daartoe kunnen niet alleen, zoals tot op heden is gebeurd, de gespecialiseerde diensten, zoals de pas geregionaliseerde NDALTP, in de promotie worden ingeschakeld, maar eveneens de personen die rechtstreeks bij voeding en gezondheid zijn betrokken, zoals artsen, medisch personeel, diëtisten, voedingsvoorlichters enzovoort.

1. Hebben de diensten van de minister deze relatie onderzocht, zo ja, wat waren de conclusies en de beleidsopties ter zake ?
2. Op welke wijze en met welke voorstellen hebben diensten van de minister de visconsumptie als "gezonde voeding voor het hart" in het verleden aanbevolen bij de verschillende departementen, zowel regionaal als federaal, die bij deze zaak konden worden betrokken ?
3. Heeft het departement van de minister ook organisaties van huisartsen, diëtisten enzovoort en voedingsvoorlichters van deze relatie op de hoogte gebracht, zo ja, op welke wijze en met welke resultaten ?
4. Welke bijkomende beleidsopties worden door het departement ter zake in het vooruitzicht gesteld ?

Antwoord

Mijn diensten onderzochten tot nog toe nooit de relatie tussen een bepaald niveau van visconsumptie en de preventie van hart- en vaatziekten. Zij kregen tot op heden ook nog niet de opdracht dergelijke studie uit te voeren.

Wat het aanbevelen van de visconsumptie als gezonde voeding voor het hart betreft bij de verschillende regionale en federale departementen, wil ik benadrukken dat alle initiatieven die hiertoe genomen werden vrijwel volledig uitgingen van de Nationale Raad voor de Voeding (Volksgezondheid-federaal) en die momenteel een aantal aanbevelingen aan het opstellen is. Deze werden evenwel nog niet openbaar gemaakt.

In de aanbevelingen wordt de gezonde voeding (waarvan de visconsumptie eveneens deel uitmaakt) zowel bij de schoolgaande jeugd als de senioren onder de loupe genomen. Een aantal leden van de Nationale Raad voor de Voeding zetelen ook bij de Cardiologische Liga van België maar een structureel samenwerkingsverband is niet aanwezig.

De Liga is vooral actief op het gebied van preventie door middel van het verspreiden van brochures en het opzetten van campagnes rond gezond eetgedrag.

Mijn departement heeft hogervermelde relatie (visconsumptie-preventie van hart- en vaatziekten) op eigen initiatief nooit ter kennis gebracht van organisaties van huisartsen, diëtisten, voedingsvoorlichters enzovoort. Vanuit het veld worden wel signalen opgevangen dat genoemde relatie bij deze groepen genoegzaam bekend is en gepromoot wordt.

Op 1 september 1993 werd op mijn initiatief wel het project Coördinatie en Structurering van de Voedingsvoorlichting in Vlaanderen (CONUT-project) opgestart. De projectaanvraag werd ingediend bij de Vlaamse Gemeenschap door de Vakgroep Maatschappelijke Gezondheidskunde, De Pintelaan 185 in 9000 Gent (Prof. G. De Backer).

Het project streeft een structurele invulling na van de aanbevelingen van de expertencommissie van de Wereldgezondheidsorganisatie over de relatie voeding en gezondheid, gegeven in 1990, meer bepaald door :

- het formuleren van aanbevelingen over voeding op het niveau van de bevolking in samenwerking met de Nationale Raad voor de Voeding ;
- het formuleren van een concreet structuurvoorstel van een te erkenning voorziening op het vlak van voedingsvoorlichting ;
- het formuleren van een concreet voorstel van structuur voor coördinatie met het nationale niveau ;
- het formuleren van een compleet projectvoorstel voor voedingsvoorlichting in Vlaanderen met inbegrip van een evaluatievoorstel.

Het planningscomité van CONUT zal tevens binnen twee werkgroepen de mogelijkheden nagaan om :

- a. een Vlaamse Raad voor de Voeding op te richten ;
- b. een Vlaams Voedingscentrum op te starten en een concreet project uit te werken.

**Vraag nr. 31
van 6 mei 1994
van de heer J. DEVOLDER**

Weerwerkgesco's — Tijdelijke wervingsstop

Via de pers vernam ik dat de Vlaamse minister van Tewerkstelling een tijdelijke wervingsstop van 1 maand heeft afgekondigd voor weerwerkgesco's. Een aantal projecten die op til waren zullen daardoor geen nieuwe werklozen kunnen tewerkstellen zodra de huidige contracten aflopen.

Door de laattijdige beslissing van de minister met betrekking tot deze aangelegenheid komen veel organisaties die meewerken aan de actie Weerwerk in de problemen. Niet alleen moeten zij verschillende mensen die reeds werden gecontacteerd teleurstellen (vele langdurig werklozen doorliepen reeds een selectieprocedure en kregen de garantie op 1 april te mogen beginnen), bovendien verliezen deze organisaties iedere geloofwaardigheid.

Graag vernam ik van de minister welke initiatieven zij zal nemen om te verhelpen aan deze situatie ?

Hoeveel weerwerkgesco's zullen worden geschrapt door deze maatregel ?

Plant de minister het soort afbouwen van dit statuut ?

Hoeveel weerwerkgesco's zal de minister behouden ?

Werd reeds een evaluatie gemaakt van het stelsel dat vier jaar geleden in het leven geroepen werd om langdurig werklozen opnieuw aan een baan te helpen

Zo ja, welke zijn de resultaten ?

Waren deze resultaten reeds bekend bij het nemen van de beslissing van de tijdelijke wervingsstop ? Zo ja, betekent dit dat het stelsel geen of niet voldoende

vruchten afwierp waardoor tot de wervingsstop moest worden overgegaan ?

Antwoord

De wervingsstop die op 27 maart 1994 is afgekondigd in Weer-Werk-GECO-projecten is een bewarende maatregel die verband houdt met de evaluatie van alle GECO-projecten en met een dreigende budgetoverschrijding.

De mogelijke budgetoverschrijding heeft te maken met de evenwichtsoefening die eigen is aan het beleid ten aanzien van tewerkstellingsprogramma's voor langdurig werklozen : enerzijds moeten de budgettaire grenzen gerespecteerd blijven, anderzijds moet de budgettaire ruimte maximaal worden gebruikt. Dit verklaart de spanning tussen het aantal toegekende en de werkelijke ingenomen arbeidsplaatsen.

Om het budget optimaal te benutten wordt uitgegaan van bezettingspercentages. De percentages die voor alle andere tewerkstellingsprogramma's gebruikt worden, en die steeds naar behoren functioneerden, werden ook toegepast op het Weer-Werkstelsel. De evolutie van de bezettingsgraad in het Weer-Werkstelsel is grilliger dan in andere tewerkstellingsprogramma's. Dit heeft in grote mate te maken met de trajectmatige begeleiding en de rotatie, twee principes die ten grondslag liggen van dit stelsel en die het grote verschil uitmaken met andere tewerkstellingsprogramma's. Omwille van de trajectbegeleiding is de toeleiding naar een werkervaringsproject sterk geïndividualiseerd, terwijl het rotatieprincipe (een jaar werkervaring) een frequentere toeleidingsinspanning oplegt. Toen bleek dat de bezetting binnen het Weer-Werkstelsel merkbaar steeg, is als bewarende maatregel een in de tijd beperkte wervingsstop genomen.

Vanaf 1 april 1994 wordt uitgegaan van een specifiek bezettingspercentage voor het Weer-Werkstelsel. Hiervoor werden de laatste invullingscijfers van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding als basis genomen.

Hierbij moet worden opgemerkt dat geen enkele gesubsidieerde contractueel in het Weer-Werkstelsel opgezegd wordt. De arbeidsovereenkomsten, die principieel slechts een duur van 1 jaar hebben, worden in alle projecten gevrijwaard.

De wervingsstop duurde anderhalve maand. Tijdens die periode gebeurde een globale evaluatie van alle Weer-Werkprojecten. Deze evaluatie was reeds voorzien en is niet genoodzaakt door een dreigende budgetoverschrijding. Niet alle projecten die bij aanvraag tegemoetkomen aan de formele vereisten, voldoen namelijk in de praktische uitvoering aan wat een werkervaringsproject moet zijn.

Er gebeurt geen afbouw van het Weer-Werkstelsel. De beperktheid van het budget is geen nieuw gegeven : er waren kredieten uitgetrokken voor ongeveer 2000 (afhankelijk van de toegekende premie) gesubsidieerde contractuelen in het Weer-Werkstelsel op jaarbasis. De tewerkstelling zal met eenzelfde volume, in voltijds equivalenten uitgedrukt, worden gecontinueerd.

Vraag nr. 32
van 26 mei 1994
van de heer E. Beysen

Regeringsmededelingen — Gegevens

Graag had ik van elk lid van de Vlaamse regering vernomen :

1. a) Werden, betreffende onderdelen van het rege-
ringsbeleid die onder de bevoegdheid van de mi-
nister vallen, regeringsmededelingen gedaan tij-
dens de lopende legislatuur ?
- b) Zo ja, graag het totale aantal sinds 1 januari
1992 ?
2. Kan de minister de onderverdeling geven per me-
dia-kanaal, namelijk radio, TV en geschreven pers ?
3. Kan zij mij de exacte data van uitzending of verschij-
ning van deze mededelingen kenbaar maken ?
4. Wat was de totale kostprijs voor deze mededelingen
onder haar bevoegdheid ?
5. Welke kosten vielen ten laste van de begroting van
haar departement, en welke vielen ten laste van de
begroting van haar kabinet ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Vlaamse mi-
nisters.

Antwoord

Ingevolge de beslissing van de Vlaamse regering van
1 juni 1994 zal een gecoördineerd antwoord worden
verstrekkt door de minister-president van de Vlaamse
regering.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIEN EN
BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 80
van 3 mei 1994
van de heer L. STANDAERT

Onthaalgezinnen — Controle door Kind en Gezin

De band tussen ouders en onthaalmoeder is dermate
belangrijk dat nogal wat ouders, in het belang van hun
kind(eren), overtredingen van richtlijnen en formalitei-
ten over het hoofd zien, zonder ooit een officiële klacht
te formuleren. Pas als er kwalijke gevolgen voortsprui-
ten uit de overtredingen komen dergelijke zaken naar
boven. Zo zijn mij recentelijk een aantal zaken ter ore
gebracht, waarvan deze vragen het gevolg zijn.

1. Hoeveel klachten werden er vanwege ouders gefor-
muleerd tegen onthaalmoeders voor de laatste vijf
jaar waarvoor cijfers voorhanden zijn ?

2. Welke waren de drie meest voorkomende klachten
en in welke zin werden ze behandeld/opgelost ?
3. Hoeveel onthaalmoeders hebben hun erkenning
verloren voor dezelfde periodes als in vraag 1 ?
4. Naar verluidt zijn de meeste onthaalmoeders al de
dag voordien op de hoogte van het feit dat ze
gecontroleerd zullen worden. Klopt dit, en zo ja,
in hoeverre is dan nog van werkelijke controle
sprake ? De begeleidster wordt verondersteld een-
maal per maand langs te komen. Ook dit gebeurt
niet overal.
5. De onthaalmoeder mag voor maximum drie kinde-
ren zorgen. Buiten haar eigen kinderen onder de
drie jaar, welke uitzonderingen worden er nog toe-
gestaan op deze regel ? In welke zin kan dit aantal
worden aangevuld met kinderen in buitenschoolse
opvang ?
6. Indien het geen "voltijdse" kinderen betreft (bij-
voorbeeld van onderwijsmensen die niet elke dag
moeten gaan werken) wordt dit cijfer opgetrokken
naar zes, ook al betekent dit in de praktijk dat
minstens voor een vijftal halve dagen, deze zes
niet voltijdse kinderen gelijktijdig aanwezig zijn.
Kan men onder deze omstandigheden nog spreken
van "een persoonlijk karakter" of van "gevarieerd
contract" ?
7. De reglementering stelt ook uitdrukkelijk dat een
ziek kind slechts opgenomen kan worden op voor-
waarde dat een medisch attest getuigt dat dit kind
geen gevaar oplevert voor de andere kinderen en
in geen enkel geval kan een ziek kind opgenomen
worden indien er kinderen van minder dan één
jaar bij de pleegmoeder verblijven Deze reglemen-
tering wordt hoegenaamd niet nageleefd, noch
naar de letter, noch naar de geest. Wat is het
standpunt van de minister ?
8. Gelden nog steeds de formaliteiten in verband met
het bewijs van goed zedelijk gedrag (voor alle per-
sonen van het gezin van de onthaalmoeder) en
van een radio(foto)grafisch longonderzoek of cut-
ti-proef (tuberculinegevoeligheid) ?
9. Bestaat er cijfermateriaal in verband met het aan-
tal gevallen van wiegedood ingetreden terwijl de
slachtoffers bij onthaalmoeders verbleven ? Welke
maatregelen werden voorzien in geval een ont-
haalmoeder geconfronteerd werd met wiegedood
bij haar thuis ? Worden onthaalmoeders bij hun
opleiding gewezen op dit fenomeen en eventuele
preventieve mogelijkheden ?
10. De meeste van deze vragen zijn een gevolg van
een schrijnend tekort aan onthaalmoeders en van
adekwate kinderopvang in het algemeen. Op wel-
ke manier denkt de minister deze noden op te
vangen in de nabije toekomst ?

Antwoord

Bovenstaande vragen gaan uit van de premisse dat het
aanbod aan kinderopvang in het algemeen en dat van
opvanggezinnen in het bijzonder ontoereikend is en
aanleiding geeft tot mistoestanden.

Ik meen dit uitgangspunt van meetafaan te moeten relativiseren : naast het element van vraag en aanbod, dat ongetwijfeld speelt, blijf ik geloven dat de verantwoordelijkheidszin van veel ouders en onthaalmoeders evenzeer een bepalende factor is en blijft bij het inhoudelijk en kwalitatief gestalte geven aan de kinderopvangsituatie in Vlaanderen.

Ook acht ik het, voor een goed begrip van het formele kader waarbinnen deze vragen zich situeren, belangrijk de twee manieren toe te lichten waarop iemand als onthaalmoeder kan werken. Als iemand ervoor kiest aan kinderopvang te doen op zelfstandige basis (particulier opvanggezin), dan is die verplicht tot melding van de opvangcapaciteiten aan Kind en Gezin. Deze melding maakt het mogelijk toezicht te verkrijgen, wat betekent dat de betrokkene moet voldoen aan enkele basisvoorwaarden m.b.t. veiligheid, hygiëne, pedagogische geschiktheid en leeftijd (min. 21 jaar) en dat het de inspectieambtenaren van Kind en Gezin toegelaten is het opvangmilieu te inspecteren. Een Attest van Toezicht impliceert voor de ouders de mogelijkheid hun kosten voor kinderopvang fiscaal in rekening te brengen.

Naast het werken als particulier opvanggezin, is er ook de mogelijkheid aan te sluiten bij een Dienst voor Opvanggezinnen. Een dergelijke dienst (erkend en gesubsidieerd door Kind en Gezin) wordt georganiseerd door een lokaal openbaar bestuur of privé-initiatief én inhoudelijk begeleid en ondersteund worden door een maatschappelijk assistent of sociaal verpleegkundige.

Vóór iemand kan aansluiten bij een dienst, moet die persoon min. 21 jaar zijn, wordt er o.m. nagegaan of de betrokkene over voldoende en veilige ruimte voor de kinderen beschikt, moeten een aantal attesten (inentingsbewijzen, getuigschrift goed gedrag en zeden,...) worden voorgelegd en wordt de pedagogische geschiktheid van het kandidaat-opvanggezin geëvalueerd.

Deze beperkte uitweiding over de twee types opvanggezinnen is relevant omdat ze een licht werpt op het structurele kwaliteitskader dat bij een dienst aanwezig is. Deze belangrijke algemene vaststelling houdt uiteraard geen waardeoordeel in over het kwaliteitsbewustzijn dat in de individuele, al dan niet particuliere, opvanggezinnen leeft.

Tegen de achtergrond van bovenstaande situatieschets, ga ik nu in op de concrete vragen van het lid.

Vragen 1 en 2

Het ontvangen en behandelen van klachten is door Kind en Gezin recent gecentraliseerd bij ombudsambtenaren die op provinciaal vlak optreden. Voorheen werden de klachten meer versnipperd geregistreerd. Het lijkt me dan ook aangewezen voor het antwoord

op de eerste twee vragen uit te gaan van de gegevens die de ombudsambtenaren samenbrachten in hun jaarverslag van 1993. Door hun „gecentraliseerd” karakter kunnen deze gegevens doorgaan als representatief.

1. In 1993 werden 170 klachten en problemen over onthaalmoeders geregistreerd. 18 klachten en problemen betroffen opvanggezinnen, aangesloten bij een dienst. De overige 152 betroffen de particuliere opvanggezinnen en particuliere opvanginstellingen.

2. — Wat de particuliere onthaalmoeders betreft :

1) Het niet-leveren van het fiscaal attest

Behandeling/oplossing : bemiddeling, maar Kind en Gezin kan niet dwingend optreden.

2) Overbevolking

Behandeling/oplossing : bij melding van overbevolking wordt een inspectiebezoek gebracht aan het opvangmidden. Er wordt sterk aangedrongen op afbouw van het aantal kinderen. Wanneer bij een volgend inspectiebezoek blijkt dat er nog steeds te veel kinderen worden opgevangen, kan dit leiden tot de intrekking van het attest van toezicht.

3) Een tekort aan pedagogische kwaliteiten bij het opvangmidden.

Een aantal klachten betreffen het ontbreken van pedagogische vaardigheden, het niet opvolgen van richtlijnen van de ouders, problemen in verband met eet- en slaapritme, het bezit van huisdieren enzovoort.

Behandeling/oplossing : bij behandeling van dit soort klachten wordt er steeds een inspectiebezoek gebracht. Een eventuele begeleiding van de sociaal verpleegkundige is vaak aangewezen. Ernstige tekorten kunnen aanleiding zijn tot intrekking van het attest van toezicht.

— Wat de erkende diensten voor opvanggezinnen betreft, ging het over een relatief veel kleiner aantal klachten, die vaak door bemiddeling en/of precisering van de reglementering konden worden opgelost, over :

- 1) de relatie met de dienstverantwoordelijke ;
- 2) opnamebeleid ;
- 3) ouderbijdragen.

Vraag 3

Met betrekking tot deze vraag merken we op dat de opgegeven cijfers slaan op de particuliere opvanggezinnen. Bij een dienst behoren het aansluiten en het eventueel ontslaan van een opvanggezin immers tot de verantwoordelijkheid van het organiserend bestuur. De aantallen slaan zowel op ingetrokken, niet toegekende als niet verlengde attesten van toezicht.

Oost-Vlaanderen	Limburg	West-Vlaanderen	Brabant	Antwerpen
1989 : /	1989 : /	1989 : 3	1989 : 1	1989 : 1
1990 : 2	1990 : /	1990 : /	1990 : /	1990 : /
1991 : 1	1991 : /	1991 : 1	1991 : 1	1991 : 2
1992 : 2	1992 : /	1992 : 1	1992 : 1	1992 : 1
1993 : 7	1993 : /	1993 : 1	1993 : 1	1993 : 3

Vraag 4

Bij deze vraag is het belangrijk om welk type opvanggezin het gaat. Particuliere opvanggezinnen worden minder bezocht door de inspectie-afgevaardigden van Kind en Gezin. Het is ook niet mogelijk met het beperkte contingent de ongeveer 2.000 opvanggezinnen veelvuldig op te volgen. Er is wel geregeld een bezoek door de sociaal verpleegkundigen van Kind en Gezin, een bezoek dat momenteel zowel inhoudelijk als naar frequentie toe geformaliseerd wordt. Als de inspectie-afgevaardigde een controlebezoek brengt, gebeurt dat niet aangekondigd. Als de sociaal verpleegkundige langsgaat, gebeurt dat meestal ook zonder voorafgaandelijke afspraak zodat haar bezoek een signaliserende functie kan hebben.

Bij een dienst geldt de kwaliteitsrichtlijn dat een opvanggezin minstens 10 keer per jaar bezocht wordt door de dienstverantwoordelijke. De inspectie-afgevaardigden van Kind en Gezin besteden bij hun inspectiebezoek aan de dienst gericht aandacht aan dit punt, in die zin dat de ernst van de begeleiding van de opvanggezinnen wordt beoordeeld aan de hand van zowel het aantal afgelegde bezoeken als van de inhoudelijke kwaliteit ervan. Als een ander bijsturing vraagt, wordt dit als een apart item aan het organiserend bestuur meegedeeld. Het al dan niet op voorhand inlichten van het opvanggezin over een bezoek behoort tot de bevoegdheid van het organiserend bestuur.

Vragen 5 en 6

Ook m.b.t. de aan een opvanggezin toegekende capaciteit dient een onderscheid te worden gemaakt tussen zelfstandige opvanggezinnen en onthaalmoeders die aangesloten zijn bij een dienst. Zelfstandige opvanggezinnen mogen maximaal 5 kindjes tegelijkertijd opvangen, eigen kinderen onder de 6 jaar inbegrepen. Opvanggezinnen aangesloten bij een dienst mogen maximaal gemiddeld voltijds 4 kindjes opvangen, eigen kinderen onder de 3 jaar inbegrepen, maar nooit meer dan 6 tegelijkertijd, eigen kinderen onder de 6 jaar inbegrepen. Dat binnen deze regeling nogal wat deeltijdse opvang bestaat en groeit, is niet eigen aan de wetgeving zelf, maar is het onontkoombare gevolg van de deeltijdse en flexibele werkpatronen van de ouders. Kind en Gezin benadrukt in deze context geregeld het belang van de mogelijkheid tot hechting van de kinderen aan het opvanggezin.

Vraag 7

De vuistregel die gevolgd wordt bij de opvang van zieke kinderen, op basis van het Executievebesluit van 21 december 1983, is dat licht ongestelde kinderen kunnen worden opgenomen in een opvanggezin. Omdat het niet kan in een exhaustieve lijst bovenop de vermelde basisregel, alle mogelijke medische individuele gevallen te voorzien en vast te leggen, zijn de medische adviseurs van Kind en Gezin steeds bereid om een concreet advies te formuleren over het al dan niet opvangen van een kindje.

Vraag 8

Ook hier dient te worden uitgegaan van het type opvanggezin. Voor een particulier opvanggezin dienen volgende documenten te worden voorgelegd in het kader van de toezichtsprocedure :

- een doktersattest waaruit blijkt dat de leden van het opvanggezin in goede gezondheid verkeren en er geen gevaar bestaat voor de opgevangen kinderen ;
- een bewijs van goed zedelijk gedrag, bestemd voor een openbaar bestuur, voor alle inwonende gezinsleden boven 18 jaar ;
- een copie van de verzekeringspolis burgerlijke aansprakelijkheid die duidelijk vermeldt dat de verzekering werd afgesloten specifiek in het kader van de activiteiten als opvanggezin.

Voor een opvanggezin aangesloten bij een dienst geldt het volgende.

- Een getuigschrift van goed zedelijk gedrag bestemd voor een openbare dienst en opgesteld op naam van alle personen ouder dan 18 jaar die deel uitmaken van het opvanggezin.
- Het document : „Verklaring van de arts in verband met de medische geschiktheid van een (kandidaat-)opvanggezin” waarop een arts de gegevens meldt m.b.t. :
  - de immunisatie tegen rode hond van de vrouwelijke ontvangpersoon en de vrouwelijke inwonenden ouder dan 12 jaar en jonger dan 45 jaar ;
  - het ingeënt zijn volgens het schema voorgeschreven door Kind en Gezin van de kinderen beneden de 6 jaar van het opvanggezin zelf ;
  - de algemene gezondheidstoestand van de ontvangpersoon en de andere gezinsleden met oog voor eventuele gevaren voor de opvang van kinderen.
- Een bewijs voor het afsluiten van een verzekering voor burgerlijke aansprakelijkheid voor het opvangen van kinderen.

Vraag 9

Er bestaat geen statistisch cijfermateriaal over het aantal gevallen van wiegedood bij opvanggezinnen.

In geval van melding van een wiegedood neemt de medisch adviseur van Kind en Gezin contact op met het opvanggezin en onderzoekt de situatie. Voor opvanggezinnen wordt geen specifieke opleiding opgelegd. Het is wel zo dat wiegedood en wiegedoodpreventie in diverse vormingsactiviteiten en initiatiecurussen aan bod komen.

Vraag 10

Deze vraag is in de redenering die het lid volgt essentieel. Als er mistoestanden zijn, zijn die immers het gevolg van een, in zijn woorden, schrijnend tekort aan onthaalmoeders en aan adekwate kinderopvang in het algemeen.

In deze context wil ik vertrekken van volgende cijfergegevens. Er is de laatste jaren immers daadwerkelijk werk gemaakt van de uitbreiding van opvangmogelijkheden voor zeer jonge kinderen. De uitbouw van het net van gesubsidieerde opvangvoorzieningen is een voortdurende bekommernis geweest en er kwamen dan

ook een aanzienlijk aantal plaatsen bij. Momenteel zijn er in de Vlaamse Gemeenschap — in het Vlaamse en in het Brusselse gewest — ruim 31.000 plaatsen beschikbaar in gesubsidieerde opvangvoorzieningen of ongeveer 140 plaatsen per 1.000 kinderen jonger dan 3 jaar. Het afgelopen jaar kwamen er ongeveer 1.700 plaatsen bij. In de afgelopen vijf jaar (1989-1993) werden er bijna 10.000 bijkomende plaatsen gecreëerd in de gesubsidieerde sector, waardoor het aantal plaatsen steeg van ongeveer 22.000 naar ruim 31.000.

Het aandeel van de diensten voor opvanggezinnen is hierbij zeer belangrijk. In 1974 werden de eerste diensten voor opvanggezinnen erkend en gesubsidieerd door het toenmalige NWK. Begin 1980 waren er reeds 55 diensten met ongeveer 3.000 opvangplaatsen. In de loop van de jaren tachtig, begin jaar 1990 verdriedubbelde het aantal diensten en steeg het aantal opvangplaatsen zelfs nog iets meer. Momenteel zijn er rond de 200 diensten met ongeveer 20.000 opvangplaatsen. Deze trend naar groei wordt overigens voort gezet, gezien de beslissing tot jaarlijkse uitbreiding met minstens 1.500 opvangplaatsen ! Ik meen op basis van deze cijfers te mogen stellen dat de kwantitatieve groei in de sector van de dagopvang, zeker wat de diensten voor opvanggezinnen betreft, maximaal was en naar de toekomst toe, binnen de budgettaire grenzen, betekenisvol zal blijven.

Besluitend wil ik stellen dat de sector van de dagopvang in Vlaanderen in volle groei en beweging is. Indien daarbij onvolkomenheden opduiken, wordt er bemiddeld en wordt in ernstige gevallen het attest ingetrokken. Ik meen evenwel dat uit de antwoorden op de vragen blijkt dat zowel kwantitatief als kwalitatief werk werd en wordt geleverd waardoor een opvangkader ontstaat dat beantwoordt aan de bestaande noden. Kwantitatief is de sector van de opvanggezinnen sterk gegroeid. De cijfers behoeven geen verder betoog. Kwalitatief is er in de sector van de diensten een structureel ingebouwde garantie van begeleiding en ondersteuning. In de particuliere sector is het via de toezichtsprocedure mogelijke basisnormen te stellen waarbinnen zich een kwalitatief goede opvang kan ontwikkelen. De bijkomende ondersteuning en begeleiding door de sociaal verpleegkundige van Kind en Gezin wordt momenteel voort uitgebouwd. Daarbij blijf ik erop vertrouwen dat de ouders hun verantwoordelijkheid opnemen en een signaalfunctie vervullen naar Kind en Gezin toe wanneer een of ander misloopt. Met de ombudsdiensten ontwikkelde deze instelling een kanaal dat borg staat voor een snelle en adequate behandeling van klachten en wantoestanden.

Vraag nr. 81
van 3 mei 1994
van de heer H. VAN WAMBEKE

OCM W-voorzitters — Weddevermindering

In Focus, het blad van de Vlaamse Vereniging van

Steden en Gemeenten, afdeling Maatschappelijk Welzijn (nr. 4/1994), lees ik dat de minister, wat de weddevermindering van de OCMW-voorzitters betreft, van oordeel is dat „in het koninklijk besluit de woorden „Minister van Binnenlandse Zaken” en „burgemeester of schepenen” dienen te worden gelezen als respectievelijk „de Vlaamse minister die het maatschappelijk welzijn in zijn bevoegdheid heeft” en „de voorzitter van de Raad voor Maatschappelijk Welzijn”.

Dientengevolge kunnen OCMW-voorzitters, die zich in dergelijke situatie bevinden, op dezelfde wijze als de burgemeesters en de schepenen van een weddevermindering genieten.

Is deze beslissing op een besluit van de Vlaamse Executieve en, zo ja, op welk besluit (Belgisch Staatsblad) ?

Antwoord

Door de wet van 5 augustus 1992 werd artikel 38 van de organieke wet gewijzigd in de zin dat de wedde van de voorzitter voortaan door de Koning wordt vastgesteld en niet gunstiger mag zijn dan de wedde van de schepenen van de gemeente waar de zetel van het openbaar centrum is gevestigd. De voorwaarden en modaliteiten van toekenning van deze wedde worden eveneens door de Koning bepaald.

In uitvoering van het gewijzigde artikel 38, werd het koninklijk besluit van 21 januari 1993 (BS 9 februari 1993) genomen tot wijziging van het koninklijk besluit van 15 december 1977 betreffende de bezoldiging van de voorzitters van de presentiegelden van de leden van de raden voor maatschappelijk welzijn. In artikel 1 wordt gestipuleerd dat „de bezoldigingsregeling van de voorzitter dezelfde is als die van de schepenen van de gemeente waar het centrum zijn zetel heeft”.

De Koning heeft de hem door de wet toevertrouwde bevoegdheid dus ingevuld door te verwijzen naar de bezoldigingsregeling van de schepenen. Die laatste bezoldigingsregeling houdt ook in dat in sommige gevallen een weddevermindering kan worden toegestaan.

Volgens welke procedure kan aan de voorzitter een weddevermindering worden toegestaan ? Het voor de hand liggend antwoord is dat ook hier dezelfde regels (als voor de schepenen) gelden, nl. de voorschriften van het koninklijk besluit van 23 juli 1990 tot vaststelling van de wijze waarop de in artikel 19, § 1, vierde lid van de nieuwe gemeentewet bedoelde weddevermindering wordt toegestaan aan de burgemeester en schepenen. In het koninklijk besluit dienen de woorden minister van Binnenlandse Zaken en burgemeester of schepenen te worden gelezen als respectievelijk de Vlaamse minister die het maatschappelijk welzijn in zijn bevoegdheid heeft en de voorzitter van de raad voor Maatschappelijke Welzijn.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 76, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE
REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO,
WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN
EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 52
van 10 maart 1994
van de heer M. MAERTENS

Kwaliteitslabeling van dagverse vis — Toepassing van EG-maatregelen

De kwaliteitscriteria voor verse vis zijn verwerkt in de EG-verordeningen 103/76 en 104/76, die in de nationale wetgeving werden opgenomen. Daarin worden drie versheidsklassen aangegeven en een coëfficiënt toegekend op basis van versheidscriteria, groottecriteria en aanbiedingsnormen. Vooral om kwaliteit in het produktiestadium te behouden, wordt de vrijwillige aansluiting bij kwaliteitsmaatregelen door de EG vooropgesteld. Volgens deze instantie zou dit moeten bekomen worden door korte zeereizen, selectieve visserij en de minst harde visserijmethode. De Commissie wil het kwaliteitsbegrip via structuurmaatregelen stimuleren door tussenkomsten in investeringen, onder meer door produktinformatie en verkoopbevordering. Deze materiële ondersteuning is belangrijk voor de kustvisserij, die vooral dagverse vis en garnalen aanlandt, die door de consument zeer worden gewaardeerd. Daarbij kan worden aangestipt dat deze vis een bio-produkt is en gevangen wordt onder ecologisch verantwoorde voorwaarden. Een bio-kwaliteitslabel bij uitstek ! Nochtans ontbreekt in de visserij het kwaliteitslabel zoals door de NDALTP reeds voor rundsvlees werd gecreëerd. De NDALTP werd door de Sint-Michielsakkoorden geregionaliseerd en valt in principe onder Vlaamse bevoegdheid, zodat een kwaliteitslabel voor dagverse vis via de genoemde verordeningen en het 5 b-programma een ernstige ondersteuning kan zijn voor de aanlanding in eigen vismijnen. Hoe langer hoe meer verse vis wordt immers in het buitenland, vooral in Nederland, geveild. Volgens het Visserijblad van 4 februari 1994 (p. 9) bedraagt dit reeds 40 percent van de Belgische vis, ter waarde van 1 miljard frank.

Naast betere prijzen, Nederlandse investeringen en kortere voortijden, schijnt ook het grijzeviscircuit mede de oorzaak te zijn van de achteruitgang van de eigen vismijnen, zodat een kwaliteitslabeling een belangrijke economische bijdrage kan betekenen om de kustvisserij nieuw leven in te blazen en de eigen vismijnen te promoten. Ten slotte blijkt uit uw conceptnota Vlaamse doelstelling 5 b-gebieden van januari 1994 (p. 8 -e „visserij”) dat afzet en promotie in de visserijsector tot de reële mogelijkheden wordt gerekend.

1. Welke beleidsmaatregelen werden getroffen of worden in het vooruitzicht gesteld om de groeiende trend tot aanlanding in het buitenland, die onrust-

wekkende vormen aanneemt, te kunnen keren en de eigen vismijnen te promoten ?

2. Welke beleidsmaatregelen werden getroffen of worden in het vooruitzicht gesteld t.o.v. de kwaliteitslabeling voor dagverse vis en grijze Noordzeegarnalen overeenkomstig de vermelde Europese verordeningen ?
3. Op welke wijze worden of zullen deze worden uitgevoerd door de geregionaliseerde NDALTP ?
4. Zullen de vis-persdagen die jaarlijks door de NDALTP werden georganiseerd via de vis van het jaar en de Jantje Geirnoazetrofeeën op dezelfde wijze door de Vlaamse dienst worden verdergezet en, zo nee, welke promotiemaatregelen zullen nieuw zijn ?
5. Behoort in het kader van het 5 b-programma voor de visserij een kwaliteitslabeling inderdaad tot de reële mogelijkheden van dagverse vis en, zo ja, op welke wijze zal dit worden gerealiseerd ?

Antwoord

Met betrekking tot de door het lid gestelde subvragen 2, 3, 4 en 5 verwijs ik uitdrukkelijk en integraal naar mijn antwoord op de schriftelijke vraag nr. 53, waarbij het nieuw opgerichte Vlaams Fonds voor de Promotie van de Landbouw, Tuinbouw en Visserij haar promotie- en afzetbeleid zal afstemmen op de vernoemde prioriteiten, op basis van de inherent aan het 5b-programma verbonden basisprincipes van co-financiering en subsidiariteit.

De problematiek van de aanlandingen in het buitenland is op de eerste plaats een economisch marktgeven.

Wanneer het voor een Vlaamse visser rendabeler is om aan te landen in voornamelijk Nederlandse en Franse vissershavens, wegens een hogere visverkoop-prijs aldaar en gunstiger „accomodatievoorwaarden” dicht bij de visgronden, dan is het een uitdaging voor de Vlaamse vismijnen hun marktpositie t.o.v. haar Vlaamse reders, maar ook buitenlandse, te verstevigen door een bedrijfsvriendelijker en aantrekkelijker onthaal- en distributiebeleid te voeren.

Naast een goede infrastructuur is tevens een strategisch uitgewerkte marketing en vismijnmanagement een absolute noodzaak voor Oostende en Nieuwpoort.

In het kader van het 5b-programma, en ruimer het sectorplan van de visserij, wil ik de stedelijke vismijnbeheerders ertoe aanzetten en ook ondersteunen een moderne, eventueel meer gespecialiseerde visserijpolitiek te voeren.

Vraag nr. 53
van 10 maart 1994
van de heer M. MAERTENS

Vlaamse visserijscheepsbouw — Europese steunmaatregelen via de 5 b-doelstelling

Volgens de conceptnota van de Executieve „Vlaamse doelstelling 5 b-gebieden : De Westhoek-Middenkust

Zeevisserijgebied het Meetjesland van januari 1994” dient specifieke aandacht te gaan naar de kleine scheepsbouwerven aan de kust binnen de zeevisserijsector (nieuwbouw en modernisering na het bereiken van Europese opgelegde vlootcapaciteit) en diversificatie buiten de visserijsector. Via de recente slopingspremies werd deze capaciteit nu reeds bereikt. Ook is er de mogelijkheid om de vloot heruit te rusten ingevolge een door de Commissie aangenomen amendement op het MOP 1993-1996, dat specifiek voor België een uitzondering voorziet inzake de heruitrusting.

De kleine scheepsbouwerven in de zeevisserijsector blijken inderdaad met grote moeilijkheden te kampen. Een dramatisch voorbeeld daarvan is de situatie van de APS-scheepswerf (vroeger Seghers) te Oostende, waar het gebrek aan orders is uitgelopen op een bijzonder lang aanslepend sociaal conflict. Aangezien voor de Europese structuurfondsen nochtans het co-financieringsprincipe van 50 percent geldt, zal het noodzakelijk zijn financieringspartners aan te trekken. De conceptnota voorziet eveneens dat de sectorgebonden organisaties geconsulteerd worden in de verdere conceptualisering van de doelstellingen. Daaruit volgt dat de reders zullen moeten bereid gevonden worden tot cofinanciering. Dit zal nochtans enkel mogelijk zijn wanneer dit onder gunstiger voorwaarden kan gebeuren op de Vlaamse visserijscheepswerven, zonder dat daarbij aan concurrentievervalsing op Europees niveau wordt gedaan.

1. Werd ter zake reeds met de sectorgebonden organisaties contact opgenomen en, zo ja, met welke en welke waren daarvan de resultaten ?
2. Zijn er reële kansen aanwezig om via de 5 b-doelstelling de visserijscheepsbouw te herwaarderen en, zo ja, op welke wijze zal dit gebeuren ?
3. Welke beleidsmaatregelen werden er getroffen of worden in het vooruitzicht gesteld om de verschillende sectorgebonden organisaties te steunen teneinde een herwaarderingsoperatie van de visserijscheepsbouw te laten slagen ?
4. Op welke wijze zal daarbij concurrentievervalsing op Europees niveau voorkomen worden ?

Antwoord

Het probleemvisserijgebied de Middenkust, gaande van Nieuwpoort over Middelkerke en Oostende tot Bredene, maakt deel uit van de Sb-omschrijving Westhoek-Middenkust Zeevisserijgebied.

De kleine scheepsbouwerven in Oostende worden in hun leefbaarheid sterk bedreigd door de achteruitgang van de zeevisserij-activiteit. De kleine scheepsbouw aan de kust zal, ondanks de reeds ingezette en geplande diversificatie- en vernieuwingspolitiek binnen de zeevisserij, ook gericht moeten worden naar verdere marktsegmenten buiten de zeevisserij.

Deze structurele herstructurering maakt deel uit van het Sb-programma, specifiek binnen de krachtlijn zeevisserij,

Hierbij maak ik integraal de hefboomen van het te voeren zeevisserijbeleid in het Sb-programma over.

Het consolideren van de tewerkstelling van de sector visserij, zowel in de visserijproductie en de visserijhandel als in de specifieke visserijtoelevering en verwerkingsbedrijven.

Het voortbestaan van de specifieke kleine scheepswerven in Oostende, die hoofdzakelijk afgestemd zijn op de visserij-activiteit, vraagt hierbij dringend een aangepaste aanpak. Zoniet verdwijnen deze kleine scheepswerven, wat ook nefast zal zijn voor de noodzakelijke modernisering en vernieuwing van de visserijvloot.

Het is moeilijk prognoses van eventueel te verwachten verlies aan arbeidsplaatsen in de visserij te kwantificeren.

Feit is dat we in het kader van een gemeenschappelijk visserijbeleid momenteel in een cruciale overgangsfase zitten, die richtinggevend zal zijn voor de omvang en economische betekenis van de visserijtewerkstelling in de regio. Naast de voorgestelde diversificatiestrategie in de visserijproducten, zal het uitbouwen van de visserij-industrie belangrijk zijn om het verlies aan arbeidsplaatsen in de visserij te compenseren en zo mogelijk aanvullende tewerkstelling te creëren in de industrie-arme regio Oostende en te eenzijdig afgestemde tertiaire-toeristische tewerkstelling.

In het kader van deze industriële reconversiepolitiek van de middenkustregio is de aanwezige visserij een economische troef in het uitwerken van een belangrijker visserij-industrie binnen een specifieke visserijclusterbenadering.

Voor de Middenkust (Nieuwpoort t.e.m. Bredene) is de tewerkstelling rond het gegeven zeevisserij sterk aanwezig. Ongeveer 2.500 mensen vinden een tewerkstelling in deze sector.

De tewerkstelling in de visserijproductie dient behouden te blijven en de tewerkstelling in de visverwerking, handel en distributie moet worden verhoogd door de uitbouw van deze activiteiten door een gericht subregionaal investerings- en economisch omgevingsbeleid.

Hefboom 1 : De vernieuwing en modernisering van de vissersvloot

Een snelle afbouw van de vissersvloot tot het niveau, opgelegd bij het meerjarig oriëntatieprogramma (MOP), kan worden gerealiseerd door de toekenning van beëindigingspremies. Dit maakt ruimte vrij voor nieuwbouw en modernisering met EG-steun, met inachtneming van het MOP. Op zijn beurt biedt dit bijkomende kansen voor de scheepswerven en toeleveringsbedrijven.

Het is de verwachting dat de opgelegde vlootafbouw zal zijn bereikt tegen eind 1995. Nadien zou het machtigingsbesluit moeten worden herzien, zodat de nieuwbouw van rendabele vaartuigen binnen het MOP wordt toegelaten.

Vooraf de afbouw van de oudste kustvaartuigen die niet voor ombouw in aanmerking komen, dient — in de eerste plaats wat de dagvisserij en de Eurokotters betreft — door de toekenning van beëindigingspremies gestimuleerd te worden, zodat ruimte vrij komt voor nieuwbouwvaartuigen.

De kustvisserij heeft te kampen met aanzienlijke rendabiliteitsproblemen. De nadruk moet daarom worden gelegd op de vernieuwing en modernisering van de garnaalvisserij en kleine kustvisserij tot maximum 300 PK en dit zonder capaciteitsuitbreiding. Bepaalde categorieën van kustvaartuigen zouden moeten omgebouwd worden tot polyvalente vaartuigen, die dan kunnen ingezet worden voor de vangst van verschillende vissoorten. Dergelijke vaartuigen kunnen met diverse basisopties zijn uitgerust zoals het type krabbepotter of het type staande netten.

De ombouw van de kustvaartuigen moet selectief gebeuren. Er dient een onderscheid te worden gemaakt naargelang de ouderdom (bouwjaar), de brutotonnenmaat, het motorvermogen, de lengte over alles en de breedte over alles van de betrokken vaartuigen.

Aldus zouden Eurokotters met bouwjaar vanaf 1982 kunnen omgebouwd worden tot bijvoorbeeld garnaal- of kreeftjess vissers. De kosten voor de ombouw bedragen gemiddeld 5 miljoen frank.

Garnaalvaartuigen daarentegen zijn te klein in omvang om fundamenteel omgebouwd te worden.

De ondersteuning van de kustvissers- en garnaalvloot is van groot belang voor de haven van Nieuwpoort, gezien de visserij er uitsluitend door dit soort vaartuigen wordt beoefend. Ook voor de haven van Oostende spelen zij een belangrijke rol.

De rendabiliteit wordt mede bepaald door de prijsvorming, die op zich afhankelijk is van de kwaliteit van de aangevoerde produkten. Vooral oude vaartuigen moeten met het oog op kwaliteitsverbetering worden aangepast door bijvoorbeeld het herinrichten van visruimen, nieuwe en aangepaste koeltechnieken en ijsmachines.

Er wordt gepleit voor het contractvissen, waarbij vooraf wordt overeengekomen om gedurende een welbepaalde periode een zekere hoeveelheid vis af te nemen tegen een vooraf vastgestelde prijs. Dit biedt het voordeel van een gewaarborgd inkomen voor reders en vissers en leidt tot een constante aanvoer ten behoeve van de visverwerkende nijverheid. Om vraag en aanbod op elkaar af te stemmen, zou de marketingfunctie van de vismijnen kunnen ingeschakeld worden.

De arbeidsomstandigheden en de veiligheid aan boord van de vissersvaartuigen moet worden verbeterd.

De totale kosten worden geraamd op 160 miljoen frank.

Voorziene EOGFL-steun : 40 miljoen frank

De steunpercentages zijn :

- EOGFL : 25 percent
- Vlaams Gewest : 25 percent
- private inbreng : maximaal tot 50 percent (echter FIOV-steun)

Hefboom 2 : De experimentele visserij

a) de zeevisserij

De visserij-inspanning op de Belgische quota mag niet worden verhoogd. Er moet worden gestreefd naar lagere exploitatiekosten (bijvoorbeeld energiebesparende technieken) en een kwaliteitsverhoging

van de aangevoerde produkten door het gebruik van nieuw vistuig, nieuwe visserijmethoden en door het vissen op nieuwe vissoorten die niet aan de quota zijn onderworpen, en in nieuwe visgronden buiten de communautaire wateren. Dit vereist technisch aangepaste vaartuigen.

De bouw van lichtere vaartuigen uit polyester dient te worden onderzocht.

Wat de uitrusting van de vissersvaartuigen betreft, wordt concreet het volgende voorgesteld :

a) ombouw en installaties voor :

- garnaalvisserij (moderne garnaalzeven en opvoerbanden)
- trommelnetten voor trawlers
- staande netten (warrelnetten)
- lijnvisserij (jigging machines)
- krabbenvisserij en schelpdierenvisserij ;

b) het toepassen van elektrische visserij, initieel voor de garnaalvisserij en vaartuigen tot 300 PK ;

c) het toepassen van de visserij met planken in de bokken op basis van nieuwe, veilige technieken ;

d) het gebruik van nieuwe types boomkorren ;

e) het gebruik van andere types korijzers voor boomkorren (cfr. type Brixham) ;

f) het gebruik van nieuwe types visnetten (dunnere en met hogere trekweerstand) welke minder weerstand hebben in zeewater en aldus energiebesparend werken ;

g) het gebruik van drielingnetten en het onderzoek van het Galidoro trawlsysteem ;

b) de aquicultuur

Er dient onderzoek te worden verricht naar de mogelijkheden van de aquicultuur, onder meer wat betreft de oprichting van een kweekcentrum van pootvis, toegespitst op de vissoorten met een dalende stockomvang.

De totale kosten worden geraamd op 120 miljoen frank.

Voorziene EOGFL-steun : 30 miljoen frank

De steunpercentages zijn :

- EOGFL : 25 percent
- Vlaams Gewest : 25 percent
- private inbreng : maximaal 50 percent (echter — FIOV steun)

Hefboom 3 : De sector van de vismijnen, de vishandel en visverwerking en de promotie

a) de vismijnen

De aanvoer van vis in de Belgisch-Vlaamse vissershavens loopt jaar na jaar terug. Bovendien wordt een te grote hoeveelheid vis rechtstreeks afgezet in buitenlandse vissershavens. De toegevoegde waarde zou echter in de kuststreek moeten geconcentreerd worden.

De reders moeten ertoe worden aangezet om hun vangst te veilen in de Belgisch-Vlaamse vismijnen.

De verplichting daartoe kan enkel op een onrechtstreekse manier worden opgelegd, bijvoorbeeld via het vergunningstelsel of door het voordeel van overheidssteun te verbinden aan de voorwaarde om gedurende een vooraf vastgestelde termijn de vangst met een welbepaalde regelmaat af te zetten in een Belgisch-Vlaamse vismijn.

Ten slotte wordt de vis uit niet-EG-lidstaten ingevoerd tegen prijzen waartegen de eigen sector niet kan concurreren. Het aandeel van de buitenlandse invoer moet worden teruggedrongen ten voordele van de vis die in de Belgisch-Vlaamse vissershavens wordt aangevoerd.

Grootwarenhuizen in de kuststreek moeten ertoe aangespoord worden om een grotere hoeveelheid vis aan te kopen in de Vlaamse vismijnen i.p.v. op buitenlandse markten. Voorwaarde hiervoor is een constante en voldoende grote aanvoer.

Er moet gewerkt worden aan de verdere modernisering van de vismijnen en de verwerkings- en distributiemogelijkheden, alsook de diversificatie van de scheepswerven en toeleveringsbedrijven in de aanverwante sectoren. Concreet wordt gedacht aan de verdere modernisering van de vismijn te Oostende en Nieuwpoort.

In tegenstelling tot bepaalde vissershavens en vismijnen in het buitenland wordt aan de Belgisch-Vlaamse vissershavens en vismijnen te weinig internationale bekendheid gegeven. De oorzaak hiervan is dat de specialisatie in bepaalde vissoorten onvoldoende wordt doorgevoerd en gepromoot. Met een meer doorgedreven specialisatie zouden — met een voldoende en constante aanvoer — de vereiste investeringen sneller worden teruggewonnen dan nu het geval is.

b) de vishandel en -verwerking

Ingevolge de steeds afnemende aanvoer in de havens van Oostende en Nieuwpoort zijn de visgroothandelaars en de visverwerkende ondernemingen aan de Westkust afhankelijk van de import uit de EG of uit derde landen.

De groothandel en de verwerkende industrie beogen de investeringen, voorzien in het sectorplan voor de visserij voor de periode 1994-1999, met name investeringen in

- gebouwen en bedrijfsuitrustingen
- machines en voorzieningen met inbegrip van computerapparatuur
- nieuwe technologieën
- verbetering en controle van de kwaliteits- en gezondheidsvoorschriften
- behandeling van afvalwater.

Ook investeringen kleiner dan 5.000.000 frank zouden voor steun in aanmerking moeten kunnen komen, eventueel door het samenvoegen van verschillende dossiers tot één dossier, dat dan wordt ingediend door de vereniging der groothandelaars.

Een verdere uitbreiding van de visverwerkende industrie aan de Middenkust is mogelijk, gelet op de nog steeds toenemende vraag naar vis en vooral visprodukten en een steeds grotere eis van onmiddellijke service en betere kwaliteit vanwege de distributie.

Het aanbod aan visserijprodukten en de vraag er naar vanuit de handel en de consument moeten beter op elkaar worden afgestemd.

De vismijnen worden soms geconfronteerd met een grote hoeveelheid visafval waarvoor niet altijd een bestemming is gekend. Het afval zou door een onderneming in de nabijheid van de vismijn verwerkt kunnen worden tot volwaardig veevoeder. Dit vereist evenwel continu een voldoende hoeveelheid visafval.

c) de promotie

De afzet en promotie kunnen worden bevorderd in samenwerking met het Vlaams Fonds voor de promotie van de produkten van landbouw, tuinbouw en zeevisserij.

Er zou dringend een onderzoek moeten opgestart worden i.v.m. de valorisatie van goedkopere vissoorten die door Belgische vissersvaartuigen (kunnen) worden aangevoerd maar waarvoor op dit ogenblik plaatselijk geen afzetmogelijkheden meer bestaan (b.v. sprout en haring).

Het verbruik zou bevorderd kunnen worden door de consument te wijzen op de kwaliteit en voedingswaarde van dergelijke vissoorten. Bovendien zouden deze goedkope vissoorten eventueel kunnen uitgevoerd worden naar landen als Rusland, waar de binnenlandse vraag naar deze vissoorten de aanvoer overstijgt.

Investeringen ter verbetering van de kwaliteit van de aangevoerde vissoorten (bewaring-versheid) kunnen door promotie de nodige bekendheid en ondersteuning krijgen naar zowel aankoper als consument.

De haalbaarheid van een regionaal merk of label dient in dit opzicht te worden onderzocht. Gezien de eigenheid van de drie Vlaamse vismijnen is het aangewezen dit per vissershaven te bepalen maar met — naast een verwijzing naar de haven als oorsprong — een Vlaamse identificatie. Gezien de voorspelbaarheid van de aangevoerde hoeveelheid en de regelmaat van de aanvoer, zullen vooral doelgroepen die op het marktaanbod kunnen inspelen, geïnteresseerd zijn.

Zo zal een stijging van het verbruik van de Noordzeegarnaal in de plaatselijke horeca en visspecialzaken vrij gemakkelijk te realiseren zijn, gezien de reeds bestaande topkwaliteit.

Analoog zou kwaliteitsverbetering en -garantie bij wijting, pladijs en Noordzeetong met een ondersteuning door de promotie van een regionaal merk of label een inkomstenverbetering kunnen inhouden voor de kustvissers.

Aan een promotie van kabeljauw kan eveneens worden gedacht, gezien de recente problemen met de

prijsvorming. De moeilijkheid is echter dat de zelfvoorzieningsgraad voor kabeljauw zeer klein is.

Naast directe promotie via labels dient de nodige aandacht te worden besteed aan PR-activiteiten (analoog met het sectorplan visserij 1994-1999). Op lange termijn dient immers het positief imago van de vissector en zijn produkten bestendig en/of verbeterd te worden (image-building).

De totale kosten worden geraamd op 120 miljoen frank. Voorziene EOGFL-steun : 30 miljoen frank. Steunpercentages : EOGFL 25 percent, Vlaams gewest 25 percent en private inbreng tot maximum 50 percent (echter : FIOV-steun).

Hefboom 4 : De sector van de scheepswerven

De herstructurering van kleine scheepswerven kan worden bevorderd door bv. een samenwerkingsverband tussen reders en scheepswerven. De samenwerking tussen de scheepswerven dient te worden gestimuleerd. De scheepsbouwactiviteiten moeten worden behouden in de onmiddellijke nabijheid van iedere vissershaven, **zoniet** wordt ook uitgeweken voor de andere activiteiten die rechtstreeks of onrechtstreeks met de visvangst samenhangen. Het ontwerpen van nieuwe visserijscheepstypes, polyvalenter uitgebouwd en eventueel in andere materialen en met nieuwe technische uitrustingen, moet diepgaand onderzocht worden, in overleg met de sectorbetrokken organen.

Ook de kleine scheepsbouw buiten de zeevisserij, die hoe dan ook een beperkte afzetmarkt zal blijven voor de kustscheepsbouw, vormt een marktsegment die gericht onderzocht moet worden.

De totale kosten worden geraamd op 100 miljoen frank.

De voorziene EOGFL-steun bedraagt 25 miljoen frank.

De steunpercentages zijn :

- EOGFL : 25 percent
- Vlaams Gewest : 25 percent
- private inbreng : tot max. 50 percent (echter : FIOV-steun)

Hefboom 5 : Onderzoek, begeleiding, onderwijs

a) de sectorbegeleiding

Een zogenaamde sectorbegeleider zou — tegen vergoeding en met het nodige personeelsbestand — de visserijsector moeten bijstaan op wetenschappelijk vlak en op het gebied van commercialisering en marketing. De sector heeft nood aan een snelle en gecoördineerde informatieverspreiding over de Europese reglementeringen en initiatieven inzake de visserij. Om bij voorbeeld efficiënt te kunnen inspelen op een quotaverdeling moeten de reders tijdig worden ingelicht over de bestaande mogelijkheden.

Dit moet tevens bekeken worden in het kader van het PESCA-programma. De voorkeur gaat uit naar één loket waar men voor de diverse vormen van bijstandsverlening terecht kan. Bovendien moet er naar worden gestreefd om zoveel mogelijk gebruik te maken van de reeds bestaande instellingen.

Voor diverse projecten is een samenwerking met het Rijksstation voor de Zeevisserij aangewezen, zowel wat het onderzoek als de begeleiding van de projecten betreft. Daartoe zou het personeelsbestand van het Rijksstation tijdelijk uitgebreid moeten worden.

b) het clusterbeleid

Het clusterbeleid op visserijgebied kan de samenwerking tussen de opeenvolgende schakels vanaf de vangst tot de afzet van visserij- en **aquicultuur**produkten bevorderen door onderling en met onderzoeksinstellingen gemeenschappelijk strategische projecten uit te werken.

In het bijzonder de aanvoer, de handel en verwerking en de promotie van visserijprodukten moeten beter op elkaar worden afgestemd. Het clusterbeleid en de contractvisserij kunnen daartoe bijdragen.

c) de opleiding

Het onderwijs en de voortgezette vorming (Nautisch Centrum) in de zeevisserij en aanverwante activiteiten dienen verruimd te worden. Daartoe kan gebruik worden gemaakt van de financiering door onder meer het Europees Sociaal Fonds onder de horizontale (niet gebiedsgebonden) doelstellingen 3 en 4 en het opleidings- en vormingsluit van het **5b-programma** (cfr . krachtlijn).

De opleiding is belangrijk voor alle subsectoren van de visserij. Het voltijds dagonderwijs en de vorming door de VDAB zijn van essentieel belang. De resultaten van experimentele visserij moeten doorstromen naar het onderwijs toe, zodat de nieuwste visstechnieken worden aangeleerd.

De diverse EG-programma's als PESCA, ADAPT, PETRA en CEDEFOP moeten nauwgezet worden opgevolgd om de mogelijkheden en **complementariteit** ervan optimaal te kunnen benutten.

De totale kosten worden geraamd op 41,2 miljoen frank.

De voorziene EOGFL-steun bedraagt 20,6 miljoen frank.

De steunpercentages zijn :

- EOGFL : 50 percent
- Vlaams Gewest : 50 percent.

Deze sectoriële programmatie werd opgesteld door een hiertoe specifiek opgerichte werkgroep ad hoc zeevisserij, waaraan alle sectorgebonden organisaties en diensten hebben deelgenomen.

De ondersteuning van de scheepsbouw is onderworpen aan Europees opgelegde maximum steunpercentages, precies in functie van het voorkomen van concurrentievervalsing.

Vraag nr. 57
van 15 maart 1994
van de heer M. CAPOEN

Doelstelling Sb-gebied — Alveringem

Op 21 december 1993 nam de Europese Commissie

een positieve beslissing omtrent de erkenning van de Westhoek als doelstelling Sb-gebied in het kader van de plattelandsontwikkeling. De Westhoek is de Vlaamse regering ten zeerste erkentelijk de streek daartoe bij de Europese Commissie te hebben voorgedragen en verdedigd.

Groot is echter de verwondering, zelfs ongeloof van de gemeente Alveringem te moeten vaststellen dat die gemeente niet in de gebiedsomschrijving is opgenomen. Terecht argumenteert het gemeentebestuur dat de Westhoek een homogeen landbouwgebied is, waar alle gemeenten met gelijkaardige problemen kampen en bijgevolg voor dezelfde erkenning in aanmerking komen. Alveringem kan niet begrijpen waarom het uit de gebiedsomschrijving valt, te meer daar de gemeente een typevoorbeeld is van de primaire **erkenningscriteria**: veel landbouw, laag inkomen, lage bevolkingsdichtheid, voortdurende ontvolking (min 1.200 inwoners in 20 jaar).

Uiteraard protesteert het gemeentebestuur van Alveringem terecht en met klem tegen deze inderdaad onvoorstelbare uitsluiting. Het kan toch niet de bedoeling zijn om in een ontwikkelingsregio achtergestelde subgebieden te creëren?

1. Hoe komt het dat de gemeente Alveringem, landelijke gemeente bij uitstek, niet in de gebiedsomschrijving van de Westhoek als doelstelling Sb-gebied is opgenomen?
2. Welke initiatieven zal de Vlaamse regering nemen opdat die gemeente toch in de gebiedsomschrijving zou worden opgenomen?

Antwoord

De Commissie van de EG heeft op basis van een globaal voorstel van de Vlaamse regering, waarbij werd voorgesteld de Westhoek integraal te erkennen, de Westhoekomschrijving teruggebracht op 168.552 inwoners in plaats van alle 344.277 inwoners.

Dit hield in dat het initiële voorstel beperkt diende te worden tot de helft. Daar het Sb-programma in essentie een sociaal-economisch platteland- en visserijprogramma is, werden prioritair die gemeenten weerhouden waar nieuwe initiatieven kunnen opgezet worden die bijkomende tewerkstelling binnen de landbouw (specifiek de agro-industrie) maar vooral ook buiten de landbouw kunnen genereren.

Hierdoor werden op de eerste plaats de centrumgemeenten Ieper, Poperinge, Diksmuide en Veurne weerhouden. Het versterken van het economische weefsel, in zijn ruime betekenis, van deze 4 Westhoeksteden zal een regionale toegevoegde waarde creëren voor alle gemeenten binnen de Westhoek, inclusief de niet-weerhouden gemeenten, waaronder Alveringem.

Daarnaast zal nog een specifiek plattelandsprogramma Leader worden uitgewerkt. Dit communautair initiatief heeft juist tot doel de regionale netwerkvorming binnen de Westhoek te versterken.

De niet-erkende Sb-gemeenten zullen worden opgenomen in het Leader-netwerk.

De specifieke landbouwbedrijfsinvesteringen kunnen worden gesubsidieerd vanuit het niet-gebiedsgebonden 5a-programma, en dit zowel door het Europese Landbouw Structuurfonds EOGFL en het Vlaams Landbouw investeringsfonds (LIF).

Vraag nr. 66 van 29 maart 1994 van de heer F. GHESQUIERE

Europese steun aan visserij — Gegevens

Een groot deel van de Westhoek is door de Europese Commissie erkend als doelstelling Sb-gebied. Dat hierbij de kusthavens Nieuwpoort en Oostende vallen, is positief en financiële steun kan een hefboom worden voor een nieuwe ontwikkeling van de zeevisserij.

Immers het zeewezen, scheepswezen, vissersvloot en visindustrie en aanverwante bedrijven kregen de laatste jaren een zware opoffer en dat in een streek waar de werkloosheidsgraad één van de grootste is in Vlaanderen.

Mag ik vernemen hoeveel geldmiddelen aan Europese steun voorzien wordt de komende jaren voor de Belgische visserij? Hoe zullen de middelen aangewend worden en welke samenwerking wordt beoogd met de plaatselijke besturen (provincie, gemeente, Rijksinstituut voor de Zeevisserij, Bedrijfsraad, enz.) met het oog op de moderniseringsvloot, investeringssteun havens, promotie visproducten, stimuleren scheepsbouw, economische reconversie, zeevisserijonderwijs, enzovoort?

Antwoord

Op basis van de door het lid aangegeven visserijproblematiek aan de middenkust, worden de visserijgemeenten Nieuwpoort, Middelkerke, Oostende en Bredene erkend binnen het doelstelling Sb-gebied de Westhoek.

Naast de algemene ondersteuning van de verdere economisch-industriële en toeristische uitbouw van de regio, is ook specifiek de diversificatie van landbouw en visserij een prioritaire krachtlijn in het ontwikkelingsplan.

Het ontwikkelingsplan werd eind april goedgekeurd door de Vlaamse regering en overgemaakt aan de Commissie van de EG.

Hierbij maak ik integraal de hefbomen van het te voeren zeevisserijbeleid in het Sb-programma over.

Het consolideren van de tewerkstelling van de sector visserij, zowel in de visserijproductie en de visserijhandel als in de specifieke visserijtoelevering en verwerkingsbedrijven, is de hoofddoelstelling.

Het voortbestaan van de specifieke kleine scheepswerven in Oostende, die hoofdzakelijk afgestemd zijn op de visserij-activiteit, vraagt hierbij dringend een aangepaste aanpak. Zoniet verdwijnen deze kleine scheepswerven, wat ook nefast zal zijn voor de noodzakelijke modernisering en vernieuwing van de visserijvloot.

Het is moeilijk prognoses van eventueel te verwachten

verlies aan arbeidsplaatsen in de visserij te kwantificeren.

Feit is dat, in het kader van een gemeenschappelijk visserijbeleid, wij momenteel in een cruciale overgangsfase zitten die richtinggevend zal zijn voor de omvang en economische betekenis van de visserijte-werkstelling in de regio. Naast de voorgestelde diversificatiestrategie in de visserijprodukten, zal het uitbouwen van de visserij-industrie belangrijk zijn om het verlies aan arbeidsplaatsen in de visserij te compenseren en zo mogelijk aanvullende tewerkstelling te creëren in de industrie-arme regio Oostende en te eenzijdig afgestemde tertiaire-toeristische tewerkstelling.

In het kader van deze industriële reconversiepolitiek van de middenkustregio is de aanwezige visserij een economische troef in het uitwerken van een belangrijker visserij-industrie binnen een specifiek visserijclusterbenadering.

Voor de middenkust (Nieuwpoort t.e.m. Bredene) is de tewerkstelling rond het gegeven zeevisserij sterk aanwezig. Ongeveer 2.500 mensen vinden een tewerkstelling in deze sector.

De tewerkstelling in de visserijproductie dient behouden te blijven, en de tewerkstelling in de visverwerking handel en distributie moet worden verhoogd door de uitbouw van deze activiteiten door een gericht subregionaal investerings- en economisch omgevingsbeleid.

Hefboom 1 : De vernieuwing en modernisering van de vissersvloot

Een snelle afbouw van de vissersvloot tot het niveau, opgelegd bij het meerjarig oriëntatieprogramma (MOP), kan worden gerealiseerd door de toekenning van beëindigingspremies. Dit maakt ruimte vrij voor nieuwbouw en modernisering met EG-steun, met inachtneming van het MOP. Op zijn beurt biedt dit bijkomende kansen voor de scheepswerven en toeleveringsbedrijven.

Het is de verwachting dat de opgelegde vlootafbouw zal zijn bereikt tegen eind 1995. Nadien zou het machtingingsbesluit moeten worden herzien, zodat de nieuwbouw van rendabele vaartuigen binnen het MOP wordt toegelaten.

Voor de afbouw van de oudste kustvaartuigen die niet voor ombouw in aanmerking komen, dient — in de eerste plaats wat de dagvisserij en de Eurokotters betreft — door de toekenning van beëindigingspremies gestimuleerd te worden, zodat ruimte vrij komt voor nieuwbouwvaartuigen.

De kustvisserij heeft te kampen met aanzienlijke rendabiliteitsproblemen. De nadruk moet daarom worden gelegd op de vernieuwing en modernisering van de garnaalvisserij en kleine kustvisserij tot maximum 300 PK en dit zonder capaciteituitbreiding. Bepaalde categorieën van kustvaartuigen zouden moeten worden omgebouwd tot polyvalente vaartuigen, die dan kunnen ingezet worden voor de vangst van verschillende vissoorten. Dergelijke vaartuigen kunnen met diverse basisopties zijn uitgerust, zoals het type krabbepotter of het type staande netten.

De ombouw van de kustvaartuigen moet selectief ge-

beuren. Er dient een onderscheid te worden gemaakt naargelang de ouderdom (bouwjaar), de brutotonnenmaat, het motorvermogen, de lengte over alles en de breedte over alles van de betrokken vaartuigen.

Aldus zouden Eurokotters met bouwjaar vanaf 1982 omgebouwd kunnen worden tot bijvoorbeeld garnaal- of kreeftjesvissers. De kosten voor de ombouw bedragen gemiddeld 5 miljoen frank.

Garnaalvaartuigen daarentegen zijn te klein in omvang om fundamenteel omgebouwd te worden.

De ondersteuning van de kustvissers- en garnaalvloot is van groot belang voor de haven van Nieuwpoort, gezien de visserij er uitsluitend door dit soort vaartuigen wordt beoefend. Ook voor de haven van Oostende spelen zij een belangrijke rol.

De rendabiliteit wordt mede bepaald door de prijsvorming, die op zich afhankelijk is van de kwaliteit van de aangevoerde produkten. Vooral oude vaartuigen moeten met het oog op kwaliteitsverbetering worden aangepast door bv. het herinrichten van visruimen, nieuwe en aangepaste koeltechnieken en ijsmachines.

Er wordt gepleit voor het contractvissen, waarbij vooraf wordt overeengekomen om gedurende een welbepaalde periode een zekere hoeveelheid vis af te nemen tegen een vooraf vastgestelde prijs. Dit biedt het voordeel van een gewaarborgd inkomen voor reders en vissers en leidt tot een constante aanvoer ten behoeve van de visverwerkende nijverheid. Om vraag en aanbod op elkaar af te stemmen, zou de marketingfunctie van de vismijnen kunnen ingeschakeld worden.

De arbeidsomstandigheden en de veiligheid aan boord van de vissersvaartuigen moet worden verbeterd.

De totale kosten worden geraamd op 160 miljoen frank.

Voorziene EOGFL-steun : 40 miljoen frank

De steunpercentages zijn :

- EOGFL : 25 percent
- Vlaams Gewest : 25 percent
- private inbreng : maximaal tot 50 percent (echter : FIOV steun)

Hefboom 2 : De experimentele visserij

a) de zeevisserij

De visserij-inspanning op de Belgische quota mag niet worden verhoogd. Er moet worden gestreefd naar lagere exploitatiekosten (bv. energiebesparende technieken) en een kwaliteitsverhoging van de aangevoerde produkten door het gebruik van nieuw vistuig, nieuwe visserijmethoden en door het vissen op nieuwe vissoorten die niet aan de quota zijn onderworpen, en in nieuwe visgronden buiten de communautaire wateren. Dit vereist technisch aangepaste vaartuigen.

De bouw van lichtere vaartuigen uit polyester dient te worden onderzocht.

Wat de uitrusting van de vissersvaartuigen betreft, wordt concreet het volgende voorgesteld :

a) ombouw en installaties voor :

- garnaalvisserij (moderne garnaalzeven en opvoerbanden)

- trommelnetten voor trawlers
  - staande netten (warrelnetten)
  - lijnvisserij (*jigging* machines)
  - krabbenvisserij en schelpdierenvisserij
- b) het toepassen van elektrische visserij, initieel voor de garnalvisserij en vaartuigen tot 300 PK ;
- c) het toepassen van de visserij met planken in de bokken op basis van nieuwe, veilige technieken ;
- d) het gebruik van nieuwe types boomkorren ;
- e) het gebruik van andere types korijzers voor boomkorren (cfr. type Brixham) ;
- f) het gebruik van nieuwe types visnetten (dunnere en met hogere trekweerstand) welke minder weerstand hebben in zeewater en aldus energiebesparend werken ;
- g) het gebruik van drielingnetten en het onderzoek van het Galidoro trawlsysteem.
- b) de aquicultuur

Er dient onderzoek te worden verricht naar de mogelijkheden van de aquicultuur, onder meer wat de oprichting van een kweekcentrum van pootvis betreft, toegespitst op de vissoorten met een dalende stockomvang.

De totale kosten worden geraamd op 120 miljoen frank.

Voorziene EOGFL-steun : 30 miljoen frank

De steunpercentages zijn :

- EOGFL : 25 percent
- Vlaams Gewest : 25 percent
- private inbreng : maximaal 50 percent (echter : FIOV steun)

Hefboom 3 : De sector van de vismijnen, de vishandel en visverwerking en de promotie

a) de vismijnen

De aanvoer van vis in de Belgisch-Vlaamse vissershavens loopt jaar na jaar terug. Bovendien wordt een te grote hoeveelheid vis rechtstreeks afgezet in buitenlandse vissershavens. De toegevoegde waarde zou echter in de kuststreek moeten geconcentreerd worden.

De reders moeten ertoe aangezet worden om hun vangst te veilen in de Belgisch-Vlaamse vismijnen. De verplichting daartoe kan enkel op een onrechtstreekse manier worden opgelegd, bijvoorbeeld via het vergunningstelsel of door het voordeel van overheidssteun te verbinden aan de voorwaarde om gedurende een vooraf vastgestelde termijn de vangst met een welbepaalde regelmaat af te zetten in een Belgisch-Vlaamse vismijn.

Ten slotte wordt de vis uit niet-EG-lidstaten ingevoerd tegen prijzen waartegen de eigen sector niet kan concurreren. Het aandeel van de buitenlandse invoer moet worden teruggedrongen ten voordele van de vis die in de Belgisch-Vlaamse vissershavens wordt aangevoerd.

Grootwarenhuizen in de kuststreek moeten ertoe

aangespoord worden om een grotere hoeveelheid vis aan te kopen in de Vlaamse vismijnen i.p.v. op buitenlandse markten. Voorwaarde hiervoor is een constante en voldoende grote aanvoer.

Er moet worden gewerkt aan de verdere modernisering van de vismijnen en de verwerkings- en distributiemogelijkheden, alsook de diversificatie van de scheepswerven en toeleveringsbedrijven in de aanverwante sectoren. Concreet wordt gedacht aan de verdere modernisering van de vismijn Oostende en Nieuwpoort.

In tegenstelling tot bepaalde vissershavens en vismijnen in het buitenland wordt aan de Belgisch-Vlaamse vissershavens en vismijnen te weinig internationale bekendheid gegeven. De oorzaak hiervan is dat de specialisatie in bepaalde vissoorten onvoldoende wordt doorgevoerd en gepromoot. Met een meer doorgedreven specialisatie zouden — mits een voldoende en constante aanvoer — de vereiste investeringen sneller worden teruggewonnen dan nu het geval is.

b) de vishandel en -verwerking

Ingevolge de steeds afnemende aanvoer in de havens van Oostende en Nieuwpoort zijn de visgroot-handelaars en de visverwerkende ondernemingen aan de Westkust afhankelijk van de import uit de EG of uit derde landen.

De groothandel en de verwerkende industrie beogen de investeringen, voorzien in het sectorplan voor de visserij voor de periode 1994-1999, met name investeringen in :

- gebouwen en bedrijfsuitrustingen
- machines en voorzieningen met inbegrip van computerapparatuur
- nieuwe technologieën
- verbetering en controle van de kwaliteits- en gezondheidsvoorschriften
- behandeling van afvalwater.

Ook investeringen kleiner dan 5.000.000 frank zouden voor steun in aanmerking moeten kunnen komen, eventueel door het samenvoegen van verschillende dossiers tot één dossier, dat dan bv. wordt ingediend door de vereniging der groothandelaars.

Een verdere uitbreiding van de visverwerkende industrie aan de Middenkust is mogelijk, gelet op de nog steeds toenemende vraag naar vis en vooral visproducten en een steeds grotere eis van onmiddellijke service en betere kwaliteit vanwege de distributie.

Het aanbod aan visserijproducten en de vraag er naar vanuit de handel en de consument moeten beter op elkaar worden afgestemd.

De vismijnen worden soms geconfronteerd met een grote hoeveelheid visafval waarvoor niet altijd een bestemming is gekend. Het afval zou door een onderneming in de nabijheid van de vismijn verwerkt kunnen worden tot volwaardig veevoeder. Dit vereist evenwel continu een voldoende hoeveelheid visafval.

c) de promotie

De afzet en promotie kunnen worden bevorderd

in samenwerking met het Vlaams Fonds voor de promotie van de produkten van landbouw, tuinbouw en zeevisserij.

Er zou dringend een onderzoek moeten opgestart worden i.v.m. de valorisatie van goedkopere vissoorten die door Belgische vissersvaartuigen (kunnen) worden aangevoerd maar waarvoor op dit ogenblik plaatselijk geen afzetmogelijkheden meer bestaan (bv. sprout en haring).

Het verbruik zou kunnen worden bevorderd door de consument te wijzen op de kwaliteit en voedingswaarde van dergelijke vissoorten. Bovendien zouden deze goedkope vissoorten eventueel uitgevoerd kunnen worden naar landen als Rusland waar de binnenlandse vraag naar deze vissoorten de aanvoer overstijgt.

Investerings ter verbetering van de kwaliteit van de aangevoerde vissoorten (bewaring-versheid) kunnen door promotie de nodige bekendheid en ondersteuning krijgen naar zowel aankoper als consument.

De haalbaarheid van een regionaal merk of label dient in dit opzicht te worden onderzocht. Gezien de eigenheid van de drie Vlaamse vismijnen is het aangewezen dit per vissershaven te bepalen maar met — naast een verwijzing naar de haven als oorsprong — een Vlaamse identificatie. Gezien de aangevoerde hoeveelheid en de regelmaat van de aanvoer eerder onvoorspelbaar zijn, zullen vooral doelgroepen die op het marktaanbod kunnen inspelen, geïnteresseerd zijn.

Zo zal een stijging van het verbruik van de Noordzeegarnaal in de plaatselijke horeca en visspecialzaken vrij gemakkelijk te realiseren zijn, gezien de reeds bestaande topkwaliteit.

Analoog zou kwaliteitsverbetering en -garantie bij wijting, pladijs en noordzeetong met een ondersteuning door de promotie van een regionaal merk of label een inkomstenverbetering kunnen inhouden voor de kustvissers.

Aan een promotie van kabeljauw kan eveneens worden gedacht, gezien de recente problemen met de prijsvorming. De moeilijkheid is echter dat de zelfvoorzieningsgraad voor kabeljauw zeer klein is.

Naast directe promotie via labels dient de nodige aandacht te worden besteed aan PR-activiteiten (analoog met het sectorplan visserij 1994-1999). Op lange termijn dient immers het positief imago van de vissector en zijn produkten bestendig en/of verbeterd te worden (image-building).

De totale kosten worden geraamd op 120 miljoen frank. Voorziene EOGFL-steun : 30 miljoen frank. Steunpercentages : EOGFL 25 percent, Vlaams Gewest 25 percent en private inbreng tot maximum 50 percent (echter : FIOV-steun)

Hefboom 4 : De sector van de scheepswerven

De herstructurering van kleine scheepswerven kan worden bevorderd door bv. een samenwerkingsverband tussen reders en scheepswerven. De samen-

werking tussen de scheepswerven dient gestimuleerd te worden. De scheepsbouwactiviteiten moeten worden behouden in de onmiddellijke nabijheid van iedere vissershaven, zoniet wordt ook uitgeweken voor de andere activiteiten die rechtstreeks of onrechtstreeks met de visvangst samenhangen. Het ontwerpen van nieuwe visserijscheepstypes, polyvalenter uitgebouwd en eventueel in andere materialen en met nieuwe technische uitrustingen moet diepgaand worden onderzocht in overleg met de sectorbetrokken organen.

Ook de kleine scheepsbouw buiten de zeevisserij, die hoe dan ook een beperkte afzetmarkt zal blijven voor de kustscheepsbouw, vormt een marktsegment die gericht onderzocht moet worden.

De totale kosten worden geraamd op 100 miljoen frank.

De voorziene EOGFL-steun bedraagt 25 miljoen frank.

De steunpercentages zijn :

- EOGFL : 25 percent
- Vlaams Gewest : 25 percent
- private inbreng : tot max. 50 percent (echter : FIOV-steun)

Hefboom 5 : Onderzoek, begeleiding, onderwijs

a) de sectorbegeleiding

Een zogenaamde sectorbegeleiding zou — tegen vergoeding en met het nodige personeelsbestand — de visserijsector moeten bijstaan op wetenschappelijk vlak en op het gebied van commercialisering en marketing. De sector heeft nood aan een snelle en gecoördineerde informatieverspreiding over de Europese reglementeringen en initiatieven inzake de visserij. Om bij voorbeeld efficiënt te kunnen inspelen op een quotaverdeling moeten de reders tijdig worden ingelicht over de bestaande mogelijkheden.

Dit moet tevens worden bekeken in het kader van het PESCA-programma. De voorkeur gaat uit naar één loket waar men voor de diverse vormen van bijstandsverlening terecht kan. Bovendien moet er naar worden gestreefd om zoveel mogelijk gebruik te maken van de reeds bestaande instellingen.

Voor diverse projecten is een samenwerking met het Rijksstation voor de Zeevisserij aangewezen, zowel wat het onderzoek als de begeleiding van de projecten betreft. Daartoe zou het personeelsbestand van het Rijksstation tijdelijk uitgebreid moeten worden.

b) het clusterbeleid

Het clusterbeleid op visserijgebied kan de samenwerking tussen de opeenvolgende schakels vanaf de vangst tot de afzet van visserij- en aquicultuurprodukten bevorderen door onderling en met onderzoeksinstellingen gemeenschappelijk strategische projecten uit te werken.

In het bijzonder de aanvoer, de handel en verwerking en de promotie van visserijprodukten moeten beter op elkaar worden afgestemd. Het clusterbeleid en de contractvisserij kunnen daartoe bijdragen.

c) de opleiding

Het onderwijs en de voortgezette vorming (Nautisch Centrum) in de zeevisserij en aanverwante activiteiten dienen te worden verruimd. Daartoe kan gebruik worden gemaakt van de financiering door onder meer het Europees Sociaal Fonds onder de horizontale (niet gebiedsgebonden) doelstellingen 3 en 4 en het opleidings- en vormingsluit van het 5b-programma (cfr. krachtlijn).

De opleiding is belangrijk voor alle subsectoren van de visserij. Het voltijds dagonderwijs en de vorming door de VDAB zijn van essentieel belang. De resultaten van experimentele visserij moeten doorstromen naar het onderwijs toe, zodat de nieuwste visstechnieken worden aangeleerd.

De diverse EG-programma's als PESCA, ADAPT, PETRA en CEDEFOP moeten nauwgezet worden opgevolgd om de mogelijkheden en complementariteit ervan optimaal te kunnen benutten.

De totale kosten worden geraamd op 41,2 miljoen frank.

De voorziene EOGFL-steun bedraagt 20,6 miljoen frank.

De steunpercentages zijn :

- EOGFL : 50 percent
- Vlaams Gewest : 50 percent

De voorziene middelen uit de Europese structuurfondsen bedragen 145,6 miljoen frank. Daarnaast zal ook het Vlaamse Gewest, op basis van het co-financieringsprincipe, eenzelfde bedrag moeten inschrijven in de komende begrotingsjaren (tot 1999).

Tevens zal ook de particuliere sector als initiatiefnemer financieel moeten participeren, waarbij zij tevens aanspraak kunnen maken op Europese middelen vanuit het recent opgericht financieringsinstrument ter ondersteuning van de zeevisserij (FIOV).

Vraag nr. 71
van 18 april 1994
van de heer L. BARBE

Nieuw industrieterrein te Geraardsbergen — Steun van de Vlaamse regering

De Intercommunale Vereniging Land van Aalst wil te Geraardsbergen een nieuw industrieterrein uitbouwen (Ophasselt — Nieuwe Kat). De Vlaamse regering zou hiervoor steun toegezegd hebben. Op het gewestplan is op deze plaats een industriezone voorzien. De wijziging van het gewestplan, waarbij de percelen herschikt worden zodat ze beter aansluiten op de gewestweg N 42, is aan de gang. De aanduiding van een industriezone op het gewestplan aan de Nieuwe Kat is uiteraard geen doorslaggevend argument om de zone ook te realiseren. In feite is dit nieuw industrieterrein sterk omstreden. Op maar 3 km ligt immers het industrieterrein Schendelbeke (Geraardsbergen), waar nog verschillende hectaren beschikbaar zijn (al of niet al uitgerust). Op 5 km ligt het industrieterrein van Zottegem, waar ook verschillende hectaren vrij zijn. Bovendien zou het nieuwe industriepark een belangrijke impact hebben op ruimtelijk en ecologisch vlak. Zowel vanuit econo-

misch als ecologisch standpunt kan men achter dit project dus de grootste vraagtekens zetten. De Vlaamse regering heeft op 24 november 1993 dit industrieterrein het statuut van openbaar bedrijfsterrein van regionaal belang toegekend.

1. Welke steun heeft de Vlaamse regering voor dit project ter beschikking gesteld ? Van wanneer dateert de beslissing ? In het kader van welke wet of regelgeving gebeurde deze toekenning ?
2. Waarom werd deze steun toegekend ? Welke studies inzake economische impact, ruimtelijke ordening en ecologische gevolgen werden er gemaakt ? Wat zijn daar de resultaten van ?
3. Waarom werd aan dit industrieterrein een speciaal statuut toegekend ? Welke studies inzake economische impact, ruimtelijke ordening, tewerkstelling en ecologie werden er gemaakt ? Wat zijn daar de resultaten van ?

Antwoord

1. In toepassing van het besluit van de Vlaamse regering van 19 mei 1993 houdende o.m. de erkenning, het beheer en de subsidiëring van bedrijfsterreinen van lokaal of regionaal belang, werd door de Vlaamse regering op 24 november 1993 o.m. aan het gewestplan voorziene industriezone De Nieuwe Kat in Geraardsbergen-Ophasselt het statuut verleend van bedrijfsterrein van regionaal belang.

Op basis van het verleende statuut wordt een basissteun verleend van 40 percent van de aanvaarde uitrustingsinvesteringen (o.m. interne wegeaanleg en rioleringen).

2. Bij de aanvraag tot statuuterkenning moet de initiatiefnemende intercommunale een terreinbeheers- en financieringsplan voorleggen.

Dit bevat de volgende elementen :

- a) de bestemming op het gewestplan. Het betreft hier een bedrijfsterrein van regionaal economisch belang ;
- b) de regionale behoefte aan bedrijfsterreinen moet worden aangetoond. Hierbij werd aangetoond dat het arrondissement Aalst nog beschikte over een voorraad bouwrijpe grond van 33 ha, en dat de behoefte van bedrijfsterreinen tot 1996 80 ha bedraagt ;

Een 80-tal bedrijven zijn hierbij concreet kandidaat voor de aankoop van industriegrond in Geraardsbergen ;

- c) de sociaal-economische noodzaak van de uitrusting van het terrein werd verduidelijkt. De realisatie van het project werd trouwens opgenomen als concrete maatregel in het recent afgelopen sociaal-economisch impulsprogrammagebied Zuidoost-Vlaanderen
- d) een financieringsplan werd voorgelegd ;
- e) de minimale tewerkstellingscriteria worden opgelegd aan de kandidaat-investeerders ;

f) de milieu- en omgevingsaspecten worden opgelegd in de verkoopvoorwaarden.

3 Het terrein krijgt geen speciaal statuut. Speciale statuten worden gegeven aan distributie- en transportzones, logistieke parken, luchthaven- en watergebonden terreinen.

Een statuut van regionaal belang houdt in dat het terrein een ruimer dan lokaal economisch belang heeft om voor een ruimer gebied (meer dan 3 à 5 km afstand) middelgrote en grote ondernemingen te laten vestigen.

Daar het terrein maximaal beantwoordde aan de opgegeven elementen van het terreinbehoud- en financieringsplan, werd het statuut van regionaal belang verleend.

Vraag nr. 72
van 18 april 1994
van de heer W. PEETERS

Vlaamse Gemeenschap — Onderwijs van het Frans in China

In haar berichtgeving van 8 maart jongstleden maakt de Waalse krant *Le Soir* melding van een mededeling van de Belgische ambassadeur in China, waaruit blijkt dat de Franstalige Gemeenschap niet langer de vier docenten kan betalen, die tot nu toe voor haar rekening in China Frans doceerden. Daarop zou, nog steeds volgens datzelfde bericht, de Vlaamse Gemeenschap als reddende engel zijn ingesprongen, en het op zich genomen hebben voortaan romanisten naar China te sturen om Franstalig onderwijs te verstrekken aan de geïnteresseerde Chinezen.

1. Is dit bericht juist, en zo ja, welke zijn volgens de minister de Vlaamse belangen die worden gediend door lessen Frans voor Chinezen in China ?
2. Op hoeveel worden de kosten van deze 'Vlaamse verankering' begroot, en op welke begroting worden zij ingeschreven ?
3. Hoe verhouden de kosten van deze 'operatie Frans voor Chinezen' zich ten opzichte van de inspanningen die worden gedaan om het Nederlands in China te onderwijzen ?
4. Worden nog naar andere landen, op kosten van de Vlaamse regering, docenten gezonden, en hoeveel daarvan onderwijzen in welke landen Frans, respectievelijk Nederlands ?
5. Aan welke voorwaarden moeten groepen Vlamingen die in het buitenland wonen voldoen om voor Vlaamse kinderen een leerkracht Nederlands toegevoegd te krijgen ?

Antwoord

1. Het is onjuist dat de Vlaamse Gemeenschap ingesprongen is omdat de Franse Gemeenschap niet langer docenten betaalt. De VVOB (Vlaamse Vereniging voor Ontwikkelingssamenwerking en Technische Bijstand) heeft — binnen de ABOS-subsidië-

ring drie samenwerkingsakkoorden met de Chinese overheid gesloten :

- een algemeen akkoord met de State Education Commission m.b.t. het universitair onderwijs
- een specifiek akkoord met de State Education Commission m.b.t. het beroepsgericht onderwijs
- een algemeen akkoord met het State Bureau for Foreign Experts m.b.t. universitair onderwijs.

De Chinese overheid bepaalt de prioriteiten inzake de aanvraag van experts. De VVOB gaat akkoord met de aanvragen voor zover ze inpasbaar zijn in het programmaconcept. Het programmaconcept in China is, op universitair niveau, gericht op transfer van know how inzake taaldidactiek, markteconomie en ingenieurswetenschappen.

Vanuit de State Education Commission werd gevraagd twee docenten gespecialiseerd in de didactiek van het Frans als tweede taal ter beschikking te stellen. Het VVOB onderzocht de mogelijkheid om voor het academiejaar 1994-1995 op deze vraag in te gaan. Gezien de know how die Vlaanderen bezit op het gebied van vreemdetalenonderwijs en gezien de reputatie van de huidige taalleraren van het VVOB in China, werden deze aanvragen door de Chinese overheid gesteld en door het VVOB ingestemd.

2. De financiering van deze posten gebeurt niet door de Vlaamse Gemeenschap. In het kader van de conventie WOB-ABOS wordt dit programma geïmputeerd op de dotatie die het ABOS ter beschikking stelt van de VVOB. Er zijn hieraan geen bijkomende kosten verbonden voor de Vlaamse Gemeenschap.
3. De Chinese overheid heeft gevraagd een cursus Nederlands te verzorgen voor een deskundige, die het toekomstige samenwerkingsprogramma in het kader van het cultureel akkoord met China zal opvolgen.
4. Er zijn leerstoelen Nederlandse Taal en Cultuur aan de volgende Amerikaanse universiteiten : Berkeley-Californië (Rubensleerstoel), Philadelphia-Pennsylvania (Breughelleerstoel) en Harvard-Boston (Erasmusleerstoel). Er werd dit jaar eveneens met een leerstoel Nederlandse Taal en Cultuur gestart aan de Shinshu universiteit in Japan. Binnen de ABOS-conventie zijn er romanisten tewerkgesteld in Swaziland, Vietnam en Zimbabwe.
5. Het WOB is gemandateerd om cursussen Nederlands te organiseren voor ouders die hun kinderen Nederlandstalig onderwijs willen laten volgen. De minimumnormen hiervoor zijn de volgende :
  - minimaal 10 kinderen tussen 5,5 en 12 jaar
  - quotum 10 moet ook in de twee volgende jaren haalbaar zijn
  - de leerlingen moeten van Belgische of Nederlandse nationaliteit zijn
  - de ouders verklaren dat de kinderen het volgen-

- de schooljaar Nederlandstalig onderwijs zullen volgen
- het leerprogramma dient integraal in het Nederlands verstrekt
  - de onderwijzer kan maximaal aan 23 kinderen lesgeven
  - de school dient in te staan voor een aantal noodzakelijke materiële vereisten.

Vraag nr. 74
van 20 april 1994
van de heer L. GOUTRY

Vlaamse Gemeenschap — Tewerkstelling van gehandicapten

Bij de diensten van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, evenals in de diverse diensten of instellingen van openbaar nut die onder het gezag, de controle of het toezicht van de minister staan, zijn wellicht een aantal gehandicapte personen tewerkgesteld.

1. Hoeveel gehandicapten zijn er momenteel tewerkgesteld in het departement, de diensten of de instellingen die onder het gezag van de minister ressorteren, onderverdeeld per dienst of instelling en per niveau ?
2. Hoeveel mensen daarvan zijn statutair benoemd en hoeveel werken er in contractueel verband ?
3. Hoeveel gehandicapten kwamen in dienst tussen 1980 en nu, opgedeeld per jaar ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Vlaamse ministers gesteld.

Antwoord

Naar aanleiding van deze vraag vindt u hier een gecoördineerd antwoord.

1. In onderstaande tabel volgt een overzicht van het aantal personen met een handicap, zoals ze, opgedeeld naar niveau, tewerkgesteld zijn in de diensten van de Vlaamse regering op 30 april 1994.

Diensten van de Vlaamse regering	Niv. A (1)	Niv. B (2+)	Niv. C (2)	Niv. D (3)	Niv. E (4)	Totaal
Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap :						
— departement Coördinatie	—	—	—	—	3	3
— departement Algemene Zaken en Financiën	—	—	1	2	4	7
— departement Onderwijs	—	1	6	3	7	17
— departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur	1	1	2	4	6	14
— departement Economie, Werkgelegenheid en Binnenlandse Aangelegenheden	—	—	4	8	3	15
— departement Leefmilieu en Infrastructuur	6	—	10	12	22	50
Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen	—	—	—	—	—	0
Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappijen :						
Antwerpen	—	—	1	—	—	1
Vlaams-Brabant	—	—	—	—	—	0
Limburg	—	—	—	—	—	0
Oost-Vlaanderen	—	—	—	—	—	0
West-Vlaanderen	—	—	—	—	—	0
Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	—	—	—	—	—	0
Vlaams Instituut voor de Bevordering van het Wetenschappelijk en Technologisch Onderzoek in de Industrie	—	—	—	—	—	0
Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen	—	—	—	—	—	0
Vlaamse Dienst voor Buitenlandse Handel	—	—	—	—	—	0
Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek	—	—	—	—	—	0
Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest	—	—	—	—	1	1
Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening	—	—	—	1	—	1
Vlaamse Milieumaatschappij	—	—	1	—	1	2
Vlaamse Huisvestingsmaatschappij	1	—	—	1	—	2

Diensten van de Vlaamse regering	Niv. A (1)	Niv. B (2+)	Niv. C (2)	Niv. D (3)	Niv. E (4)	Totaal
Vlaamse Landmaatschappij	—	—	—	—	1	1
Dienst voor de Scheepvaart	—	—	1	3	2	6
Intercommunale Maatschappij van de Linkerscheldeoever	—	—	—	1	1	2
Maatschappij voor Brugse Zeevaartinrichtingen	—	—	—	—	—	0
BRTN-Omroep van de Vlaamse Gemeenschap	—	—	3	8	1	12
Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openluchtrecreatie	—	—	2	2	—	4
Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme	—	—	1	1	—	2
Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs	—	—	—	—	—	0
Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs	—	—	—	—	—	0
Universitair Ziekenhuis Gent	—	—	—	—	—	0
Vlaamse Onderwijsraad	—	—	—	—	—	0
Vlaamse Vervoermaatschappij	—	—	—	1	1	2
Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding	2	—	9	9	14	34
Kind en Gezin	—	—	—	—	—	0
Openbare Psychiatrische Ziekenhuizen : Geel	—	—	2	—	1	3
Rekem	—	—	1	—	—	1
Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap	—	—	9	7	1	17
TOTAAL	10	2	53	63	69	197

2. Het statuut van de tewerkgestelde personen met een handicap is :

- statutair benoemd : 172 personen
- contractueel : 25 personen.

3. Aantal personen met een handicap dat sedert 1980 — per jaar opgedeeld — in dienst kwamen :

1980	15
1981	10
1982	8
1983	5
1984	5
1985	2
1986	7
1987	7
1988	3
1989	1
1990	3

1991	2
1992	0
1993	1
1994	1

Een aantal personen met een handicap waren reeds in dienst bij de oprichting van de Vlaamse openbare instellingen, die na 1980 werden opgericht. Het jaar van de aanwerving is in die gevallen niet steeds meegedeeld.

**Vraag nr. 76
van 22 april 1994
van de heer M. DIDDEN**

Uitvoering grinddecreet en herziening gewestplan Maasland — Stand van zaken

Vanwege de Belgische Federatie van Grind- en Zandbaggers werd er onlangs een publieke stellingname

gedaan met betrekking tot het uitblijven van de uitvoeringsbesluiten uit het grinddecreet en het op de lange baan schuiven van de herziening van het gewestplan Maasland. Nochtans is in het grinddecreet bepaald dat dit gewestplan dient te worden aangepast.

Gaarne had ik dan ook vernomen welke besluiten er reeds met betrekking tot het grinddecreet door de Vlaamse regering werden getroffen.

Welke is de timing inzake de uitvoering van dit grinddecreet ?

Mag ik tevens vernemen op welke wijze en binnen welk tijdsbestek het gewestplan Maasland in herziening zal gesteld zijn ? M.a.w. op welk ogenblik zal een nieuw besluit van de regering het bestaande koninklijk besluit op het gewestplan Maasland, dat van 1980 dateert, herzien ?

Antwoord

Bij decreet van 14 juli 1993 tot oprichting van het Grindfonds heeft de decreetgever de Vlaamse regering belast met het beheer van het fonds. Daarbij werd de Vlaamse regering gemachtigd om voor een aantal bepalingen nadere regelen uit te werken. Op 4 mei 11. heeft de Vlaamse regering haar principiële goedkeuring gehecht aan het algemeen uitvoeringsbesluit.

In dit besluit werden volgende regelingen getroffen.

Het beheer van het Grindfonds (artikel 3, § 5 van het decreet) ;

de vergoedingen van de voorzitter en de leden van het Grindcomité en de subcomités (artikel 7, § 2 van het decreet) ;

de aanwijzing van de publieke rechtspersonen die kandidaten kunnen voordragen voor het onderzoeksc comité (artikel 12 van het decreet) ;

de aanwijzing van de grindgemeenten (artikel 7, § 3 van het decreet) ;

de regeling van de aangifte en de aangiftetermijnen voor de grindheffing, alsmede de betaling en betalingstermijnen (artikel 15, § 3 van het decreet) ;

de bepaling van de begindatum waarop de houders van de nodige vergunningen onderworpen worden aan de grindheffing (artikel 15, § 1 van het decreet) ;

de regeling van de betwistingen voor het inleiden van een rechtsgeding (artikel 15, § 7 van het decreet) ;

de vastlegging van de heffingscoëfficiënt voor 1994 (artikel 15, § 5 van het decreet) ;

de bekendmaking van de beslissingen (artikel 21, § 1 van het decreet).

Bovendien werd beslist, in toepassing van artikel 84 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, het hoogdringend advies van de Raad van State aan te vragen.

Tevens zijn nog 2 uitvoeringsbesluiten in voorbereiding, nl. :

— het benoemen van de voorzitter en de leden van het grindcomité en het subcomités (artikelen 8, § 2, 10, 11 en 12 van het decreet) ;

— het bepalen en verdelen van het produktiequotum voor de jaren 1994-1995 (artikel 16, § 1 van het decreet).

Wat de herziening van het gewestplan Limburgs Maasland betreft, heeft de Vlaamse regering op 27 oktober 1993 haar goedkeuring gehecht aan het ontwerp-besluit tot gedeeltelijke herziening van dit gewestplan voor de gebieden Boterakker in Kinrooi, Bichterweert-Meerheuveld in Dilsen-Stokkem en Armenbos-De Wateringen in Maaseik en Dilsen-Stokkem conform het vergelijk dat tussen de verschillende partijen werd bereikt tijdens de voorbereiding van het grinddecreet.

Op 25 mei 11. heeft de Vlaamse regering het besluit goedgekeurd houdende voorlopige vaststelling van het ontwerp-besluit tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Limburgs Maasland op het grondgebied van de gemeenten Kinrooi, Maaseik, Dilsen-Stokkem en Maasmechelen. Normalerweise volgt nu het openbaar onderzoek waarvan het proces-verbaal voor advies aan de bevoegde Streekcommissie zal worden voorgelegd, waarna het gewestplan definitief kan worden vastgelegd. Het lijkt me onmogelijk om het tijdsbestek van deze procedure te noemen ; de Vlaamse regering beschouwt dit dossier echter als een prioriteit en zal alles in het werk stellen om de procedure zo snel mogelijk te laten verlopen.

Vraag nr. 80 van 27 april 1994 van de heer L. BARBE

Vlaamse Milieuholding — Raad van beheer

De minister verklaarde dat er in de GIMV en aanverwanten geen vertegenwoordigers van de sociale partners meer zouden zetelen. Hij heeft dit toegepast voor de vakbonden, maar blijkbaar niet voor de patroons. In de Vlaamse Milieuholding zetelen immers 2 personen die beheerder zijn van het Vlaams Economisch Verbond.

Hoe verklaart de minister deze situatie ?

Antwoord

Op 19 januari 1994 hechtte de Vlaamse regering haar goedkeuring aan een wijziging van de statuten van de NV Vlaamse Milieuholding. Het nieuwe artikel 13bis van de statuten van de VMH bepaalt onder andere dat „de bestuurders geen deel mogen uitmaken van het bestuur en/of de leiding van een beroepsorganisatie van werknemers of werkgevers vertegenwoordigd in de SERV, of van een — al dan niet — erkende beroepsfederatie, of lid zijn van sociaal-economische overlegorganen of van een ministerieel kabinet”.

Deze statutwijziging strekt ertoe om personen die professioneel voltijds in een beroepsorganisatie actief zijn, te weren uit de raad van bestuur van de VMH. De 2 personen, waarop het lid doelt, vallen niet onder de toepassing van deze bepaling.

Mocht hierover twijfel bestaan, dan dient erop te worden gewezen dat het nieuwe artikel 13bis van de statuten in fine voorziet dat „behoudens voor ministers of staatssecretarissen dit (cumulatie)verbod kan worden opgeheven door de Vlaamse regering”. De benoeming van de nieuwe raad van bestuur van de VMH is dus hoe dan ook volledig in overeenstemming met de nieuwe statuten.

Vraag nr. 82
van 27 april 1994
van de heer E. SCHUERMANS

Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen — Werking

Het VIZO leverde — zo wordt meegedeeld — in 1993 inspanningen om de dienst bedrijfsbegeleiding op kruissnelheid te krijgen. Dit slaat zowel op de begeleiding van starters als van gevestigde zelfstandigen en KMO's.

Voor wat starters betreft zijn er twee mogelijkheden : er zijn de bedrijfsadviseurs van het VIZO zelf die deze taak kunnen opnemen en er bestaat de mogelijkheid om een beroep te doen op door het VIZO erkende externe adviseurs.

De starters kunnen voor deze tweede optie een adviespremie van de Vlaamse overheid ontvangen. Twee besluiten van de Vlaamse regering, gedateerd op 21 december 1992, geven het VIZO deze nieuwe opdrachten. Deze besluiten kunnen vervangen worden door het decreet van 31 maart 1993 inzake dezelfde materie.

Het VIZO doet — aldus nog altijd eigen mededelingen — grote inspanningen om haar diensten bekend te maken. De promotiecampagne die in 1991 en 1992 werd opgezet kende een verlengstuk in 1993. Er wordt promotie gevoerd vanuit de centrale maar ook vanuit de provinciale VIZO-diensten.

We stellen hierbij de vraag welke inspanningen het VIZO geleverd heeft om haar mogelijkheden in het kader van de besluiten van 21 december 1992, bij de startende ondernemingen bekend te maken. Kwam deze mogelijkheid in de promotiefolders en mailings aan bod ?

Antwoord

De promotie die het VIZO in 1991, 1992 en 1993 gevoerd heeft ten behoeve van de dienst bedrijfsadvies van het VIZO steunt op een overeenkomst met de Vlaamse minister bevoegd inzake middenstandsopleiding. De overeenkomst stelde een speciaal budget ten bedrage van 5,5 miljoen frank ter beschikking van het VIZO specifiek voor de promotie van de dienst bedrijfsadvies van het VIZO.

De folders, brochures en mailing werden in 1991 en begin 1992 gedrukt. Op dat ogenblik had het VIZO geen opdracht te vervullen in het kader van de besluiten van 21 december 1992. Daarenboven zijn de twee voornoemde besluiten pas in het Staatsblad van 8 mei 1993 verschenen, zodat het VIZO maar na die datum externe adviseurs heeft kunnen erkennen. Een even-

tuele promotiecampagne was maar zinvol nadat een voldoende aantal externe adviseurs werden erkend.

Voor de promotie voor 1994 van de dienst Bedrijfsadvies zijn zeer beperkte budgettaire middelen beschikbaar. Deze promotie zal dan ook hoofdzakelijk steunen op extra persoonlijke inspanningen van de VIZO-bedrijfsadviseurs zelf.

Bij het verkrijgen van de opdracht in 1993 voor het erkennen van bedrijfsadviseurs en het subsidiëren van hun advies aan startende ondernemingen werden door het VIZO extra budgettaire middelen gevraagd voor de personeels-, werkings- en promotiekosten van het nieuwe systeem. Om budgettaire redenen konden hiervoor echter geen extra budgettaire middelen worden verkregen. Dit heeft niet verhinderd dat het personeel van de dienst Bedrijfsadvies een extra inspanning heeft geleverd om naast de andere taken de erkenning van de bedrijfsadviseurs vlot te laten verlopen. Ook werd enerzijds de lijst van de erkende bedrijfsadviseurs verspreid, zoals dit in de besluiten van 21 december 1992 wordt bepaald, en werd anderzijds in juni 1993 een speciaal VIZO-bericht uitgegeven, dat over de subsidiëring van de adviesverlening aan starters handelde. Daarenboven werd door de Vlaamse regering aan het VIZO de toelating gegeven om twee contractuele bestuurssecretarissen aan te werven vanaf 1 februari 1994 tot eind 1994 ten behoeve van de erkenning en de subsidiëring van het advies aan startende ondernemingen. Deze personeelsleden zullen naast het behandelen van de dossiers vooral worden ingezet om de kwaliteit van het bedrijfsadvies in het algemeen te verbeteren.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 50
van 6 december 1993
van de heer R. VAN HOOLAND

Deurle (Sint-Martens-Latem) — Rond verkeersplein N43 — N437

Het bedoeld kruispunt, nu met verkeerslichten, zal heraangelegd worden in de vorm van een rond verkeersplein,

Deze aanleg is reeds aanbesteed, tegelijk met de aanbesteding voor de collectorwerken en de sanering van het wegdek van de N43. Deze werken zijn nu in uitvoering.

De jongste maanden hoor ik regelmatig dat het aanbesteede verkeersplein er niet zou komen en dat het kruispunt ongeveer zou blijven wat het is, voorzien van verkeerslichten en levensgevaarlijk omwille van de soms extreem hoge snelheden die men er haalt.

Ik vind de eventuele schrapping van het aanbesteede rond verkeersplein hoogst merkwaardig en totaal onbegrijpelijk alsook onaanvaardbaar in het licht van het recent en terecht beleid van de minister tot veralgeme-

ning van ronde verkeerspleinen en effectieve verhoging van de verkeersveiligheid.

1. Zal het bedoelde ronde verkeersplein aangelegd worden ?
2. Wat zijn de afmetingen van het verkeersplein ?
3. Hoe ziet de indeling in rijvakken eruit, inclusief de fiets- en voetpaden ?
4. Hoeveel kost de heraanleg van het kruispunt in de vorm van een rond verkeersplein ?

Antwoord

1. In zijn zitting van 28 maart 1994 en 5 april 1994 werd door de Adviesgroep Verkeersveiligheid op de Vlaamse Gewestwegen een gunstig advies gegeven voor de aanleg van een rotonde op het kruispunt van de N43 met de N437 in Sint-Martens-Latem (Deurle), in vervanging van verkeerslichten.

De uitgevoerde capaciteitsstudie van de rotonde toont aan dat een eenrijsstrookrotonde volstaat met een enkele rijstrook op iedere toerit tot de rotonde.

2. De grenzen van het openbaar domein laten toe een rotonde met een maximum diameter van 40 m te verwezenlijken (fietspaden inbegrepen doch exclusief voetpaden).
3. De rijstrookbreedte en de fietspadbreedte zouden respectievelijk 5,5 m en 1,75 m bedragen. Voor zover noodzakelijk zouden voetpaden met een breedte van $\pm 1,75$ m voorzien kunnen worden.
4. De kostprijs voor de aanleg van het kruispunt in de vorm van een rotonde bedraagt circa 10 miljoen frank van het aanbestedingsbedrag.

Vraag nr. 174
van 25 februari 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

Liefkenshoektunnel en Kennedytunnel — Gebruik

1. Volgens de pers vinden nog heel wat weggebruikers de weg niet naar de Liefkenshoektunnel. Kan de bewegwijzering niet verbeterd worden ?
2. Zijn er andere plannen om de Liefkenshoektunnel meer en de Kennedytunnel minder te doen gebruiken ?
3. Het aantal vrachtwagens blijft ver onder de ramingen. De Liefkenshoektunnel is in tegenstelling tot de Kennedytunnel geschikt voor ADR-transport. Zijn er gegevens over ADR-vrachtwagens die ten onrechte gebruik maken van de Kennedytunnel ? Hoeveel vrachtwagens zijn er jaarlijks gesanctioneerd wegens ADR-transport door de Kennedytunnel sinds de opening van de Liefkenshoektunnel ? Waaruit bestaat de sanctie ? Wie heeft de PV's opgemaakt ? Wie kan ze opmaken ? Is de controle voldoende ? Overweegt de minister een verscherping van de controle ? Zullen de controlediensten worden uitgebreid ?

Antwoord

Er dient op te worden gewezen dat de Liefkenshoektunnel geen bestemming op zich is, en als dusdanig ook niet aangeduid wordt. De bestemmingen die via de Liefkenshoektunnel kunnen worden bereikt, zijn daarentegen wel aangeduid. Ter informatie kan ik het lid meedelen dat de gehele signalisatie rond Antwerpen op ingrijpende wijze aangepast zal worden in de loop van de volgende maanden wat het volgende betreft.

a. Vaste signalisatie

De volledige signalisatie op de ring van Antwerpen (en onder meer de LHT) en toegangswegen wordt aangepast. De uitvoering is voorzien in de tweede helft van 1994.

b. Variabele signalisatie

In geval van incidenten en voor beheersing en sturing van het verkeer zal later nog een variabele signalisatie worden aangebracht. Voorafgaandelijk dienen echter nog noodzakelijke infrastructuurwerken te worden uitgevoerd.

2. In het Vlaams Infrastructuurplan (VIP) wordt onder meer in het strategisch plan, door hoofdzakelijk aanpassing en uitbouw van de bestaande infrastructuur, een vervoersas voorgesteld waarbij een specifiek deel van het goedertransport ten noorden van Antwerpen en Gent er doorheen de havengebieden wordt geleid. Tevens wordt deze verkeersas als autosnelweg ingeschakeld in een Europees verkeersnet gaande vanaf Calais-Zeebrugge-Gent-Antwerpen en verder Rotterdam en het Ruhrgebied. Omwille van de strategische ligging van de LHT in deze vervoersas zal deze tunnel zichzelf opwaarderen. De ervaring leert immers dat de LHT te excentrisch gelegen is voor het verkeer van de E17 om het gebruik ervan (met onder meer tolgeld) aantrekkelijk te maken. De idee van het VIP wordt trouwens ook voorgesteld in het ontwerp-Structuurplan Vlaanderen.
3. Het toezicht op het verkeer valt onder de bevoegdheid van politie en rijkswacht. Als dusdanig vallen ook de controles op ADR-transporten onder hun bevoegdheid. Voor gegevens omtrent de wetgeving en de controles ter zake dient het lid zich dan ook te wenden tot de minister van Binnenlandse Zaken van de federale regering.

Vraag nr. 178
van 1 maart 1993
van de heer J. VAN EETVELT

Heroriëntatie mini-decreet — Toepassingsgebied

Bij decreet van 23 juni 1993, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 12 augustus 1993, werd artikel 79 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedebouw grondig gewijzigd.

Door deze wijziging werd de toepassing van het zogenoemde mini-decreet van juni 1984 sterk beperkt. Wat

uitbreidingen betreft mag er alleen van een ontwerp-gewestplan of gewestplan afgeweken worden voor uitbreidingen ter bevordering van de kwaliteit van het leefmilieu. Het bebouwen van een bestaand vergund kan geen oppervlakte- of volumevermeerdering inhouden.

Een koninklijk besluit van 27 maart 1980 houdende de voorschriften van een bijzonder plan van aanleg bevat een artikel "Bijzondere bepalingen" dat stelt : "Koninklijk besluit betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen in het Vlaams Gewest. Hoofdstuk III — Voorschriften betreffende de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen is van toepassing. De voorschriften van de artikelen 19, 20, 21, 22 en 23 van bovenvermeld koninklijk besluit primeren boven de voorschriften van het BPA-Landelijk Gebied voor zover er tegenstrijdigheid zou bestaan".

Graag had ik van de minister vernomen of het college van burgemeester en schepenen, na het in werking treden van het decreet van 23 juni 1993 nog bouwvergunningen kan afleveren op basis van het artikel "Bijzondere Bepalingen" voor een goed dat gelegen is binnen een gebied waarvoor een door de Vlaamse regering goedgekeurd bijzonder plan van aanleg bestaat.

Antwoord

De voorschriften van de artikelen 19, 20, 21, 22 en 23 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerpplannen en de gewestplannen die door verwijzing werden opgenomen in de stedenbouwkundige voorschriften van een bij koninklijk besluit van 27 maart 1980 goedgekeurd BPA — Landelijk Gebied hebben rechtskracht.

Derhalve moeten de vergunningsaanvragen door het college van burgemeester en schepenen van de betrokken gemeente worden beoordeeld volgens de tekst van de artikelen 19, 20, 21, 22 en 23 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 en de wijzigingen aan die artikelen tot op 27 maart 1980. De wijzigingen die dateren na 27 maart 1980 hebben evenwel geen invloed op de te nemen beslissingen inzake vergunningsaanvragen binnen de omschrijving van het BPA-Landelijk Gebied.

Vraag nr. 193 van 10 maart 1994 van de heer F. VAN DEN EYNDE

Eentalig Engelse advertentie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap — Maatregelen

Op 4 november 1993 verscheen in het weekblad Trends een paginagrote advertentie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement Leefmilieu en Infrastructuur die eentalig Engels was.

Is de minister niet van mening dat reclame van deze aard alleen contra-productief kan werken ?

Vindt hij niet dat zoiets zeker niet past op het ogenblik dat de Vlaamse regering allerlei stappen zet om het Nederlands op Europees niveau te handhaven ?

Welke maatregelen werden er getroffen ?

Antwoord

Het voorwerp van de vraag behoort tot de bevoegdheid van mijn collega de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming aan wie de vraag werd doorgestuurd.

Vraag nr. 196 van 10 maart 1994 van de heer H. VAN DIENDEREN

Meubelwinkelcentrum Woonboulevard te Schelle — Be-raadslaging in het interministerieel comité

Naar verluidt is de zaak van het meubelwinkelcentrum de Woonboulevard te Schelle aan de orde geweest in het interministerieel comité

1. Klopt het dat daar geen eensgezindheid was om het project af te wijzen ?
2. Klopt het dat de minister zich daar niet verzet heeft tegen dit project ?
3. Klopt het dat de bal daardoor wordt teruggespeeld naar het gemeentebestuur van Schelle dat zich eerder al positief heeft uitgesproken over de Woonboulevard ?
4. Als de minister zich niet heeft verzet, heeft hij dan niet gehandeld tegen de wens in van de Vlaamse Raad ? Die heeft toch onlangs een motie aangenomen waarin de Vlaamse regering gevraagd wordt een zeer restrictieve houding aan te nemen bij het verlenen van bouwvergunningen, meer bepaald langs de Boomse steenweg, voor de vestiging van grote winkelcentra aan de rand van steden en agglomeraties en langs invalswegen.
5. Druist deze handelwijze niet in tegen de oriëntatienota Vlaanderen in vorm ?

Antwoord

Het voorzitterschap van het Interministerieel Comité voor de Distributie berust bij de minister van Economische Zaken.

Het Vlaamse Gewest is vertegenwoordigd in vernoemd Interministerieel Comité en zodoende werd de volle aandacht wel degelijk gevestigd op de desbetreffende motie van de Vlaamse Raad, zoals bedoeld in de vraag van het lid.

Evenwel bleek het onmogelijk in de schoot van het genoemde Interministerieel Comité, de (formeel noodzakelijke) consensus te bereiken.

Vraag nr. 201 van 17 maart 1994 van de heer J. ANSOMS

Fietspaden — Doortochten, nieuwe fietspaden, kruispunten

Ik dank de minister voor zijn antwoord op mijn vraag

nr. 52 van 6 december 1993 over bovenvermeld onderwerp.

1. Vijf doortochtprojecten uit het specifieke doortochtenprogramma zijn niet geconcipeerd volgens de geldende methodologie die tijdens de vorige legislatuur werden vastgelegd. Toevallig zijn dat allemaal projecten van de buitendienst Limburg. Welke is daarvoor de reden? Zijn deze projecten, naar hun aard en uitvoering, dan te vergelijken met de projecten die wél volgens de geldende methodologie werden opgevat? Zijn de ingrepen (wegprofiel, herinrichting, gebruikte materialen, gemiddelde prijs . . .) bij deze projecten te vergelijken met de projecten die uitgewerkt werden volgens de geldende methodologie?
2. Projecten buiten het specifieke doortochtenprogramma (bijvoorbeeld in het kader van structureel onderhoud) werden helemaal niet volgens de geldende methodologie geconcipeerd. Zijn deze projecten, naar hun aard en uitvoering, te vergelijken met de projecten die wél volgens de geldende methodologie werden opgevat? Zijn de ingrepen (wegprofiel, herinrichting, gebruikte materialen, gemiddelde prijs . . .) bij deze projecten te vergelijken met de projecten die uitgewerkt werden volgens de geldende methodologie?

Antwoord

1. De reden waarom bepaalde doortochtprojecten uit het specifieke doortochtenprogramma niet geconcipeerd zijn volgens de geldende methodologie is dat het alsdan projecten betreft waarbij de ingrepen van beperktere aard zijn. Indien ook voor deze projecten de voorgestelde methodologie volledig zou dienen gevolgd te worden zou dat een bijna ondoenbare inzet en tijd hebben gevergd. Derhalve werd in een aantal gevallen gekozen voor een minder uitgebreide procedure. Voor de provincie Limburg komen op het investeringsprogramma 1993 meer dan tien doortochtenprojecten voor en indien voor al deze projecten de voorgestelde methodologie volledig zou dienen te worden gevolgd zou dit een bijna ondoenbare inzet en tijd hebben gevergd. Aangezien deze projecten dezelfde basisdoelstellingen hebben als de projecten opgevat volgens de geldende methodologie, namelijk het verbeteren van de verkeersveiligheid en de verkeersleefbaarheid, zijn beide intrinsiek vergelijkbaar.
2. Bij het uitvoeren van structureel onderhoud van wegen binnen de bebouwde kom wordt ernaar gestreefd de basisideeën en de algemene principes van het specifieke doortochtenprogramma toe te passen. Zonder dat de volledige procedure wordt gevolgd, wordt toch de passende inspraak verleend bij het opmaken van het ontwerp. Dergelijke projecten zijn dus vergelijkbaar met de projecten die volgens de geldende methodologie worden uitgewerkt.

Vraag nr. 217 van 25 maart 1994 van de heer M. CORDEEL

Scheldebrug Temse — Ontdubbeling wegdek

Vlaanderen geldt als een regio met een bijzonder hoge mobiliteit in Europa. Bovendien wijzen alle prognoses uit dat het verkeer de komende decennia nog fors gaat stijgen. De heer minister zal het beamen dat de overheid voor een grote uitdaging staat om dit toenemende verkeer in goede banen te leiden.

De voorbije tien jaar is al duidelijk gebleken dat er absoluut geen prioriteit meer uitgaat naar de aanleg van nieuwe wegen in het Vlaams Gewest.

In het kader van de toenemende zorg voor de nog schaarse open ruimte kan ik daar op zich begrip voor opbrengen. Het gaat mijns inziens wel de verkeerde richting uit wanneer bestaande kunstwerken niet aangepast worden aan het drukker wordende verkeer. Om dat te illustreren is de brug over de Schelde in Temse een schoolvoorbeeld.

Ruim drie decennia na de opening wordt dit kunstwerk eindelijk grondig gerenoveerd, Maar daar blijft het bij. Het wegdek van de brug wordt, alle cijfers ten spijt, niet ontdubbeld. Een gemiste kans, want zelfs de minister kan niet ontkennen dat dit kunstwerk voor het Waasland, Antwerpen en Klein Brabant economisch van cruciaal belang is.

1. Waarom is de renovatie niet aangegrepen om het wegdek te ontdubbelen?
2. Hoeveel zou het kosten om in een latere fase een ontdubbeling te realiseren?
3. Hoeveel voertuigen maken dagelijks gebruik van de brug over de Schelde in Temse? Graag een overzicht (vrachtwagens en personenwagens indien mogelijk afzonderlijk) van de voorbije vijf jaar.

Antwoord

De verruiming van de capaciteit van de wegbrug van Temse van 2 maal 1 rijstrook naar 2 maal 2 rijstroken vergt de bouw van een nieuwe overbrugging. De realisatie van zulk project zou een niet te onderschatten impact hebben op de omgeving. Zelfs indien dit project opportuun zou worden geacht, zal het, gelet op de beschikbare budgettaire middelen, niet op middellange termijn gerealiseerd kunnen worden. Er bestaat thans reeds een structureel tekort door de noodzakelijke herbouw van talrijke versleten kunstwerken. Hieraan dient thans prioriteit te worden gegeven.

2. De bouw van dergelijk kunstwerk over de Zeeschelde in Temse kan, ruw benaderd, geraamd worden op meer dan 800 miljoen frank. Een verbreding van het kunstwerk in een latere fase werd niet bestudeerd omdat er geen perspectieven zijn inzake uit-

voering. Een meer nauwkeurige kostenraming is dus niet beschikbaar.

3. Resultaten verkeersstellingen op de N16 in Bornem (kmpt 18.4) en in Temse (kmpt 25.3)

3.1. Telpost Bornem

De weergegeven intensiteiten hebben betrekking op daggemiddelden van 6 u. tot 22 u. en zijn uitgedrukt in aantal voertuigen (geregistreerd met lusdetectoren).

Automatische telpost		Manuele telpost	
1988	15.778	1990	17,1 %
1989	17.351		zwaar ver-
1990	18.199		keer
1991	19.519		
1992	19.467		
1993	19.288		
1994 (1)	19.700		

3.2. Telpost Temse

a. Periode 1988-1992

De weergegeven intensiteiten hebben betrekking op daggemiddelden van 6 u. tot 22 u. en zijn uitgedrukt in voertuigeneenheden (aantal assen gedeeld door 2) (geregistreerd met slangdetectoren) :

1988	22.222
1989	24.809
1990	25.169
1991	26.844
1992	27.000 (2)

b. jaar 1993 : geen gegevens

c. jaar 1994 :

Sinds eind 1993 werd een automatische telpost met lusdetectoren geïnstalleerd. De intensiteiten zijn vanaf 1994 dan ook uitgedrukt in aantal voertuigen.

januari :	23.009
februari :	25.648
maart :	25.939

Raming voor 1994 op basis van le kwartaal 1994 : 24.600 (3)

Raming omzetting naar voertuigeneenheden : 27.900 (3)

- (1) raming voor 1994 op basis van de maanden januari en februari 1994, met 1993 als extrapollatiebasis
- (2) raming op basis van onvolledige resultaten
- (3) omzettingscoëfficiënten op basis telpost Bornem

Vraag nr. 231
van 19 april 1994
van de heer J. TIMMERMANS

Wijziging BPA — Procedure

Bij de procedure tot wijzigen van een BPA wordt een openbaar onderzoek ingericht. Bij dit openbaar onderzoek is het mogelijk dat er zich nieuwe problemen voordoen buiten de aangegeven probleemstelling, onderwerp van het te wijzigen BPA. Voor deze problemen dient dan telkens opnieuw een procedure tot gedeeltelijke herziening van een BPA te worden opgestart. Dit is nogal tijdrovend zodat de wijziging van het BPA veel te lange tijd in beslag neemt.

Kan de minister geen maatregelen nemen tot vereenvoudigen van deze procedure zodat problemen als deze in de toekomst ingelast kunnen worden in de lopende procedure ?

Antwoord

Wanneer overeenkomstig artikel 43 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw zoals gewijzigd bij latere wetten en decreten, een bijzonder plan van aanleg in herziening wordt gesteld, volgt na de voorlopige aanname van het ontwerp-plan door de gemeenteraad, het openbaar onderzoek. Na afsluiting van dit onderzoek beslist de gemeenteraad hetzij het ontwerp-plan definitief aan te nemen, hetzij, rekening houdend met de bezwaren, het plan te wijzigen. In dit laatste geval wordt een nieuw onderzoek gehouden in de vorm en binnen de termijnen bepaald in artikel 21 van de voornoemde wet, zonder dat echter de voorafgaande procedure tot herziening hernomen dient te worden.

Wanneer de gemeente slechts om een gedeeltelijke herziening van een bijzonder plan van aanleg heeft verzocht om één of meer concrete stedenbouwkundige projecten op bepaalde locaties mogelijk te maken en wanneer daarvoor een ministerieel besluit getroffen werd, is het gemeentebestuur verplicht de procedure voor de herziening op te starten, wanneer tijdens het openbaar onderzoek zou blijken dat ook andere delen van het BPA voor wijziging vatbaar zouden moeten zijn.

Het is dan ook geraadzaam dat gemeenten, alvorens te beslissen een BPA gedeeltelijk in herziening te laten stellen, reeds nagaan of die gedeeltelijke herziening niet tot gevolg zou kunnen hebben dat naar aanleiding van mogelijke bezwaren tijdens het openbaar onderzoek, een bijkomende herziening zou nodig blijken. Er dient te worden dat de genoemde wet voor een aanvraag tot herziening van een BPA een eenvoudige procedure voorziet, die snel leidt tot een ministeriële beslissing.

Vraag nr. 232
van 19 april 1994
van de heer M. DIDDEN

Overstromingsgebieden langsheen Maas — Maatregelen

In het kader van de sanering en de beveiliging van overstromingsgebieden langsheen de Maas werd op initiatief van de minister een commissie geïnstalleerd die een rapport opstelde met betrekking tot het beheersen van het Maasdijk kengebied.

In dit verband vernemen we via de pers dat de betrokken commissie zou geadviseerd hebben geen nieuwe bouwvergunningen meer te verlenen in het winterbed van de Maas. Op het eerste zicht lijkt dit een logisch voorstel. Toch doen er zich concrete problemen voor met betrekking tot bestaande woningen en gebouwen.

Aldus stelt zich de vraag of er nog bouwvergunningen kunnen worden verleend in het kader van de sanering van bestaande woningen en gebouwen, alsmede voor de aanpassing ervan in functie van het overstromingsgebied. Zo is mij het geval bekend van een bewoner langsheen de Maasdijk die een garage op verhoogd niveau wil bouwen. Evenzo zijn er personen die de woonruimte van de bestaande woning willen verhogen.

Kan de minister meedelen op welke manier de bouw-aanvragen behandeld zullen worden van personen of instellingen die bouwactiviteiten willen ondernemen in het Maasgebied ?

Tevens had ik gaarne vernomen welk gevolg aan de verschillende adviezen uitgebracht door de Evaluatiecommissie Maasland gegeven zal worden. Alzo zijn er vragen met betrekking tot eventuele onteigeningen die onbeantwoord blijven.

Het is mijn oordeel dat klaarheid in deze meer baat brengt dan vage adviezen en beloften waarvan niemand weet wanneer zij ingewilligd zullen worden.

Ik durf hopen dat de minister terzake binnen een redelijke termijn vooral klaarheid kan scheppen in de bouwproblematiek, alsmede in de vergoedingsproblematiek met betrekking tot de eigendommen gelegen in het winterbed van de Maas.

Antwoord

De commissie die door mij werd geïnstalleerd naar aanleiding van de overstromingen in het Maasland heeft inderdaad een aantal voorstellen geformuleerd in verband met een betere beheersing van de Maas en het beheer van het winterbed van de Maas.

Onder meer werden ook voorstellen geformuleerd wat de veiligheid in deze gebieden betreft in het kader van het overstromingsgevaar. Het is onder meer in dit verband dat een restrictief beleid qua bebouwing wordt voorgesteld in het winterbed.

Het gewestplan Limburgs Maasland heeft trouwens deze gronden opgenomen in overstroombaar gebied met het doel het winterbed effectief de functie van overstromingsgebied te laten vervullen. In functie van deze bestemming is reeds jaren een restrictief bouwbeleid gevoerd in deze gebieden maar de evaluatiecommissie

vindt dit nog ontoereikend en stelt dat een verdere bijstelling noodzakelijk is.

Door de Evaluatiecommissie Maasland werd de volgende gedragslijn vooropgesteld :

- het winterbed van de Maas moet volledig worden vrijgemaakt ;
- de thans in het winterbed aanwezige constructies dienen, indien mogelijk op vrijwillige basis, te worden aangekocht (binnen een termijn van circa 4 jaar) of indien een aankoop in der minne niet mogelijk is te worden onteigend (uiterlijk tegen het jaar 2010) ;
- geen bouwvergunningen mogen nog worden afgeleverd voor het aanbrengen van constructies in het winterbed ;
- een aangepast vergunningsbeleid in het winterbed dient voorzien te worden in het nieuw decreet op de ruimtelijke ordening.

Een onderzoek wordt ingesteld naar de mogelijkheid om voor alle betrokken Maasgemeenten een algemene bouwverordening uit te werken.

Ik heb mijn akkoord gegeven met deze uitgangspunten.

Aan de Evaluatiecommissie Maasland heb ik opdracht gegeven deze punten verder uit te werken.

Vraag nr. 234
van 21 april 1994
van de heer F. DEWINTER

Antwerpse stedelijke musea — Onderscheid inzake inkomgeld tussen Antwerpenaar en niet-Antwerpenaar

Op vertoon van hun identiteitskaart mogen Antwerpenaars gratis Antwerpse stedelijke musea bezoeken. Niet-Antwerpenaars betalen hiervoor inkomgeld.

Het Europees Hof besliste n.a.v. een klacht tegen Spanje, dat een gelijkaardig onderscheid maakt tussen Spanjaarden en niet-Spanjaarden, dat zulk discriminerend onderscheid niet geoorloofd is.

Welk onderscheid denkt de voogdijminister ten aanzien van Antwerpen te mogen nemen ?

Antwoord

De uitspraak van het Europese Hof is, naar mijn weten, een eerste uitspraak in de door het lid aangehaalde problematiek en heeft betrekking op de discriminatie tussen inwoners van de Europese lidstaten op grond van hun nationaliteit. Ik wens er niet op vooruit te lopen of zulke uitspraak onverkort over te dragen is op het door de gemeenten gehanteerde onderscheid tussen inwoners en niet-inwoners.

Wel wens ik reeds als informatie mee te delen dat de regeling van de stad Antwerpen voor inkomgelden voor de stedelijke musea niet louter gebaseerd is op een differentiatie tussen Antwerpenaars en niet-Antwerpenaars. Bovendien aan de inwoners van Antwerpen wordt tevens gratis toegang verleend aan scholen (bij

bezoek in klasverband), kinderen tot twaalf jaar, leden van bepaalde verenigingen, miliciens en gewetensbezwaarden. Daarenboven wordt een gunsttarief toegepast voor onder meer jongeren tot achttien jaar, werklozen en studenten.

Daarnaast is het concrete geval van de stad Antwerpen niet alleenstaand, maar wordt het vaker gehanteerd door de gemeenten en niet alleen voor inkomgelden voor musea, maar ook voor andere activiteiten zoals bijvoorbeeld het gebruik van sportinfrastructuur. Dit onderscheid wordt door de besturen verantwoord door de overweging dat de eigen inwoners via de algemene fiscaliteit een bijdrage leveren voor de desbetreffende accommodatie, die niet wordt geleverd door niet-inwoners.

Deze besluiten van de gemeenten zijn, na de uitoefening van het administratief toezicht, onverkort uitvoerbaar en worden bijgevolg rechtsgeldig toegepast. Krachtens de gehanteerde administratieve rechtspraak, die onder meer gebaseerd is op uitspraken van het Arbitragehof, het Hof van Cassatie en de Raad van State, sluiten de regelen inzake de gelijkheid en de niet-discriminatie niet uit dat een verschil in behandeling volgens bepaalde categorieën van personen kan worden ingesteld, in zoverre het criterium van onderscheid objectief en redelijk verantwoord kan worden. Zulke verantwoording moet worden beoordeeld met betrekking tot het doel en de gevolgen van de ter beoordeling staande norm.

Rekening houdend met deze rechtspraak aanvaardt de toezichthoudende overheid dat er een onderscheid wordt gemaakt tussen categorieën van gebruikers van infrastructuur voor zover het verschil in tarifiering binnen redelijke verhoudingen blijft en objectief verantwoord wordt. In het door het lid aangegeven geval meen ik dat het bedrag van de gevraagde inkomgelden geen onredelijke verhoudingen tussen de verschillende categorieën scheidt.

Vraag nr. 236
van 22 april 1994
van de heer F. GHESQUIERE

Cursaal van Oostende — Stand van zaken

Door een internationale jury werden 4 projecten inzake een nieuw te bouwen cursaal van Oostende weerhouden. Het stadsbestuur moet nu een keuze maken, doch nu reeds is de stad en zijn bevolking in een soort casino-mania terechtgekomen.

Niet ieder project beperkt zich tot een herbouwen of omvormen van het bestaande cursaal, zodat er sprake is van een grote stedenbouwkundige ingreep met gevolgen op de kust-aan-zee en golflijn.

Mag ik vernemen of de diensten van de minister werden geraadpleegd (Mathematisch Model Noordzee) ? In één geval is er sprake van een schiereiland in zee. Welke zijn de gevolgen van het effect op het strand, op de zeewering en de havengeul ?

Wordt het grondgebied van de stad Oostende en het Vlaamse Gewest uitgebreid en welke juridische problemen moeten ter zake een oplossing krijgen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting.

Antwoord

1. Er is nog geen enkel dossier ingediend bij de bevoegde diensten van het departement Leefmilieu en Infrastructuur inzake een project met betrekking tot de renovatie of vervanging van het casino in Oostende.

De beheerseenheid Mathematisch Model Noordzee en Schelde-estuarium is een federale dienst. Het is mij niet bekend of deze werd geraadpleegd door de ontwerpers.

2. Het project om eventueel een schiereiland te bouwen in zee moet door specialisten inzake waterbouwkunde grondig worden bestudeerd. Deze studie zal duidelijkheid moeten geven omtrent de gevolgen op het strand, op de zeewering en de havengeul. Vermits er evenwel nog geen dossier werd ingediend, werden hieromtrent uiteraard nog geen onderzoeken verricht.

3. Wat de vraag in verband met de uitbreiding van het grondgebied betreft, kan worden gesteld dat ingeval een schiereiland in zee wordt overwogen, het grondgebied van de stad Oostende en van het Vlaamse Gewest zal uitbreiden. Bovendien zou dit ook voor gevolg hebben dat de grens van de Belgische territoriale wateren met dezelfde lengte noordwaarts zou opschuiven.

Er zouden dus inderdaad een aantal juridische problemen moeten worden opgelost vóór een bouwwerk in zee kan worden overwogen.

Het betreft hier niet alleen problemen inzake de stedenbouwkundige aspecten maar ook de mogelijke gevolgen op het milieu waarvoor een nauw overleg tussen de verschillende diensten van de ter zake bevoegde leden van de Vlaamse regering noodzakelijk zal zijn.

Dergelijke ingreep zal inderdaad ook een overleg met de federale regering noodzakelijk maken.

Vraag nr. 241
van 26 april 1994
van de heer L. APPELTANS

Winterdijken langs de Maas — Aanleg en verbeteringen

Uit recentelijke persartikels meen ik begrepen te hebben dat er in de eerstvolgende jaren hard gewerkt zal worden aan de aanleg en de verbetering van de winterdijken langs de Maas. Voor de aanleg van nieuwe en aanvullende winterdijken zou het traject op een aantal plaatsen afwijken van het bestaande traject. Op de gewestplannen zijn echter de bestaande dijken aangegeven als vaste infrastructuur (zwarte lijnen met H in het gebied). Deze afbakening heeft rechtstreekse invloed op het verkrijgen van bepaalde vergunningen.

1. Wijkt het nieuwe traject van de dijken af van het traject van de oude dijken ?
2. Zo ja, dient dan hiervoor het gewestplan te worden herzien ?
3. Zijn er reeds stappen ondernomen om het gewestplan hiervoor in herziening te stellen ?

Antwoord

1. De bestaande dijken zijn niet als bestemmingsgebied of in overdruk aangeduid op de gewestplannen. De aanduiding H wijst op overstromingsgebieden waarvoor bijzondere maatregelen genomen moeten worden.

De begrenzing van de overstromingsgebieden valt niet altijd samen met de bestaande of voorziene winterdijken. Ze werd vastgelegd op basis van de destijds beschikbare gegevens en verwachtingen in verband met overstromingen.

Op 2 mei 1994 werd door de gemachtigde ambtenaar aan de dienst voor het Albertkanaal vergunning verleend voor het verbeteren van bestaande dijken en aanleg van nieuwe dijken in Elen (Dilsen) en Heppeneert (Maaseik) ; rekening houdend met de adviezen van de betrokken gemeentebesturen en het inrichtingsbesluit aangaande de gewestplannen inzonderheid artikel 4.1 (agraris gebied), artikel 7.5 (overstromingsgebieden) en artikel 20 (bouwwerken van openbare diensten en gemeenschapsbelang).

2. en 3. : Daar de begrenzing van het Winterbed van de Maas volgens het Maasdijkenplan slechts op een beperkt aantal plaatsen (waaronder in Elen/Heppeneert) en in beperkte mate afwijkt van de begrenzingen van de op het gewestplan voorziene overstromingsgebieden, is er thans geen noodzaak tot gewestplanwijziging.

Vraag nr. 243 van 27 april 1994 van de heer J. DE MOL

Stormschade — Betalingen in het kader van het project Beasec

Tijdens de bespreking van de begroting van openbare werken deelde de minister mede dat in het kader van het project Beasec geen stormschade betaald wordt (stuk 15 (1992-1993) — nr. 11-1, blz. 87). Nochtans blijkt uit de vastleggingen en de ordonanceringsinformatie die het Rekenhof ontving van de administratie — dat hiervoor geld werd vastgelegd en betaald.

Hoe verklaart de minister deze tegenstrijdigheid ?

Antwoord

Niettemin wordt van mijnentwege een nazicht uitgevoerd bij de bevoegde administratie. In dit verband kan het nuttig zijn dat het lid de door hem bedoelde informatie zou kunnen ter beschikking stellen van mijn kabinet (begrotingsverantwoordelijke).

Vraag nr. 245 van 27 april 1994 van de heer J. DE MOL

Herinrichting van de kanaalzone rond het sas van Wintam — Gevolgen voor het leefmilieu

Het weilandencomplex in het noordoostelijkste hoekje van Klein-Brabant wordt als een belangrijk ornitologisch gebied beschouwd. Desondanks wordt dit 20 hectare groot gebied ernstig in zijn voortbestaan bedreigd omdat het in het kader van de herinrichting van de kanaalzone rond het nieuwe sas van Wintam werd ingekleurd als industriezone.

Dit kanaaltraject dat weldra via de nieuwe zeeluis in de Schelde zal uitmonden, heeft een eiland doen ontstaan waarvan het zuidelijke deel zal aansluiten bij de te verwezenlijken industriezone. Het noordelijke deel wordt heringericht als natuurgebied aangezien niet kon worden voorkomen dat deze laagveenpolder grotendeels wordt opgespoten met de grond die uit de nieuwe kanaalpolder wordt gebaggerd.

1. Is het juist dat deze laagveenpolder werd opgespoten met de grond die uit de nieuwe kanaalzone wordt gebaggerd ? Zo ja, wat zijn de implicaties voor de natuurwaarde van de polder ?
2. Welke argumentatie ligt aan de basis voor de herinrichting van de kanaalzone en de uitbreiding van de industriezone ? Werd bij de herinrichting van de kanaalzone rond het nieuwe sas van Wintam als industriezone voldoende rekening gehouden met het leefklimaat van de omliggende woonkernen als Wintam, Ruisbroek, Eikevliet, Schelle en Niel ?
3. Kan de herinrichting van de kanaalzone en de inkleuring als industriezone in overeenstemming worden gebracht met het Structuurplan Vlaanderen dat voorziet dat de rivieren Schelde, Dender, Ruppel, Durme, enz. . . groene assen moeten vormen ?
4. Lijkt het niet zinvoller om het gewestplan te herzien via een Groen Bijzonder Plan van Aanleg en aldus het verlies van een rijk natuurgebied te voorkomen ?

Antwoord

1. Een gedeelte van de polder in het noordelijk deel van het eiland werd inderdaad reeds opgespoten met specie uit de nieuwe kanaalzone. Voor deze reliëfwijziging werd er op 29 april 1992 een bouwvergunning (art. 48) verleend aan de administratie Waterinfrastructuur — dienst Tijegebonden Waterwegen. Deze bouw aanvraag kon juridisch worden onderbouwd door het besluit van de Vlaamse Executieve van 26 april 1990, houdende ambtshalve in herzieningstelling van het BPA HIN 1 Landelijk gebied (MB van 22 december 1987) omdat dit laatste plan de uitvoering van werken van algemeen belang, met vermelding „het storten van de uitgehaalde grondspecie” verhindert. De reeds deels uitgevoerde ophogingen hebben ontegensprekelijk negatieve implicaties op de natuurwaarden van deze polder, die zich ook op termijn niet tot de oorspron-

- kelijke biotoop zal kunnen herstellen. Dat belet evenwel niet dat met een aangepast beheer en mits de nodige natuurtechnische werken op deze gronden worden uitgevoerd, een nieuw weliswaar ander type natuurgebied tot ontwikkeling kan komen.
- De plannen van herinrichting van de kanaalzone (nieuwe kanaalarm en zeesluis) alsook de industrialisatieplannen langs de oostzijde ervan, zijn gesteund op beleidsopties die reeds ruim 20 jaar geleden werden genomen en ook als zodanig in het gewestplan Mechelen (KB dd. 5 augustus 1976) werden opgenomen. De argumentatie was de verdere economische ontwikkeling van de as Brussel-Schelde mogelijk te maken, alsook optimale mogelijkheden te scheppen voor het transport per waterweg, vervoersvorm die ook in de toekomst voor maximale promotie in aanmerking komt. Bij de herinrichting van de kanaalzone zal bij de uitwerking van de herziening-ontwerp van het in punt 1 vermelde BPA maximaal rekening worden gehouden met het leefmilieu in het algemeen en met de vrijwaring van de woonkwaliteit van de omliggende dorpen in het bijzonder.
  - Zoals vermeld in punt 1 zal de thans door ophoging vernielde biotoop van de polder, in de toekomst uitgroeien tot een nieuw groengebied met natuurwaarde. Deze situatie dateert uiteraard van voor het Structuurplan Vlaanderen.
  - Gelet op de reeds gedane investeringen en het nut van deze werken op sociaal-economisch vlak en voor de promotie van de binnenvaart, is het niet opportuun deze terug in vraag te stellen. Bij de inrichting van het gebied rond deze infrastructuur zal bij de herwerking van het bij BVE van 26 april 1990 in herziening gestelde BPA HIN 1, maximaal gestreefd worden om het nieuwe kansen te geven wat landschapsopbouw en natuurontwikkeling betreft.

Vraag nr. 246
van 28 april 1994
van de heer W. DEMUYT

Personeel openbare bibliotheken — Avond- en weekendprestaties

Met het nieuwe statuut voor het personeel van de lokale en regionale besturen, dat uniforme en kwalitatieve maatregelen voorziet voor het gemeentepersoneel, zullen de weddeschalen van het personeel van de gemeentebibliotheken gelijkgeschakeld worden met die van het administratief personeel.

Momenteel zijn de weddeschalen van het bibliotheekpersoneel (bepaald volgens het koninklijk besluit van 13 november 1991) hoger dan die van het administratief personeel omwille van de vele avond- en weekendprestaties. In het nieuwe statuut is dit niet zo.

Zoals oorspronkelijk opgelegd in het bibliotheekdecreet van 19 juni 1978 wordt er in de openbare bibliotheken 6 dagen per week uitleenzittingen gehouden voor het publiek, elke zaterdag of zondag en meerdere avonden tot 19 of tot 20 uur. Het personeel van de administratie presteert gedurende de gewone werkuren in de vijfdaagse werkweek.

- Zou het niet opportuun zijn dat er voor het bibliotheekpersoneel een bijzondere vergoeding voor laatavondprestaties en weekendwerk wordt voorzien ?
- Kan er in het kader van de toepassing van het nieuwe personeelsstatuut een bepaling worden toegevoegd om dergelijke prestaties te vergoeden ?

Antwoord

De Gemeenschappelijke krachtlijnen voor een samenhangend personeelsbeleid in de lokale en regionale besturen delen de graden en de weddeschalen die ermee samenhangen in niveaus. Voor de vaststelling van deze niveaus werd enkel rekening gehouden met de diploma's die vereist worden bij de werving. Dit is het beginsel dat ook bij het ministerie van de Vlaamse gemeenschap geldt.

Gemeentelijke overheden kunnen dus voor de vaststelling van de weddeschalen geen rekening houden met bijzondere omstandigheden, zoals avondwerk, zaterdagwerk of gesplitste uren. Dat geldt voor alle personeelscategorieën waarvoor de krachtlijnen gelden.

In het sectoraal akkoord van 18 juni 1993 is in het kwalitatieve luik o.m. met het oog op de verbetering van de kwaliteit van de dienstverlening de verhoogde inzetbaarheid van het personeel opgenomen. Kwaliteit van de dienstverlening houdt ook in dat het personeel beschikbaar is op de uren waarop het publiek beter van de dienstverlening gebruik kan maken.

Indien bij de evaluatie van de toepassing van de krachtlijnen blijkt dat dit stelsel onvoldoende oplossingen kan bieden voor deze omstandigheden, zullen oplossingen gezocht moeten worden. Ik wens er evenwel de aandacht op te vestigen dat de toekenning van bijkomende voordelen onmogelijk is, door de loonmatiging die opgelegd werd door het koninklijk besluit van 24 december 1993 tot uitvoering van de wet van 3 januari 1989 tot vrijwaring van 's lands concurrentievermogen, dat bevestigd werd bij de wet van 30 maart 1994 houdende sociale bepalingen.

Vraag nr. 248
van 29 april 1994
van de heer H. OLAERTS

Verkeersongevallen — Zwarte punten in Limburg

Ook Limburg wordt nog al te vaak geteisterd door zware verkeersongevallen.

- Welke waren de zwarte punten per gemeente ?
- Hoeveel slachtoffers waren er per zwart punt ? Hoeveel licht gekwetsten, hoeveel zwaar gekwetsten werden er genoteerd en hoeveel ongevallen met dodelijke afloop deden er zich voor ?
- Welke verbeteringen werden reeds aangebracht ?
- Wat wordt nog, qua realisatie, concreet in het vooruitzicht gesteld ?

Deze gegevens worden gevraagd voor de laatste drie volledige jaren afzonderlijk.

Antwoord

1. De verkeersongevallen met lichamelijk letsel worden geregistreerd door de rijkswacht of politie. Op basis van deze registraties wordt doorlopend de verkeers(on)veiligheid op de gewestwegen opgevolgd. Eén van de methodes om dat te doen is de lokalisatie van plaatsen met een belangrijke concentratie van ongevallen, de zogenaamde zwarte punten.

Zo bestaan onder meer volgende kaarten van de provincie Limburg

- aanduiding van het aantal ongevallen met lichamelijk letsel per trimester, voor de zwarten punten per jaar ;
- een zogenaamde grafische voorstelling van de zwarte punten van 1992, waarbij de diameter van de cirkel die wordt aangebracht op elk zwart punt evenredig is met het aantal ongevallen met lichamelijk letsel op dat punt.

Een afdruk van hogervermelde plannen voor de laatste 3 jaar zal rechtstreeks aan het lid worden overgemaakt.

2. Op kaarten is het aantal ongevallen met lichamelijk letsel per zwart punt en per trimester (en dus ook per jaar) aangeduid. Het aantal licht gewonden en het aantal doden kan per punt worden opgezocht maar is momenteel voor de zwarte punten niet beschikbaar.
3. Jaarlijks wordt onderzocht welke verbeteringen kunnen worden aangebracht om de ongevallen op de zwarte punten te verminderen.

De voornaamste soorten ingrepen zijn :

- aanleg van rotondes ;
- ombouw van verkeerslichten naar de zogenaamde conflictvrije regeling waarbij, door middel van verkeerslichten in pijlvorm, elke tak van het kruispunt afzonderlijk wordt geregeld ;
- aanpassing van de configuratie van het kruispunt door bijvoorbeeld aanleg van betere fietsvoorzieningen, de kruispunten compacter en meer overzichtelijk maken, het kruispunt beter aankondigen, . . .

4. Op het programma 1994 komen voor de provincie Limburg onder meer volgende punten voor die specifiek betrekking hebben op zwarte punten (zonder de ontwerpen mee te rekenen die het verhogen van de verkeersveiligheid op een volledig vlak beogen) :

Miljoen frank

- allerlei ingrepen van beperkte omvang aan kruispunten met het oog op verhogen verkeersveiligheid 15
- veilige schoolomgeving 10
- N80 Hasselt, herinrichting R71-N722 ter hoogte van het complex A13 40

- N29-N72 : Beringen, ring, verbeteren kruispunt ter hoogte van de brug over het Albertkanaal 5
- Aanleg rotondes in Genk, Overpelt en Kleine Brogel 30
- N72/N141, Heppen, kruispunt en schoolomgeving 30
- herinrichten kruispunten met conflictvrije regeling 40
- R71/N2 in Hasselt, herinrichten kruispunt Kuringensteenweg 60

Vraag nr. 255

van 6 mei 1994

van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Informatiekrant over wegenwerken – Uitsluitend vermelden autowegen en gewestwegen

Naar verluidt zou Openbare Werken in samenwerking met de BRTN een informatiekrant uitgeven over de wegenwerken die in Vlaanderen gepland zijn en die aanleiding kunnen geven tot verkeersmoeilijkheden. Daarbij zouden alternatieve routes worden aangegeven. Volgens een bericht in de pers zou deze krant evenwel uitsluitend werken vermelden aan de autowegen en de belangrijkste werken aan de gewestwegen.

Kan de minister dit bevestigen ?

Meent hij niet dat zolang de provincies ook nog wegen beheren enige samenwerking en coördinatie noodzakelijk is ?

Antwoord

De Wegenwerkenkrant is een driemaandelijks uitgave van mijn kabinet en heeft als hoofddoel de automobilisten op de hoogte te houden van alle geplande werken aan autosnelwegen en gewestwegen. Er worden inderdaad alternatieve routes aangegeven.

De Wegenwerkenkrant is een coproductie met de BRTN. Daardoor kan de meest recente informatie ook nog worden verspreid via de Verkeersredactie (radio) en Teletekst (televisie).

Een tweede belangrijke doelstelling van de Wegenwerkenkrant is via de informatie die erin verwerkt is begrip te vragen aan de automobilisten die van al de wegenwerken hinder ondervinden. Vermits uitsluitend de gewestwegen onder mijn bevoegdheid vallen, gaat het in de uitgave uiteraard uitsluitend over werken die door mijn departement worden uitgevoerd. Dat wil niet zeggen dat mijn diensten niet samenwerken met provincie en gemeenten.

Het eerste nummer van de Wegenwerkenkrant verscheen heel recent. Mijn diensten zullen deze eerste uitgave evalueren en indien nodig bijsturen.

Vraag nr. 124
van 27 april 1994
van de heer L. BARBE

**Statuut van de niet-professionele sportbeoefenaar —
 Stand van Zaken**

Het decreet van 25 februari 1975 tot vaststelling van het statuut van de niet-betaalde sportbeoefenaar is volledig achterhaald en biedt geen voldoende juridisch kader om de misbruiken in sommige sporttakken aan te pakken (inzake transferten e.d.). Ondertussen is er een voorontwerp van decreet dat het statuut van de niet-professionele sportbeoefenaar vaststelt. De Vlaamse Hoge Raad voor de Sport bracht op 10 januari 1991 hierover advies uit. Er zou door sommige sportbonden zwaar gelobbyd worden om dit initiatief op de lange baan te schuiven.

Kan de minister mij meedelen wat de stand van zaken is aangaande dit initiatief ?

Antwoord

De Vlaamse Hoge Raad voor de Sport heeft op 10 januari 1994 advies uitgebracht over het voorontwerp van decreet dat het statuut van de niet-betaalde sportbeoefenaar vastlegt.

Dit advies was zeer verdeeld op een aantal essentiële punten van het voorgelegde voorontwerp. Daarom meen ik dat dit voorontwerp van decreet bijkomende reflectie behoeft, ten einde zo mogelijk een aantal standpunten te kunnen verzoenen, zonder dat' afbreuk gedaan wordt aan de essentiële uitgangspunten.

Bovendien maakte een studiedag over dit voorontwerp op 22 oktober 1993 ingericht aan de KU-Leuven duidelijk dat de tekst van de strafbepalingen veel te algemeen geformuleerd is en moet worden aangepast.

De sportwereld staat zeer negatief t.o.v. strafbepalingen.

Ik beschouw dit artikel in verband met de strafbepalingen echter als een noodzakelijk sluitstuk van het decreet, om de afdwingbaarheid ervan te verzekeren. Ik ben namelijk van oordeel dat het fundamentele principe van de vrijheid van de niet-betaalde sportbeoefenaar moet worden gearandeerd.

Ik heb daarom bijkomend juridisch advies ingewonnen betreffende de formulering van de strafbepalingen, en hoop binnen enkele weken een aangepast voorontwerp ter principiële goedkeuring aan de Vlaamse regering te kunnen voorleggen en het advies van de Raad van State in te winnen.

Vraag nr. 133
van 6 mei 1994
van de heer E. BEYSEN

**Topsportbeleid — Beperken van federaties die kunnen
 genieten van financiële middelen**

De raad van bestuur van Bloso heeft een nieuw beleid uitgestippeld, waarbij het aantal weerhouden federa-

ties, die kunnen genieten van financiële middelen voor het topsportbeleid, beperkt wordt tot achttien, ingedeeld in drie categorieën. Nochtans verhoogde de Vlaamse regering haar dotaties voor 1994 met zes miljoen, en de voorbije jaren steeg eveneens de werkings-toelage.

1. Welke zijn de federaties die in vergelijking met voorgaande jaren buiten de achttien gevallen zijn ?
2. Beschikken alle weerhouden topsportfederaties intussen over een voltijds technisch directeur ?

Antwoord

De raad van bestuur van Bloso heeft op 9 februari 1994 een aantal beslissingen genomen die op het vlak van het topsportbeleid een fundamentele bijsturing betekenen ten opzichte van vroeger. Deze beslissingen werden voorbereid door werkgroepvergaderingen, waar ten gronde de actuele toestand in het topsportlandschap werd doorgelicht.

Vanuit de bekommernis om versnippering van de beperkte financiële Bloso-middelen voor topsport tegen te gaan en vanuit de noodzaak deze beperkte financiële middelen dan ook efficiënter te besteden, werd beslist om deze subsidies topsport te concentreren op een beperkt aantal sporttakken en een beperkt aantal topsporters. Bovendien werd beslist het budget topsport 1994 te verhogen met 6 miljoen, indien de dotatie van Lotto verhoogt, wat duidelijk niet het geval is voor 1994.

- 1 Het budget topsport wordt geconcentreerd op een beperkt aantal sporten. Voor 1994-1995-1996 zijn dit 18 sporten ingedeeld in drie categorieën :

categorie I : 7 sporttakken
 categorie II : 6 sporttakken (maximum 7)
 categorie III : 5 sporttakken

- 2 De sporten die in aanmerking komen voor propagandasubsidies voor topsport worden voor 4 jaar vastgelegd (olympiade). In de eerste periode betreft het drie jaar : 1994-1995-1996.

Deze sporttakken werden bepaald op basis van volgende criteria (cumulatief) ;

- de prestaties van de topsporters op internationaal niveau ;
- de uitstraling van de sporttak in binnen- en buitenland ;
- de topsportstructuur en topsportbeleid van de betrokken federaties.

3. Het budget wordt geconcentreerd op de echte top : de elite en/of de beloftevolle jongeren. De subtop komt niet meer in aanmerking voor Bloso-subsidiëring. De lijst van de topsporters zal worden vastgelegd in overleg met de betrokken federaties en in coördinatie met het BOIC.

De nieuwe regeling van de topsport ziet er vanaf 1994 als volgt uit.

Categorie I :

1. Jaarlijks wordt een maximum bedrag van 40 mio verdeeld tussen maximaal 7 sporttakken (momenteel 10 federaties) en met een maximaal bedrag van 7 mio per sporttak.
2. De weerhouden sporttakken zijn :
  - gymnastiek
  - atletiek
  - zwemmen
  - roeien
  - volleybal
  - tennis
  - judo
3. De desbetreffende competitieve federaties zijn :
 VTL, KVT, STB, EVLO (Academie der Vlaamse Turnbonden), Vl. Atletiekliga, Vl. Zwemliga, Vl. Roeiliga, Vl. Volleybalbond, Vl. Tennisvereniging, Vl. Judofederatie.
4. De federatie (of in haar schoot het topsportdepartement) legt een globaal beleidsplan voor voor de jaren 1994-1995-1996, waarin de doelstellingen en de engagementen van de federatie inzake topsport duidelijk worden geformuleerd.
5. Minstens één full-time professioneel geschoold technisch directeur staat in voor de coördinatie en de uitvoering van het door het Bloso goedgekeurde en gesubsidieerde beleidsplan Topsport.
6. Alle verbintenissen (tussen de federaties en het Bloso) worden opgenomen in een speciaal daartoe opgestelde en door beide partijen ondertekende overeenkomst.

Categorie II :

1. Jaarlijks wordt een maximum bedrag van 14 mio verdeeld tussen maximaal 7 sporttakken (momenteel 7 federaties) en met een maximaal bedrag van 2,5 mio per sporttak.
2. De weerhouden sporttakken zijn :
  - kano/kayak
  - karate
  - tafeltennis
  - waterski
  - windsurfen
  - zeilen
3. De desbetreffende competitieve federaties zijn :
 Ned. Kanoverbond, Vl. Karatefederatie, Vl. Tafeltennisliga, Land. Fed. voor Waterski, Land. Windsurfing Federatie, Vl. Vereniging voor Watersport, Land. Bond voor Watersportverenigingen.
4. De federatie (of in haar schoot het topsportdepartement) legt een globaal beleidsplan voor voor de jaren 1994-1995-1996, waarin de doelstellingen en de engagementen van de federatie inzake topsport duidelijk worden geformuleerd.
5. Op termijn staat minstens één full-time professioneel geschoold technische directeur in voor de coördinatie en de uitvoering van het door het Bloso goedgekeurde en gesubsidieerde beleidsplan topsport.

dinatie en de uitvoering van het door het Bloso goedgekeurde en gesubsidieerde beleidsplan topsport.

6. Alle verbintenissen (tussen de federaties en het Bloso) worden opgenomen in een speciaal daartoe opgestelde en door beide partijen ondertekende overeenkomst.

Categorie III :

1. Jaarlijks wordt een maximum bedrag van 2 mio verdeeld tussen maximaal 5 sporttakken en met een maximaal bedrag van 400.000 frank per sporttak.
2. De weerhouden sporttakken zijn :
  - handbal
  - badminton
  - schermen
  - snelschaatsen
  - rolschaatsen
3. De desbetreffende competitieve federaties zijn :
 Vl. handbalvereniging, Ned. Badmintonliga, Bond der Vl. Schermkringen, Vl. Snelschaatsvereniging, Vl. Rolschaatsbond.
4. De federatie of in haar schoot het topsportdepartement legt een globaal beleidsplan voor voor de jaren 1994-1995-1996, waarin de doelstellingen en de engagementen van de federatie inzake topsport duidelijk worden geformuleerd.
5. De federatie stelt alles in het werk om een actieve topsportwerking te realiseren. Er wordt vooral gedacht aan een professioneel geschoold technisch directeur, die op termijn tewerkgesteld zal worden in het topsportdepartement.
6. Alle verbintenissen (tussen de federaties en het Bloso) worden opgenomen in een speciaal daartoe opgestelde en door beide partijen ondertekende overeenkomst.

Aparte categorie :

Gehandicaptensport (Vlaamse Liga Gehandicaptensport) : max. 2 miljoen

Na een vierjaarlijkse evaluatie en na eventuele jaarlijkse bijstellingen bestaat de mogelijkheid voor een federatie in een lagere categorie, zich op te werken naar een hogere categorie.

Bij het niet verwezenlijken van hun doelstellingen kunnen federaties dalen naar een lagere categorie.

Te onthouden is, dat de Bloso-topsportsubsidies toegekend worden aan de federaties voor de uitvoering van hun topsportbeleid en dus exclusief dienen voor de voorbereiding in binnen- en buitenland en deelname aan internationale wedstrijden in binnen- en buitenland van de samen met het Bloso, het BOIC en de federaties aangeduide topsporters.

Federaties waaraan geen topsportsubsidies worden toegekend

Het betreft alle andere federaties (competitieve en recreatieve) met name :

Sportievak, Fed. Dans en Sport, Fed. voor Recreatie en Omnisport, Vl. Arbeiders Wandel- en Atletiek Fed., Vlaams Verbond voor Oriënteringssporten, Vl. Redderscentrale, Nelos, Amateur Watersportbond, Vl. Rugbybond, Kon. Belg. Liefhebbersvoetbalbond, Ant. Ver. voor Vriendenclubs, Kon. Belg. Base- en Softballfed., Kon. Belg. Korfbalbond, Krachtbalfed., Vl. Liga ter Bevord. van de petanquesport, Vl. Kath. Sportfed.-Omnisport, Vl. Liga voor Mini-, Jeugd- en Recreatievolley, Vl. Zaalvoetbalbond, nat. Onafhan. Minivoetbalbond, Kon. Kath. Vl. Sportverbond, Kon. Kath. Vl. Tafeltennisfed., Vl. Kath. Sportfed. Volley, Belg. Jujitsu Fed. Vl. Vleugel, Vl. Taekwondobond, Vl. Vechtsportass., Ned. Gewichtheffersliga, Liga van de Vl. Zweefvliegclubs, Belg. Alpenclub Vl. Vleugel, Vl. Skivereniging, Gezinssportfed., BGJG, Verbond van Vl. Speleogen, Belg. Politie sportbond Ned. Vleugel, Vl. Kunstschaatsbond, Vl. Bergsportvereniging, Vl. Bond Paraclubs, Dansliga Sportfed., Sporval, Volkssport-confederatie, Land. Rijverenigingen, Bond van de Managerijscholen, Land. Zeilwagenfed., Vl. Wandelfed., Vl. Schuttersconfederatie, Ned. Liga KBF handboogschieten, Land. Unie der Kruisboogschutters, Belg. Ned. Fed. Liggende Wip, Vl. Liga der Bedrijfs sportbonden, Vl. Universitaire Sportfed., Vl. Vereniging van Hengelsportverbonden, Vl. Wielrijdersbond, ATB Sport en Openluchtlevens, Sportfed. Vl. Kampeerders, Vl. Wandelaarsbond, Vl. Wandel, Jogging, Loop en Recreatieliga, Falosportfed. van de KAV en KWB, Seniorensport VZW, handboogschuttersbond, Psylos, Sloba, NFSOGN Nasso-MIVA, Vl. Fed. voor Gehandicaptensport.

Op de twee concrete vragen van het lid kan ik het volgend antwoord verstrekken :

- De competitieve federaties die in vergelijking met de voorgaande jaren geen aanspraak meer kunnen maken op topsportsubsidies zijn :
  - Korfbalbond
  - Vlaamse Zaalvoetbalbond
  - Vlaamse vechtsport Associatie
  - Nederlandse Gewichtheffersliga
  - Landelijke Zeilwagenfederatie
  - Vlaamse Schuttersconfederatie
  - Liga KBF Handboogschieten
- De weerhouden competitieve federaties die al of niet beschikken over een full-time technisch directeur zijn :

Categorie 1

Atletiek	Pau Thys (FT)
Gymnastiek	Dirk Van Esser (FT)
Judo	J.M. De Decker (FT)
	A. Jatskevitch (FT)
Roeien	Weissig (FT)
Tennis	Ivo Van Aken (FT)
Volleybal	J. Vleminckx (FT)
Zwemmen	Gaasstra (FT)

(In categorie 1 dient verplicht een full-time technisch directeur te worden aangesteld.)

Categorie II

Kano/Kajak	F. Van de Wiele (FT)
Karate	Sergeo Gneo

Tafeltennis	Dirk Lamproye
Waterski	Sid Adriaansen (FT)
Windsurfing	Nick Debo (FT)
Zeilen	R. Sepers

(In categorie II dient op termijn een full-time technisch directeur te worden aangesteld.)

Categorie III

Handbal	Dirk Jaspers
Badminton	Johan Van Damme
Schermen	J. Wezowski
Snelschaatsen	J. Sarens
Rolschaatsen	Jozef Van Maele

(In categorie III moet getracht worden een actieve topsportwerking te realiseren.)

Aparte categorie

Gehandicaptensport	P. Verhaeghe
--------------------	--------------

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 71 van 28 maart 1994 van mevrouw L. MAXIMUS

Aantal ziekenhuisbedden — Evolutie sinds het invoegetreden van de wet van 1986

De wet van 30 januari 1989 is de start geweest van een drastische vermindering van het aantal ziekenhuisbedden in ons land en heeft geleid tot een herschikking van de intramurale voorzieningen in functie van de gediversifieerde behoeften aan verzorging van de oorspronkelijke ziekenhuispopulatie.

Rekening houdend met de bevoorrechte uitgangspositie waarin de privé-ziekenhuizen verkeerden om zich op een soepele en snelle manier aan de gewijzigde politiek aan te passen, lijkt het mij gepast na te gaan of de op basis van voornoemde wet doorgevoerde herschikkingen geen ongewenste neveneffecten hebben gehad.

Ik kreeg dan ook gaarne van de minister :

- de lijst van het aantal Vlaamse ziekenhuizen op 31 december 1986 met vermelding van het aantal bedden en van het privé of openbaar karakter ;
- de lijst van de ziekenhuizen en ziekenhuisgroeperingen op 31 december 1993, eveneens met vermelding van het aantal bedden en het privé of openbaar karakter ervan.

Het ware mij verder aangenaam te vernemen hoeveel openbare ziekenhuisbedden verkocht werden aan privéziekenhuizen en omgekeerd en welk bedrag daarmee gemoeid was.

Antwoord

In antwoord op de vraag naar het aantal ziekenhuisbedden en de evolutie hierin sinds het inwerking treden van het koninklijk besluit nr. 60 van 22 juli 1982 en het koninklijk besluit nr. 407 van 18 april 1986, zend ik het lid de volgende overzichtslijsten rechtstreeks toe.

1. Een lijst van de Vlaamse ziekenhuizen met hun totaal aantal bedden op 31 december 1986 en 31 december 1993. Deze lijst is opgesplitst in twee delen. Het eerste deel vermeldt de openbare ziekenhuizen, het tweede deel de privé-ziekenhuizen ;
2. een lijst van de actueel erkende ziekenhuisgroeperingen.

Volledigheidshalve dient te worden vermeld dat de resultaat van zowel de verplichte beddenafbouw, die in toepassing van het koninklijk besluit van 30 januari 1989 recent zijn uitgevoerd, als van de reconversie van de V-diensten niet in deze overzichten zijn opgenomen aangezien deze ingaan na 1 januari 1994.

Wat het tweede deel van de vraag betreft, met name het aantal openbare ziekenhuisbedden dat aan privé-ziekenhuizen werd overgedragen en viceversa en het bedrag dat hiermee gemoeid is, moet ik meedelen dat hieromtrent geen gegevens ter beschikking zijn. In het kader van de reconversiemaatregelen die de laatste jaren in de ziekenhuissector werden doorgevoerd, werden de gegevens met betrekking tot de overdracht van bedden tussen de openbare en privé-sector niet systematisch geregistreerd.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 76, 5)

VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 79
van 26 april 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse regering — Promotie van de Vlaamse identiteit

De voorzitter van de Waalse gewestregering heeft een cel opgericht die zich moet bezighouden met de promotie van de Waalse identiteit voor binnenlands gebruik. Dit lijkt mij geen onaardig idee voor de Vlaamse regering.

Beschikt de minister over een dergelijke cel ?

Vraag nr. 83
van 6 mei 1994
van de heer M. MAERTENS

Nederlandse wetwijziging inzake visserij — Invloed voor Vlaamse reders en vissers

Heel wat Vlaamse vissersschepen zijn in de laatste jaren "uitgevlagd", vooral naar Nederland toe, onder meer onder de invloed van de GIMV-dochter Fishlink, een participatiemaatschappij voor de visserijsector, en van de concurrentievervalsing door het niet aanpassen van de federale wetgeving aan EU-regelgeving.

Op 22 maart 1994 werd in de Eerste Kamer in Nederland ter zake een wetsvoorstel Wijziging van de Uitvoeringswet Visserijverdrag 1967 aangenomen, nadat de Tweede Kamer die reeds vroeger had aanvaard. Deze wijziging was nodig om de Nederlandse wet in overeenstemming te brengen met het EG-verdrag wat het daarin neergelegde discriminatieverbod betreft, en de uitspraak van het Europees Hof van Justitie op dit punt.

Onder meer is nu bepaald dat een vissersvaartuig als Nederlands wordt aangemerkt als het ten minste voor twee derden eigendom is van een natuurlijk persoon met Nederlandse nationaliteit. Ook is het zo, dat een rechtspersoon met hoofdvestiging in een ander EU-land, in Nederland via een nevenvestiging een vissersvaartuig kan exploiteren.

Deze wetwijziging in Nederland is voor een aantal Vlaamse reders en vissers zeer betekenisvol en verandert hun mogelijkheden in de visserijsector grondig.

1. Wat is het standpunt van de minister inzake deze aangelegenheid ?
2. Wat zal de invloed zijn van deze Nederlandse wetwijziging op de situatie van de uitgevlagde Vlaamse schepen, en welke nieuwe mogelijkheden er eventueel voor de Vlaamse reders zullen uit voortvloeien ?
3. Heeft de minister met de federale minister, bevoegd voor de zeevisserij, ter zake contract genomen, en zo ja, met welke conclusies ?

Vraag nr. 85
van 6 mei 1994
van de heer E. BEYSEN

Verdrag met Polen — Inhoud

Op 15 december vorig jaar besliste de Vlaamse regering onderhandelingen te starten met Polen, ten einde een verdrag te sluiten. Deze onderhandelingen vonden plaats tussen 23 en 27 maart jongstleden en de onderhandelingsdelegaties bereikten een akkoord over het statuut en de inhoud van de vooropgestelde samenwerking.

1. Welke meerwaarde heeft dit verdrag tussen het Vlaamse Gewest en Polen in vergelijking met de reeds bestaande verdragen en samenwerkingsakkoorden tussen België en Polen ?
2. a. Zal het verdrag tevens bepalingen bevatten betreffende de migratiestroom vanuit Polen naar onze regio ?

b. Zo ja, welke afspraken werden gemaakt ?

Vraag nr. 86
van 11 mei 1994
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Inplanting van een nieuwe KMO-zone te Liedekerke — Stand van het dossier

Het bijzonder plan van aanleg Kawater omhelst de inplanting van een nieuwe KMO-zone ten zuiden van de spoorlijn te Liedekerke. Hiertegen is reeds heelwat protest geuit voornamelijk door de gemeentelijke milieuraad.

Deze milieuraad adviseerde dit BPA negatief omdat volgens hen de inplanting van deze nieuwe KMO-zone zich situeert in het natuurverbindingsgebied dat door de Dendermeersen wordt gevormd.

Ondanks deze opmerkingen werd het BPA Kawater door de gemeenteraad aanvaard.

1. Kan de minister mij een stand van zaken over dit dossier mededelen ?
2. Volgens de milieuraad belemmert de inplanting van deze KMO-zone het uitzicht op de Dendermeersen.
3. Is de inplanting van deze nieuwe KMO-zone echt noodzakelijk ?

Vraag nr. 240
van 26 april 1994
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Zeeweringswerken te De Panne — Evaluatie

De dienst der Kusthavens van de Vlaamse Gemeenschap voert regelmatig werken uit ter versteviging van de zeewering tussen De Panne en de Franse grens, meer bepaald aan de strand-rand van het staatsnatuurreservaat Westhoek. Die werken herstellen de schade die de stormen aan o.a. de betonnen muur aanrichten. Voorbij stormen bleken zelfs zo krachtig dat hier en daar stukken van de vroegere Duitse Atlantik Wall bloot kwamen te liggen. Anderzijds wordt er waar nodig nieuw rijshout aangeplant, of er worden grote hoeveelheden zand op kwetsbare plaatsen aangebracht. Op die wijzen wordt belet dat de zee het reservaat kan binnendringen.

Dergelijke werken gebeurden o.m. in december 1993 : toen werd de betonnen muur hersteld en, als waterkering, ten dele zelfs verhoogd.

Die werken zijn inderdaad noodzakelijk ter hoogte van de appartementsgebouwen. Er moet vermeden worden dat Willem Vermanderes verzen bewaarheid worden ("Maar de zee zal beuken met volle geweld, tot dat 't laatste bouwsel is neergeveld").

Nochtans gaan er ook vaker stemmen op, om op andere plaatsen, de zee de mogelijkheid te geven ongestoord het reservaat binnen te dringen. Waarom de natuur niet gewoon zijn gang laten gaan, met mogelijkheid tot creatie van een ander biotoop, natuurlijke ontwikkeling van een gediversifieerd landschap, rijkere fauna en flora ? Zo wordt gesuggereerd.

1. Welke zeeweringswerken (aanvoeren van zand, aanplanten rijshout, versteviging van de muur) werden de afgelopen manden (bv. vanaf december 1993) uitgevoerd tussen De Panne en de Franse grens. Hoeveel hebben die werken gekost ?
2. Hoe evolueren de diensten van de minister de efficiëntie van die werken ? Hoe doeltreffend zijn ze op langere termijn ?
3. Loont het de moeite om een deel van de nog bestaande Atlantik Wall aldaar niet te bedekken, maar integendeel blijvend te tonen uit toeristisch-educatief oogpunt ? Is zo'n intentie haalbaar ?
4. Zou het haalbaar en/of verantwoord zijn de zee in het reservaat te laten dringen ?

Vraag nr. 242
van 26 april 1994
van de heer L. APPELTANS

Aanleg van pijpleidingen tussen Kruibeke en Ham — Wijziging van het gewestplan

Op 29 maart 1994 verscheen in het Belgisch Staatsblad de voorlopige vaststelling van het ontwerpplan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Antwerpen (diverse kaartbladen). Deze gewestplanwijziging heeft tot doel de mogelijkheid te scheppen een pijpleidingsstelsel aan te leggen tussen Kruibeke en Ham.

Bij de aanleg van een gelijkaardig pijpleidingsstelsel (in feite het verlengde van deze tussen Kruibeke en Ham) enkele jaren geleden werden de betreffende gewestplannen niet in herziening gesteld.

Graag vernamen we van de minister :

- Op basis van welke wetgeving werd eertijds vergunning verleend voor de aanleg van de pijpleiding Ham-Maasmechelen-Geleen ?
- Op basis van welke wetgeving is het thans verplicht een gewestplanwijziging uit te voeren voor de aanleg van een pijpleidingsstelsel ?
- Werd een MER uitgewerkt over de aanleg van het pijpleidingsstelsel Kruibeke-Ham ?
- Op basis van welke wetgeving werd deze leiding van openbaar nut verklaard ? Welke criteria worden hiervoor gehanteerd ?

Vraag nr. 244
van 27 april 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Scheldebrug te Temse — Vergoeding wegens tijdelijke sluiting

Voor nogal wat middenstanders en horeca-zaken in de omgeving van de Scheldebrug te Temse brengt de tijdelijke sluiting van de brug een gevoelige vermindering van het gemiddelde aantal klanten met zich mee.

Kan de minister mij mededelen of er in dat verband enige vergoeding is voorzien voor gederfde inkomsten ?

Vraag nr. 247
van 29 april 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

Mobiliteitseffectenrapport bij grote werken en investeringen — Stand van zaken

“Een mobiliteitseffectenrapport zal worden ingevoerd ondermeer bij de invoering van grote werken en de inplanting van grote investeringen”. Dat staat in de verklaring van de Vlaamse Regering van 30 januari 1992.

Hoever staat het met de uitvoering van dit voor-nemen ?

Tegen wanneer mag hierrond een decretaal initiatief worden verwacht ?

Vraag nr. 251
van 4 mei 1994
van de heer J. GABRIELS

Artikel 6.5 § 1c van de wet op de Stedebouw en de Ruimtelijke Ordening — Vorderen van een meerwaarde

De voorbije jaren werden heelwat processen verbaal opgesteld wegens het oprichten van woningen, bedrijfsgebouwen enzovoort, waarvan de inplanting tegenstrijdig is met het goedgekeurd plan.

In een aantal gevallen wordt dan een minnelijke regeling getroffen en wordt een meerwaarde gevorderd in toepassing van artikel 65 § 1c van de wet op de Stedebouw en de Ruimtelijke Ordening.

1. Hoeveel minnelijke regelingen werden in 1990, 1991, 1992 en 1993 getroffen door het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Over welke bedragen ging het ? Graag een opsplitsing per provincie.
2. Welke bedragen werden in 1990, 1991, 1992 en 1993 daadwerkelijk geïnd omdat betalingsmodaliteiten worden toegestaan. Ook hier graag een opsplitsing per provincie.

Vraag nr. 252
van 4 mei 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

Zeekanaal Boom-Brussel — Milieuvriendelijke oeverversterking

De oevers van het Zeekanaal Boom-Brussel zijn voor het grootste deel versterkt met beton. Dit is een zeer milieuvriendelijke wijze van oeverversterking. Er zijn veel betere methodes zoals blijkt uit het vademecum Natuurtechniek.

Is de NV Zeekanaal door het ontwerpdecreet verplicht om het beton te vervangen door milieuvriendelijker systemen ?

Beschikt de minister over andere methoden om milieuvriendelijke systemen te doen toepassen door de NV Zeekanaal ?

Of kan de NV terzake helemaal autonoom beslissingen nemen ?

Vraag nr. 253
van 4 mei 1994
van de heer J. ANSOMS

Wegencommissie — Samenstelling en invloed

Ik dank de heer minister voor zijn antwoord op vraag 165 van 17 februari laatstleden die handelde over de Wegencommissie, opgericht in de schoot van de SERV.

Graag vernam ik nog betreffende deze Wegencommissie :

1. Adviseert de Wegencommissie omtrent de globale prioriteiten in het wegenbeleid (los van concrete dossiers) ? Adviseert zij omtrent concrete prioriteiten betreffende de te verrichten investeringen ?
2. Zijn de leden van deze commissie benoemd door de SERV zelf, door de minister of door de Vlaamse regering ?
3. Wie van de deskundigen vertegenwoordigt de invalshoek van de mobiliteitsbeheersing (met mogelijk belangrijke gevolgen inzake investeringsbehoeften) ? Men kan immers geen verantwoord wegenbeleid meer voeren dat losstaat van de mobiliteitsbeheersing.
4. Waarom werd er in de Wegencommissie geen lid opgenomen dat tegelijkertijd gemotiveerd èn deskundig is inzake verkeersveiligheid in het algemeen en de zwakke weggebruiker in het bijzonder, terwijl praktisch alle deskundigen “van huize uit” de nadruk leggen op de puur economische aspecten van het wegenbeleid ?
5. Welk is de betekenis van adviezen van de Wegencommissie die niet door de SERV zijn overgenomen ? Spelen zij enige rol in het beleid ?
6. Heeft de wegencommissie reeds adviezen uitgebracht ? Zo ja :
  - hoeveel adviezen waren dat ?
  - welk was het onderwerp van deze adviezen ?
  - welke adviezen werden er overgenomen door de SERV ?
  - welke niet ? Wat was daarvan de reden ?

Vraag nr. 254
van 4 mei 1994
van de heer J. ANSOMS

Gewestelijk secundaire wegennet — Uitrusting met vrijliggende fietspaden

Een infrastructuurbeleid waarbij de fietser ernstig wordt genomen veronderstelt dat alle secundaire gewestwegen worden uitgerust met vrijliggende fietspaden, zeker buiten de bebouwde kommen. Bepaalde stukken van doortochten moeten, in het kader van de herinrichting van de doortochten, het principe van een mengeling van het langzaam verkeer en het gemotoriseerd verkeer huldigen.

De minister heeft bij de bespreking van de begroting 1994 in de commissie voor Openbare Werken en Ver-

keer verklaard dat het de bedoeling is om in 1994 240 km vrijliggende fietspaden aan te leggen.

Graag vernam ik van de heer minister :

1. per gewestweg afzonderlijk in Vlaanderen : welke stukken gewestweg zijn reeds voorzien van al dan niet vrijliggende fietspaden ? Welke stukken nog niet ? Graag vernam ik ook telkens de lengte van de stukken gewestweg die reeds voorzien zijn van fietspaden en tevens van de stukken gewestweg die nog geen vrijliggende fietspaden hebben. Let wel : het gaat hier niet om fiets-suggestiestroken die met twee stippellijnen op het wegdek geschilderd zijn ;
2. het jaar waarin de aanleg van nieuwe vrijliggende fietspaden langs de secundaire gewestwegen in Vlaanderen voltooid kan worden, indien de inspanningen inzake fietspaden aan het huidige ritme worden verdergezet.

Vraag nr. 256
van 6 mei 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Aangetaste bruggen — Stand van zaken

Naar verluidt zouden nog enkele tientallen bruggen in Vlaanderen aangetast zijn door Alkali-Silika-reactie.

Kan de minister mij meedelen over hoeveel bruggen het precies gaat ?

Wat is de gemiddelde leeftijd van deze bruggen ?

Aangezien er blijkbaar weinig doeltreffende maatregelen zijn tegen ASR, zullen deze bruggen allicht binnen afzienbare tijd moeten worden vervangen.

Heeft de minister al enig idee van de budgettaire weerslag die dat zal hebben ?

Heeft men er enig idee van hoe dit fenomeen vermeden kan worden bij nieuwe bruggen, bijvoorbeeld door het gebruik van andere materialen ?

Wordt daar desgevallend ook gebruik van gemaakt ?

Vraag nr. 257
van 6 mei 1994
van de heer L. BARBE

Ruimtelijke ordening in Zwalm — Onderzoek Hoog Comité van Toezicht

In de gemeente Zwalm loopt er inzake ruimtelijke ordening heel wat verkeerd. In heel wat dossiers duikt telkens weer de naam van de burgemeester op, tevens ambtenaar bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, administratie Ruimtelijke Ordening en Huisvesting. De minister heeft trouwens zijn administratie om een intern onderzoek gevraagd. Los daarvan loopt er ook een onderzoek van het Hoog Comité van Toezicht.

1. Wanneer heeft het Hoog Comité van Toezicht zijn onderzoek afgerond ?
2. Welke besluiten heeft de minister hieruit getrokken ?

Vraag nr. 258
van 6 mei 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Aantasting van betonbruggen van het wegennet door ASR — Resultaten van de inspecties

Het departement van de minister zou regelmatig de betonbruggen van ons wegennet laten inspecteren in verband met eventuele aantasting door ASR (Alkali-Silika-reactie) dat ook betonkanker genoemd wordt.

Hoeveel bruggen dienen er afgebroken te worden en binnen welke termijn ?

Welke kosten brengen deze afbraken met zich mee ?

Vraag nr. 259
van 6 mei 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Gemeenten met speciale taalregeling — Mogelijkheid tot aanvragen Franstalige documenten

In een brief die de voorganger van de minister op 21 september 1990 richtte aan het schepencollege van de faciliteitengemeente Wezembeek-Oppeem, deelt hij mee dat de inwoners van de gemeenten met een speciale taalregeling bij wijze van uitzondering in het Frans opgestelde documenten kunnen aanvragen. Hij stelt evenwel dat dergelijke uitzondering niet automatisch is en dat de belanghebbenden telkens opnieuw een aanvraag dienen te richten tot de dienst van uitgifte. Is de minister het nog altijd eens met die zienswijze ? Op welke wijze wordt erop toegezien dat deze stelling effectief wordt toegepast ? Hoe denkt de minister eventuele overtredingen te sanctioneren ? Werden er al overtredingen op deze regel vastgesteld ? Meent de minister niet dat, in het licht van het strikt individuele karakter van de faciliteiten dat uit deze zienswijze resulteert, alle aankondigingen en opschriften bestemd voor het algemene publiek uitsluitend in het Nederlands moeten worden opgesteld ? Werden er ter zake al richtlijnen aan de betrokken gemeenten meegegeeld ? Indien niet, wordt er dan een dergelijke mededeling in het vooruitzicht gesteld ?

Vraag nr. 262
van 10 mei 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Bouwvergunning voor het HST-project — Voorlopig geen nieuwe vergunningen

Tijdens het debat over de flitstrein dat in maart plaats had in de Vlaamse Raad, kondigde minister Sauwens aan dat hij de Vlaamse regering zou voorstellen geen nieuwe bouwvergunningen meer af te leveren tot een studierapport is afgewerkt dat een kostenbatenanalyse omvat met het oog op de maatschappelijke rendabiliteit van het HST-project.

Kan de minister mij meedelen of hij en de volledige Vlaamse regering het eens zijn met deze suggestie ?

Werden er sedertdien nog bouwvergunningen t.b.v. de aanleg van de flitstrein afgeleverd ?

Vraag nr. 263
van 10 mei 1994
van de heer G. VANLEENHOVE

Kustverdedigingswerken — Strandverbetering te De Haan-Vosseslag

Aan kustverdediging wordt over een periode van vijf jaar jaarlijks circa 300 miljoen frank besteed in het kader van een urgentieprogramma.

Daarnaast voorzag het noodplan van de Vlaamse regering in een bedrag van 735 miljoen frank voor enerzijds strandverbetering ter hoogte van De Haan-Vosseslag (250 miljoen frank) en herstel van dijken aan rivieren met veranderlijk bovenkrediet (485 miljoen frank). Dit oorspronkelijke bedrag van het noodplan werd door een beslissing van de Vlaamse regering herleid tot 460 miljoen frank, waarbij nog slechts 125 miljoen frank beschikbaar blijft voor strandverbetering ter hoogte van De Haan-Vosseslag.

1. Kan de minister deze cijfers bevestigen ?
2. Kunnen de oorspronkelijk geplande strandverbeteringswerken op het strand ter hoogte van De Haan-Vosseslag met het beschikbare budget nog dit jaar volledig uitgevoerd worden ? Over welke werken gaat het precies ? Is er geen gevaar dat bij slechts gedeeltelijke uitvoering van de werken de erosie vrij snel alle inspanningen teniet doet ?
3. Worden dit jaar nog andere strand- en/of duinverbeteringswerken uitgevoerd ? Zo ja, waar zal dit precies gebeuren en over welke werken gaat het ?

Vraag nr. 264
van 10 mei 1994
van de heer D. RAMOUDT

Vlaams Infrastructuurplan — Onduidelijkheid van de haven van Oostende

In het document Het Vlaams Infrastructuurplan (VIP) van maart 1994 uitgegeven door de diensten van de minister bestaat er onduidelijkheid met betrekking tot het Masterplan van de haven van Oostende.

Teneinde hier enige duidelijkheid te verkrijgen, had ik de minister willen vragen een concreet antwoord te formuleren op het volgende.

1. Op bladzijde 47 staat : "In het programma werden niet opgenomen :
  - werken waartoe tot nu toe beslist werd door de Vlaamse regering ;
  - noodzakelijke investeringen om het Vlaamse havenpatrimonium op peil te houden."

Welke werken betreft het hier, en welk bedrag is hiervoor voorzien ? Welke noodzakelijke investeringen betreft het hier, en welk bedrag is daarvoor voorzien ?

2. In het strategisch programma over 6 jaar (1994-1999), is de zeehaven van Oostende niet opgenomen. Klopt dat ? Welke zijn de redenen hiervoor ?
3. In het streefprogramma vanaf het jaar 2000 vind ik het bedrag van 1,5 miljard frank voor de aanleg van de achterhaven. Welke werken betreft het hier ?

Vraag nr. 265
van 10 mei 1994
van de heer J. VANDE LANOTTE

Kustverdedigingswerken — Aanleg van strand tussen casino en havengeul te Oostende

De recente stormen van eind 1993 en begin 1994 hebben voor Oostende al bij al weinig gevolgen gehad. De zeedijk tussen het casino-kursaal en de havengeul leed heel wat schade, maar tot enige breuk of overstrooming is het niet gekomen. Dit belet niet dat nogal wat waarnemers vrezen dat het ontbreken van een natuurlijke bescherming (afwezigheid van een strand) vroeg of laat tot problemen zal leiden.

Als reactie op de stormen heeft de Vlaamse regering een plan goedgekeurd waarbij voor de kustverdedigingswerken jaarlijks een bedrag is voorzien.

Als eerste zullen — terecht — de kustverdedigingswerken tussen De Haan en Bredene aan bod komen. Naar verluidt is ook het project voor het aanleggen van een strand tussen het casino en de havengeul voorzien in de budgettaire plannen.

Mag ik de minister vragen welke bedragen hiervoor noodzakelijk zijn, welke de bedragen zijn die in het meerjarenplan zijn opgenomen en welke de kansen zijn voor dit project ?

Vraag nr. 266
van 10 mei 1994
van mevrouw M. VOGELS

Wijziging van het gewestplan Antwerpen — Bestemming van het voormalig militair hospitaal

Op 27 april besliste de Vlaamse regering tot de concrete invulling van de wijziging van het gewestplan Antwerpen en dit om een aantal opties inzake de havenontwikkeling én de stedenbouwkundige uitbouw van de stad Antwerpen te kunnen realiseren. Merkwaardig genoeg is bij de gebieden voor stadsvernieuwingsprojecten het terrein van het voormalig militair hospitaal niet opgenomen. Zowel het stadsbestuur als de betrokken distriktraad hebben gepleit voor het ombouwen van het enorme terrein gelegen in een dichtbebouwd gebied tot deels woon- deels parkzone.

1. Waarom werd bij de invulling van de gewestplanherziening het militair terrein, waar nu het huidige militair hospitaal is gevestigd, niet opgenomen ?
2. Wanneer zal de minister de bestemming van dit domein bepalen ?

Vraag nr. 267
van 11 mei 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Inpassing van gewijzigde gewestplannen in het ontwerp van Ruimtelijk Structuurplan — Maatschappelijke en politieke gevolgen voor de Brusselse agglomeratie

Volgens het voorontwerp van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen ontstaan er drie Vlaamse grootsteden, waaronder de Brusselse agglomeratie. Hierin worden vijftien Vlaams-Brabantse gemeenten opgenomen terwijl elf gemeenten deel uitmaken van de zogenaamde rand van de hoofdstad. De meeste bebouwing moet geschieden binnen deze stedelijke gebieden, waar meer bouwruimte kan worden geschapen dan vandaag voorzien is binnen de gewestplannen.

Dit betekent dat op urbanistisch vlak alvast het verschil tussen gemeenten als Grimbergen, Tervuren, Sint-Genesius-Rode, Dilbeek, enz. enerzijds en Brussel anderzijds zal verdwijnen. Dit betekent ook dat door een toename van het woonaanbod heel wat meer franstalige inwijkelingen zich daar zullen komen vestigen.

De waarschijnlijkheid dat de gewestplannen zullen worden aangepast doet tevens vrezen dat de al zo gehavende groene gordel rond Brussel verder wordt aangetast en dat die idee wordt opgeheven.

Is de minister zich bewust van de sociale, maatschappelijke en politieke gevolgen van deze plannen voor wat betreft de Brusselse agglomeratie.

Wordt daar in het voorontwerp ook maar enige rekening mee gehouden ?

Vraag nr. 268
van 11 mei 1994
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Stadskern van Veurne — Renovatie

Binnen enkele jaren ondergaat de historisch kern van de Veurnse binnenstad een algehele gedaanteverwisseling naar aanleiding van het herinrichtingsproject Leefbare Doortocht. Onder leiding van een eerstaanwezende ingenieur van Bruggen en Wegen buigt een stuurgroep zich momenteel over de verlangens, intenties en plannen.

Het project omvat de herinrichting van onder meer de Ooststraat, de Zuidstraat en de Grote Markt, allemaal geheel of gedeeltelijk gewestwegen. Op de hoorzitting na de eerste stuurgroepbijeenkomst werd meegedeeld dat het Vlaams ministerie van Openbare Werken een krediet van 40 miljoen frank ter beschikking stelt voor realisatie van dit project. Uiteraard dient het stadsbestuur voor de restfinanciering in te staan.

Ingaande op het verlangen van de bewoners van de Noordstraat, ook een gewestweg, bleek de leidinggevend ingenieur bereid ook de herinrichting van een gedeelte van de Noordstraat in het plan op te nemen en ter financiering bij zijn overheid te verdedigen. De vraag rijst evenwel of het budget van 40 miljoen frank toereikend is om ook de Noordstraat herin te richten. Anderzijds wil het bestuur van Bruggen en Wegen ook overgaan tot het aanleggen van een rotonde op het kruispunt gerechtshof en tot herinrichting van het kruispunt Zevensterre.

Een ander project is het aanleggen van een rotonde op het kruispunt Ieperssteenweg-Zuidburgweg-Cloustraat op de wijk de Voorstad. Dit project staat onafhankelijk van de eerder geciteerde werken.

1. Is het budget van 40 miljoen frank toereikend om ook de Noordstraat herin te richten, of is een bijkomend krediet nodig ? Zal de minister dat bijkomend krediet voorzien ?
2. Hoeveel kost de aanleg van de rotonde gerechtshof en de herinrichting van het kruispunt Zevensterre ? Maken die bedragen deel uit van het budget van 40 miljoen frank of gaat het om aparte investeringen ? Wanneer wordt met de werken begonnen ?
3. Wanneer wordt begonnen met de renovatie van de genoemde gewestwegen ?
4. Hoeveel zal de aanleg van een rotonde op het kruispunt Ieperssteenweg-Zuidburgweg-Cloustraat kosten ? Wanneer kunnen de werken aanvangen ?

Vraag nr. 269
van 11 mei 1994
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Herstructureringswerken Assesteenweg te Ternat — Bijkomende op- en afritten ten behoeve van de industriezones

Het Verbond van Westbrabantse Ondernemingen heeft onlangs zijn grieven bekend gemaakt en overgemaakt aan het gemeentebestuur van Ternat.

De VWBO vraagt ondermeer een betere bewegwijzering van de industriezones, het installeren van telefooncellen in industriezones en meer tekst en uitleg over de werkzaamheden aan de Assesteenweg.

1. Welke maatregelen kan de minister nemen tegen de wildgroei aan wegwijzers naar de industriezones ?
2. Is er bij de uitvoering van de herstructureringswerken van de Assesteenweg gedacht aan bijkomende op- en afritten van en naar de industriezone ?

Zo ja, wat is de kostprijs hiervan ?

H. WECKXVLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN**Vraag nr. 121**
van 27 april 1994
van de heer L. STANDAERT***Pausbezoek aan België — Politiek ten opzichte van leiders van andere godsdiensten***

Van dertien tot vijftien mei 1994 vertoeft Johannes-Paulus II in ons land.

Door zijn recente starre opstellingen, met name inzake geboortebeperving en zijn verwerpen van preventie-middelen, homofilie en zijn interpretaties over AIDS, is de kerkvorst, ook binnen de katholieke gemeenschap, een omstrede figuur.

Bij het vorige pausbezoek werden enorm veel middelen en manschappen ingezet om de verslaggeving omtrent het gebeuren rechtstreeks op de BRT te krijgen. Bij het ministerie van Binnenlandse Zaken geschiedt de begeleiding en bescherming van religieuze leiders — met name de paus, de dalai lama, de groot moefiti en de voorzitter van het Israëliisch consistorium (Beknopt Verslag van de Plenaire Vergadering van de Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers, nr. 27, blz. 27-574 en blz. 27-575) op voet van gelijkheid. Meer zelfs, indien wij, kamerleden, een kerk stichten, zouden we van diezelfde bescherming genieten als andere religieuze leiders.

1. Voert het Vlaams ministerie van Cultuur, op het vlak van TV-uitzendingen van religieuze manifestaties, eenzelfde politiek ten opzichte van de leiders van de andere door de wet erkende godsdiensten. Zo niet, waarom niet ?
2. Hoeveel uren van de diverse evenementen rond het meest recente bezoek van de dalai lama heeft de BRTN rechtstreeks uitgezonden ? Indien niet, waar liggen de redenen voor de niet-rechtstreekse verslaggeving van dit meest recente bezoek van de dalai lama ?

Vraag nr. 122
van 27 april 1994
van de heer L. STANDAERT***Pausbezoek aan België — Verslaggeving van vorig pausbezoek op BRT***

Door zijn recente starre opstellingen, met name inzake geboortebeperving en zijn verwerpen van preventie-middelen, homofilie en zijn interpretaties over AIDS, is de kerkvorst, ook binnen de katholieke gemeenschap, een omstrede figuur.

Bij het vorige pausbezoek werden enorm veel middelen en manschappen ingezet om de verslaggeving omtrent het gebeuren rechtstreeks op de BRT te krijgen.

1. Hoeveel uren van de diverse evenementen rond het pausbezoek heeft de BRT rechtstreeks uitgezonden ?

2. Is, m.b.t. het volledige pausbezoek, naderhand een kostenberekening gemaakt die met de rechtstreekse en onrechtstreekse uitzendingen op TV gepaard gingen ?
3. Waar lagen de reële redenen voor de omslachtige en waarschijnlijk dure verslaggeving van het gebeuren, rekening houdend niet het feit dat het hier een pastoraal bezoek betrof en rekening houdend met het feit dat Vlaanderen toen slechts een kleine 20 procent praktizerende katholieken telde ?

Vraag nr. 123
van 27 april 1994
van de heer L. STANDAERT***Pausbezoek aan België — Verslaggeving op BRTN***

Van dertien tot vijftien mei 1994 vertoeft Johannes-Paulus II in ons land.

Door zijn recente starre opstellingen, met name inzake geboortebeperving en zijn verwerpen van preventie-middelen, homofilie en zijn interpretaties over AIDS, is de kerkvorst, ook binnen de katholieke gemeenschap, een omstrede figuur.

Nu reeds zou op de BRTN-TV een nota verspreid zijn m.b.t. de verslaggeving van het pausgebeuren.

1. Hoeveel uren zal de BRTN van de diverse evenementen rond de paus rechtstreeks uitzenden ?
2. Is m.b.t. het volledige pausbezoek een raming gemaakt van de kosten die zullen gepaard gaan met de rechtstreekse en onrechtstreekse uitzendingen op TV ?
3. Waar liggen de reële redenen voor de omslachtige en waarschijnlijk dure verslaggeving van het gebeuren, rekening houdend met het feit dat het hier een pastoraal bezoek betreft en rekening houdend met het feit dat Vlaanderen vandaag slechts een kleine 17 procent praktizerende katholieken telt ?

Vraag nr. 126
van 29 april 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE***BRTN-medewerkers — Publieke deelname aan politieke manifestaties***

De PVDA is een maoïstische partij die nog steeds Stalin vereert en zonder schroom de schietpartij op het Plein van de Hemelse Vrede verdedigt en goedkeurt. Deze partij organiseert zoals elk jaar haar 1-meifeest op de campus van de VUB.

In de folder waarin dit aangekondigd wordt lees ik dat hier ook door Ben Crabbé van de BRTN (de openbare omroep wordt nominatief vermeld) zal deelgenomen worden.

Uit antwoorden op vroegere vragen meende ik begrepen te hebben dat de medewerkers van de BRTN die aan manifestaties deelnemen geen gewag van de naam van de omroep mogen maken.

Welke maatregelen werden er getroffen ?

Vraag nr. 128
van 6 mei 1994
van de heer H. OLAERTS

BRTN-uitzending De Put — Maatregelen ter verduidelijking

De uitzending op de BRTN van de drama-serie De Put veroorzaakte de voorbije weken wrevel bij talrijke Limburgse kijkers. Met name zou de drama-serie De Put niet aansluiten bij de sfeer van de mijnstreek en al te zeer afwijken van het oorspronkelijk zeer goede boek van auteur Beerten.

1. Werd de kijker er voldoende op gewezen dat De Put een fictieve dramaserie is ?
2. Ware het niet aangeraden dat drama-series van de BRTN die de indruk wekken aan te sluiten bij een bestaande situatie of een realiteit uit het verleden, zich duidelijker profileren als fictie-programma's ?
3. Zo ja, welke maatregelen overweegt de BRTN om in de toekomst een dergelijke profilering mogelijk te maken ?

Vraag nr. 132
van 6 mei 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse Gemeenschap en Afrikaanstalige gemeenschap in Namibië — Samen werking

Kan de minister mij meedelen of er enige vorm van samenwerking of uitwisseling bestaat tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Afrikaanstalige gemeenschap in Namibië ?

Wat behelst die desgevallend ?

Worden er nieuwe initiatieven in het vooruitzicht gesteld ?

Vraag nr. 136
van 10 mei 1994
van de heer L. STANDAERT

Gemeenschapsonderwijs — Sociale dienst

Na een eerste schriftelijke vraag nr. 73 van 3 juni 1992, en een aanvullende vraag nr. 86 van 15 februari 1993, blijkt twee jaar later nog steeds geen Sociale Dienst voor het Gemeenschapsonderwijs operationeel te zijn.

In zijn laatste antwoord plaatste de minister de bal in het kamp van de Argo. Deze werd gevraagd een voorstel van besluit uit te werken dat door de Executieve zou worden geformaliseerd.

Vijftien maanden later blijven de dossiers van de betrokken personeelsleden zich opstapelen.

1. Welke is de stand van zaken op dit ogenblik ?
2. Zijn de bevoegdheden en het werkingsreglement reeds afgebakend ?
3. Waar wordt het dossier opgehouden ?

4. Kan de minister in de huidige stand van zaken een datum vooropstellen waarop de Sociale Dienst operationeel zal zijn ?

J. SAUWENS

**VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
 BUITENLANDSE HANDEL EN
 STAATSHERVORMING**

Vraag nr. 92
van 29 april 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

De Lijn — Reclame en sponsoring

De laatste tijd besteedt De Lijn nogal wat geld aan sponsoring en reclame.

1. Kan de minister de evolutie schetsen van dit budget sinds de start van De Lijn ?
2. Hoeveel besteedden de Buurtspoorwegen de vijf laatste jaren van hun bestaan aan reclame en sponsoring ?
3. Kunnen de jaarlijkse budgetten van de Buurtspoorwegen en van De Lijn voor reclame en sponsoring uitgesplitst worden ?
4. Door wie en op welke wijze worden deze financiële inspanningen geëvalueerd ?
5. Hoe beoordelen de instanties van De Lijn de inspanningen voor reclame en sponsoring ?
6. Critici zeggen dat de band tussen bepaalde gesponsorde activiteiten en de concrete dienstverlening te zwak is. Er wordt met sponsorgeld gesmeten zonder dat het extra reizigers oplevert.
7. Is het niet verkieslijk dat de dienst marketing sterker geïntegreerd wordt en betrokken wordt bij de exploitatie ? De band tussen reclame en sponsoring en het produkt van De Lijn zou dan duidelijker kunnen zijn.

Vraag nr. 93
van 29 april 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

De Lijn — Snelbussen

Sinds enige tijd organiseert De Lijn snelbussen vanuit Limburg naar Antwerpen en Brussel.

1. Die bussen zitten geregeld ook in de file. Kunnen ze geen eigen rijvakken krijgen op de autoweg ? Die rijvakken zouden uitsluitend met carpoolers kunnen worden gedeeld. Wordt dit onderzocht ? Zijn daarover contacten met Openbare Werken ? Onder welke modaliteiten kan zo iets ?
2. Hoe wordt deze dienst gepromoot ?
3. De minister wil de bedrijven inschakelen in het op-

lossen van de mobiliteitsproblemen. Zijn er bedrijven op één of andere manier betrokken bij dit project ?

4. Hoe zijn de exploitatieresultaten ?
5. Wordt de inzet van snelbussen op andere plaatsen onderzocht ?

Vraag nr. 94
van 29 april 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

De Lijn — Afstemming van tariefssystemen en vervoerbewijzen op deze van de NMBS en omgekeerd

“Tariefssystemen en vervoerbewijzen (van de NMBS en van De Lijn) dienen op elkaar afgestemd te worden.” Dat staat in het advies van 6 juni 1990 van de Vlaamse regering over Star 21. Beide vervoermaatschappijen hebben intussen tariefssystemen en vervoerbewijzen ontwikkeld die niet op elkaar zijn afgestemd.

Heeft de Vlaamse regering vermeld onderdeel uit haar advies ingeslikt ?

Waar liggen de knelpunten voor deze doelstelling ?

Hoe en tegen wanneer zal deze doelstelling worden gerealiseerd ?

Vraag nr. 95
van 29 april 1994
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Komgronden in Lampernisse — Bescherming versus A 19

Op de parlementaire vraag nr. 95 van 12 januari 1994 (Vlaamse Raad, Vragen en Antwoorden, 1993-1994 nr. 9 van 7 maart 1994) antwoordde minister T. Kelchtermans van Openbare Werken in verband met de tegenstrijdigheid tussen het tracé van de A 19 op het gewestplan en de bescherming tot landschap van het komgrondgebied in Lampernisse aldus :

“De eigendomsbeperkingen bij het rangschikkingsbesluit van het komgrondegebied in Diksmuide (Lampernisse) bevatten de algemene bepaling “dat het aanleggen van wegen en paden” verboden is. Een dergelijke verbodsbepaling geldt evenwel niet in absolute zin. Met toepassing van artikel 6 van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van Monumenten en Landschappen kunnen “verboden werken” bij een later besluit van de Vlaamse minister, die bevoegd is voor de landschappen, worden toegelaten,”

1. Indien er ooit beslist wordt tot aanleg van de A 19 Ieper-Veurne, zoals uitgetekend op het huidige gewestplan, zal de minister dan bereid zijn toestemming te verstrekken tot het leggen van de snelweg door het beschermd komgrondegebied, op basis van artikel 6 van de wet van 7 augustus 1931 ?
2. Zo ja, hoe meent de minister dergelijke toestem-

ming dan te kunnen verzoenen met de intenties en de wettelijke bepalingen van de bescherming ?

Vraag nr. 97
van 3 mei 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

Absolute voorrang aan het voorstedelijk openbaar vervoer — Resultaat van deze doelstelling uit 1991

“Voorstedelijk openbaar vervoer absolute voorrang geven op de auto, op een aantal geselecteerde lijnen”. Dat schreef de minister in zijn verkeers- en vervoersplan Vlaanderen van 27 mei 1991. Hoever staat het met de realisatie van die doelstelling 4 jaar later, één jaar voor het verstrijken van de vermelde periode ?

Vraag nr. 98
van 3 mei 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

Meer reizigers bij het voorstedelijk openbaar vervoer — Resultaat van deze doelstelling uit 1991

“Op bepaalde lijnen in het voorstedelijk vervoer willen we meer dan 20 percent reizigers bereiken (met het openbaar vervoer)”. Dat schreef de minister in zijn verkeers- en vervoersplan Vlaanderen van 27 mei 1991. Hoever staat het met de realisatie van die doelstelling 4 jaar later, één jaar voor het verstrijken van de vermelde periode ?

Vraag nr. 99
van 3 mei 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

Studie over het stedelijk autogebruik — Stand van zaken

In zijn verkeers- en vervoersplan Vlaanderen kondigde de minister een studie aan naar mogelijkheden voor stedelijke vernieuwing ter vermindering van het auto-gebruik.

1. Hoe ver staat het met deze studie ?
2. Wat zijn de resultaten ervan ?
3. Hoe en waar zijn die in praktijk gebracht ?

Vraag nr. 100
van 3 mei 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

Vlaamse Adviesraad voor Verkeer- en Vervoer — Stand van zaken

In zijn verkeers- en vervoersplan Vlaanderen kondigde de minister de oprichting aan van een Vlaamse Adviesraad voor Verkeer en Vervoer.

1. Hoever staat het met de realisatie ?
2. Welk werk heeft die raad al verricht ?
3. Wat is er mee gedaan ?

Vraag nr. 101
van 4 mei 1994
van de heer J. VAN EETVELT

De Lijn — Lijn 53 B (Londerzeel-Mechelen)

Naar verluidt zou De Lijn de autobusverbinding tussen Londerzeel en Mechelen (lijn 53 B) willen opheffen.

1. Om hoeveel ritten gaat het op deze lijn per dag ?
2. Welk is het gemiddeld aantal reizigers op deze lijn ?
3. Welke zijn de criteria voor de inrichting van een belbus ?
4. Komt lijn 53 B eventueel in aanmerking voor de organisatie van een belbus ?
5. Kan lijn 53 B eventueel behouden blijven indien de betrokken gemeenten deze verbinding belangrijk genoeg vinden om een tussenkomst te doen, teneinde haar te behouden ?

Vraag nr. 103
van 6 mei 1994
van de heer E. BEYSEN

Beveiliging taxichauffeurs — Maatregelen

Taxichauffeurs worden met de regelmaat van een klok het slachtoffer van misdrijven. Tussen 1989 en 1991 werden 78 chauffeurs het slachtoffer van fysiek geweld. De laatste drie jaar verloren er zes het leven.

Begin maart kondigde de minister enkele proefprojecten aan, onder meer het subsidiëren van een glazen wand voor een totaal bedrag van één miljoen frank.

1. Welk budget wordt er volgend jaar ter beschikking gesteld om de veiligheid van taxichauffeurs te verhogen ?
2. Wanneer precies zal de evaluatie van de proefprojecten in Antwerpen, Charleroi, Zaventem en Brussel afgerond kunnen worden ?
3. Heeft de minister al overwogen om wettelijke initiatieven te nemen ten einde de beveiliging van de chauffeurs wettelijk verplicht te maken ?

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
 BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
 WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 82
van 4 mei 1994
van de heer B. VANDENDRIESSCHE

Betrekkingen OCM W-gemeente — Toezicht

De wet van 5 augustus 1992 bevatte een aantal ingrijpende bepalingen van formele aard onder meer inzake de verbetering van de betrekkingen tussen gemeente en OCMW, de verlichting van de werking van het

OCMW en het oplossen van bestaande interpretatieproblemen.

Een onderzoek verricht in 259 Vlaamse OCMW's door de heer E. Wauters en gepubliceerd in OCMW-Visies (december 1993) leidt tot een aantal merkwaardige vaststellingen.

Na een jaar toepassing blijkt dat heel wat gemeentelijke OCMW-besturen in gebreke blijven :

- 47 percent van de Vlaamse OCMW-voorzitters hebben hun plaatsvervanger nog steeds niet schriftelijk aangewezen ;
- 71 percent van de Vlaamse gemeentebesturen blijven in gebreke wat het toezenden van de agenda van het schepencollege aan de OCMW-voorzitter betreft. Het is dan ook niet te verwonderen dat nog maar 31,3 percent van de OCMW-voorzitters een vergadering bijwoonden van het schepencollege ;
- 17 percent Vlaamse OCMW's hebben nog geen vast bureau opgericht ;
- slechts in 15,3 percent van de Vlaamse OCMW's werd in het vast bureau een ondervoorzitter aangewezen.

1. Op welke wijze oefent de minister toezicht uit op de uitvoering van voormelde wet ?
2. Heeft de minister inmiddels lokale besturen in gebreke gesteld ?

Vraag nr. 83
van 10 mei 1994
van mevrouw L. NELIS-VAN LIEDEKERKE

Kinderopvang in het arrondissement Aalst-Oudenaarde — Gegevens

Graag zou ik van de minister volgende cijfergegevens ontvangen voor het arrondissement Aalst-Oudenaarde :

1. het aantal opvanggezinnen bij een dienst ;
2. het aantal kinderkribben ;
3. het aantal peutersuizen ;
4. het aantal particuliere opvanginstellingen ;
5. het aantal kinderopvangcentra.

Vraag nr. 84
van 11 mei 1994
van mevrouw V. DUA

Universitair ziekenhuis te Gent — Behoeftte aan kinderopvang voor personeelsleden

Het personeel van het Universitair Ziekenhuis te Gent bestaat grotendeels uit vrouwen, waarvan 75 percent voltijds werkt hoofdzakelijk in ploegensystemen. Een behoeftenonderzoek uitgevoerd door het Vlaams Comité voor de Opvoeding van het Jonge Kind (RUG) heeft ontgensprekelijk uitgewezen dat er in het UZ

een duidelijke behoefte bestaat aan kinderopvang voor de personeelsleden, waarbij een minimale capaciteit van 63 kindplaatsen werd vooropgesteld. Door het bestuur van het UZ werd een dossier ingediend bij Kind en Gezin, maar dit werd niet goedgekeurd.

1. Is de erkenning van een kinderdagverblijf in een dergelijke grote instelling met hoofdzakelijk vrouwelijk personeel aangewezen ?
2. Om welke redenen werd de aanvraag voor een kinderdagverblijf van het UZ-Gent bij Kind en Gezin niet goedgekeurd ?
3. Beschikken de andere universitaire ziekenhuizen in Vlaanderen over een kinderdagverblijf ?

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen				
52	10.03.1994	M. Maertens	<i>Kwaliteitslabeling van dagverse vis — Toepassing van EG-maatregelen</i>	811
53	10.03.1994	M. Martens	<i>Vlaamse visserijscheepsbouw — Europese steunmaatregelen via de Sb-doelstelling</i>	811
57	15.03.1994	M. Capoen	<i>Doelstelling Sb-gebied — Alveringen</i>	815
66	29.03.1994	F. Ghesquière	<i>Europese steun aan visserij — Gegevens</i>	816
71	18.04.1994	L. Barbé	<i>Nieuw industrieterrein te Geraardsbergen — Steun van de Vlaamse regering</i>	820
72	18.04.1994	W. Peeters	<i>Vlaamse Gemeenschap — Onderwijs van het Frans in China</i>	821
74	20.04.1994	L. Goutry	<i>Vlaamse Gemeenschap — Tewerkstelling van gehandicapten</i>	822
76	22.04.1994	M. Didden	<i>Uitvoering grinddecreet en herziening gewestplan Maasland — Stand van zaken</i>	823
79	○ 26.04.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse regering — Promotie van de Vlaamse identiteit</i>	839
80	27.04.1994	L. Barbé	<i>Vlaamse Milieuholding — Raad van beheer</i>	824
81	27.04.1994	L. Barbé	<i>Internationale overeenkomsten — Goedkeuring</i>	785
82	27.04.1994	E. Schuermans	<i>Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen — Werking</i>	825
83	○ 06.05.1994	M. Maertens	<i>Nederlandse wetswijziging inzake visserij — Invloed voor Vlaamse reders en vissers</i>	839
84	06.05.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Septemberdecreet ter vernederlandsing van het bedrijfsleven — Overtreddingen</i>	786
85	○ 06.05.1994	E. Beysen	<i>Verdrag met Polen — Inhoud</i>	839
86	○ 11.05.1994	E. Van Vaerenbergh	<i>Inplanting van een nieuwe KMO-zone te Liedekerke — Stand van het dossier</i>	840
89	25.05.1994	M. Verwilghen	<i>Vlaamse Gemeenschap — Storten van bagger zonder vergunning in Evergem</i>	786
N. DE BATSELIER, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting				
195	03.05.1994	P. Desmet	<i>Initiatief in verband met de Klimaatboot — Financiële ondersteuning</i>	787
196	06.05.1994	L. Barbé	<i>Rioolwaterzuiveringsinstallaties — Omvang verstoringen</i>	787
197	06.05.1994	L. Barbé	<i>Heffing op waterverontreiniging — Opbrengst</i>	788
198	06.05.1994	L. Barbé	<i>Heffing op waterverontreiniging — Opbrengst koelwaterheffing</i>	788
199	06.05.1994	L. Barbé	<i>Grondwater — Gebruik</i>	789

200	11.05.1994	V. Dua	<i>Storten door de Nederlandse Rijkswaterstaat van verontreinigd slib uit het kanaal Gent-Terneuzen in de Callemansputten in Zelzate — Stand van zaken</i>	790
-----	------------	---------------	--	------------

T. KELCHTERMANS, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden

50	06.12.1994	R. Van Hooland	<i>Deurle (Sint-Martens-Latem) — Rond verkeersplein N 43 — N 437</i>	825
174	25.02.1994	H. Van Diende-	<i>Liefkenshoektunnel en Kennedytunnel — Gebruik</i>	826
178	01.03.1994	J. Van Eetvelt	<i>Heroriëntatie mini-decreet — Toepassingsgebied</i>	826
193	10.03.1994	F. Van den Eyn- de	<i>Eentalig Engelse advertentie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap — Maatregelen</i>	827
196	10.03.1994	H. Van Diende- ren	<i>Meubelwinkelcentrum Woonboulevard te Schelle — Beraadslaging in het interministerieel comité</i>	827
201	17.03.1994	J. Ansoms	<i>Fietspaden — Doortochten, nieuwe fietspaden, kruispunten</i>	827
217	25.03.1994	M. Cordeel	<i>Scheldebrug Temse — Ontdubbeling wegdek</i>	828
231	19.04.1994	J. Timmermans	<i>Wijziging BPA — Procedure</i>	829
232	19.04.1994	M. Didden	<i>Overstromingsgebieden langsheen Maas — Maatregelen</i>	830
234	21.04.1994	F. Dewinter	<i>Antwerpse stedelijke musea — Onderscheid inzake inkomsgeld Antwerpenaar en niet-Antwerpenaar</i>	830
236	22.04.1994	F. Ghesquière	<i>Cursaal van Oostende — Stand van zaken</i>	831
239	26.04.1994	L. Martens	<i>Kruispunten in de arrondissementen Kortrijk en Roeselare-Tielt — Zwarte punten</i>	791
240	0 26.04.1994	P. Van Grember-	<i>Zeeweringswerken te De Panne — Evaluatie</i>	840
241	26.04.1994	L. Appeltans	<i>Winterdijken langs de Maas — Aanleg en verbeteringen</i>	831
242	0 26.04.1994	L. Appeltans	<i>Aanleg van pijpleidingen tussen Kruibeke en Ham — Wijziging van het gewestplan</i>	840
243	27.04.1994	J. De Mol	<i>Stormschade — Betalingen in het kader van het project Beasec</i>	832
244	0 27.04.1994	L. Van Nieuwen- huysen	<i>Scheldebrug te Temse — Vergoeding wegens tijdelijks sluiting</i>	840
245	27.04.1994	J. De Mol	<i>Herinrichting van de kanaalzone rond het sas van Wintam — Gevolgen voor het leefmilieu</i>	832
246	28.04.1994	W. Demuyt	<i>Personeel openbare bibliotheken — Avond- en weekendprestaties</i>	
247	0 29.04.1994	H. Van Diende- ren	<i>Mobiliteitseffectenrapport bij grote werken en investeringen — Stand van zaken</i>	841
248	29.04.1994	H. Olaerts	<i>Verkeersongevallen — Zwarte punten in Limburg</i>	833
250	03.05.1994	P. Desmet	<i>Bijzonder plan van Aanleg D'Hooie in Beveren-Leie (Wielsbeke) — Richtlijnen van goedkeuring</i>	791
251	0 04.05.1994	J. Gabriels	<i>Artikel 6.5 § 1c van de wet op de Stedebouw en de Ruimtelijke Ordening — Vorderen van een meerwaarde</i>	841
252	0 04.05.1994	H. Van Diende- ren	<i>Zeekanaal Boom-Brussel — Milieuvriendelijke oeverversterking</i>	841
253	0 04.05.1994	J. Ansoms	<i>Wegencommissie — Samenstelling en invloed</i>	841

254	○	04.05.1994	J. Ansoms	<i>Gewestelijke secundaire wegnnet — Uitrusting met vrijliggende fietspaden</i>	841
255		06.05.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Informatiekrant over wegenwerken — Uitsluitend vermelden auto-wegen en gewestwegen</i>	834
256	⊖	06.05.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Aangetaste bruggen — Stand van zaken</i>	842
257	○	06.05.1994	L. Barbé	<i>Ruimtelijke ordening in Zwalm — Onderzoek Hoog Comité van Toezicht</i>	842
258	○	06.05.1994	F. Van den Eynde	<i>Aantasting van betonbruggen van het wegnnet door ASR — Resultaten van de inspecties</i>	842
259	○	06.05.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Gemeenten met speciale taalregeling — Mogelijkheid tot aan vragen Franstalige documenten</i>	842
260		06.05.1994	H. Candries	<i>Stads- en dorps herwaardering — Ontluistering van Vismarkt te Mechelen</i>	835
261		06.05.1994	E. Beysen	<i>Aanleggen woonwagenterreinen door gemeenten — Stimulering</i>	792
262		10.05.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Bouwvergunning voor het HST-project — Voorlopig geen nieuwe vergunningen</i>	842
263	○	10.05.1994	G. Vanleenhove	<i>Kustverdedigingswerken — Strandverbetering te De Haan-Vosseslag</i>	843
264	○	10.05.1994	D. Ramoudt	<i>Vlaams Infrastructuurplan — Onduidelijkheid van de haven van Oostende</i>	843
265	○	10.05.1994	J. Vande Lanotte	<i>Kustverdedigingswerken — Aanleg van strand tussen casino en havengeul te Oostende</i>	843
266	○	10.05.1994	M. Vogels	<i>Wijziging van het gewestplan Antwerpen — Bestemming van het voormalig militair hospitaal</i>	843
267	○	11.05.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Inpassing van gewijzigde gewestplannen in het ontwerp van Ruimtelijk Structuurplan — Maatschappelijke en politieke gevolgen voor de Brusselse agglomeratie</i>	844
268	○	11.05.1994	P. Van Grembergen	<i>Stadskern van Veurne — Renovatie</i>	844
269	○	11.05.1994	E. Van Vaerenbergh	<i>Herstructureringswerken Assesteenweg te Ternat — Bijkomende op-en afritten ten behoeve van de industriezones</i>	844
270		16.05.1994	R. Wierinckx	<i>Ruimings-, onderhouds- of verbeteringswerken aan onbevaarbare waterlopen van 3e categorie — Kosten voor de gemeenten</i>	792
271		16.05.1994	R. Wierinckx	<i>Geklasseerde waterlopen — Beplantingen langs de oevers</i>	
279		26.05.1994	E. Beysen	<i>Regeringsmededelingen — Gegevens</i>	793

H. WECKX, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden

120		26.04.1994	H. Suykerbuyk	<i>BRTN-3 — Geen ontvangst van deze zender ten noorden van Utrecht</i>	835
121	○	27.04.1994	L. Standaert	<i>Pausbezoek aan België — Politiek ten opzichte van leiders van andere godsdiensten</i>	845
122	○	27.04.1994	L. Standaert	<i>Pausbezoek aan België — Verslaggeving van vorig pausbezoek op BRT</i>	845
123	○	27.04.1994	L. Standaert	<i>Pausbezoek aan België — Verslaggeving op BRTN</i>	845
124		27.04.1994	L. Barbé	<i>Statuut van de niet-professionele sportbeoefenaar — Stand van zaken</i>	836

126	o	29.04.1994	F. Van den Eyn- de	BRTN-medewerkers — Publieke deelname aan politieke manifestaties	845
127		03.05.1994	H. Van Diende- ren	Radiogebouw aan het Flageyplein — Bescherming	793
128	o	06.05.1994	H. Olaerts	BRTN-uitzending De Put — Maatregelen ter verduidelijking	846
129		06.05.1994	H. Olaerts	BRTN-uitzending De Zevende Dag — Objectiviteit i. v.m. lancering Limburgse televisie	793
130		06.05.1994	H. Olaerts	BRTN-Teletekst-uitzendingen — Storende fouten	794
131		06.05.1994	L. Van Nieuwen- huysen	Jongerenginds 1994 — Lijst van partijjongerenafdelingen	794
132		06.05.1994	L. Van Nieuwen- huysen	Vlaamse Gemeenschap en Afrikaanstalige gemeenschap in Namibië — Samenwerking	846
133		06.05.1994	E. Beysen	Topsportbeleid — Beperken van federaties die kunnen genieten van financiële middelen	836
134		11.05.1994	E. Van Vaeren- bergh	Plannen voor een regionale TV-zender in Vlaams-Brabant — Stand van zaken	794
136		11.05.1994	E. Beysen	Vlaamse Opera — Gerechtelijke uitspraak inzake op beschikbaarheid geplaatste personeelsleden	795
137		11.05.1994	P. Van Grember- gen	Toekenning van driesterren-classificatie aan hotels — Voorschriften inzake aanwezigheid van liften	796
142		26.05.1994	E. Beysen	Regeringsmededelingen — Gegevens	796
153		06.06.1994	E. Van Vaeren- bergh	Archeologisch patrimonium Mariastad Halle — Problemen	797

L. VAN DEN BOSSCHE, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

130		03.05.1994	L. Standaert	Lorgo's en raden van beheer — Financiële delegatie	797
131		06.05.1994	L. Van Nieuwen- huysen	Europese scholen — Detacheren van de Vlaamse leraren	797
132		06.05.1994	L. Van Nieuwen- huysen	Activiteiten buiten de onderwijsinstelling en bijdrage van de leerlingen — Verplicht doktersbewijs bij niet-deelname	798
133		06.05.1994	M. Olivier	Muziekonderwijs — Mogelijkheid tot begeleiding, bijscholing en opleiding van dirigenten	798
134		06.05.1994	M. Vogels	Vlaams emancipatieambtenaar — Bevoegdheid ten aanzien van het personeel van de Vlaamse Raad	799
135		06.05.1994	F. De Man	Schoolverzuim — Meer doeltreffende controle	799
136	o	10.05.1994	L. Standaert	Gemeenschapsonderwijs — Sociale dienst	846
137		10.05.1994	L. Standaert	Onderwijs — Onder druk zetten van leerlingen	800
138		11.05.1994	L. Standaert	Voltooiing van het eenheidstype in het onderwijs — Overgangsmaatregelen	800
145		25.05.1994	L. Martens	Pensioendossiers — Betwisting door het Rekenhof omtrent de waarde van het D-diploma	801
149		26.05.1994	E. Beysen	Regeringsmededelingen — Gegevens	801
151		30.05.1994	F. Van den Eyn- de	Schoolreis — Programma	801
154		30.05.1994	F. Van den Eyn- de	Voordrachten in scholen over concentratiekampen — Zinspelen op kwistige Vlaamse partijen	802

J. SAUWENS, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming

92	○	29.04.1994	H. Van Dienderen	<i>De Lijn — Reclame en sponsoring</i>	846
93	○	29.04.1994	H. Van Dienderen	<i>De Lijn — Snelbussen</i>	846
94	○	29.04.1994	H. Van Dienderen	<i>De Lijn — Afstemming van tariefssystemen en vervoerbewijzen op deze van de NMBS en omgekeerd</i>	847
95	○	29.04.1994	P. Van Grembergen	<i>Komgronden in Lampernisse — Bescherming versus A 19</i>	847
96		03.05.1994	H. Van Dienderen	<i>Vermindering van het aantal zware verkeersongevallen — Resultaat van deze doelstelling uit 1991</i>	802
97	○	03.05.1994	H. Van Dienderen	<i>Absolute voorrang aan het voorstedelijk openbaar vervoer — Resultaat van deze doelstelling uit 1991</i>	847
98	○	03.05.1994	H. Van Dienderen	<i>Meer reizigers bij het voorstedelijk openbaar vervoer — Resultaat van deze doelstelling uit 1991</i>	847
99	○	03.05.1994	H. Van Dienderen	<i>Studie over het stedelijk autogebruik — Stand van zaken</i>	847
100	○	03.05.1994	H. Van Dienderen	<i>Vlaamse Adviesraad voor Verkeer en Vervoer — Stand van zaken</i>	847
101	○	04.05.1994	J. Van Eetvelt	<i>De Lijn — Lijn 53 B (Londerzeel-Mechelen)</i>	848
102		06.05.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Bunkers langsheen kust — Eventuele bescherming</i>	803
103	○	06.05.1994	E. Beysen	<i>Beveiliging taxichauffeurs — Maatregelen</i>	848

L. DETIEGE, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

29		06.05.1994	D. Van Mechelen	<i>VDAB — Doelmatigheidsonderzoek met betrekking tot beroepsopleiding</i>	803
30		06.05.1994	M. Maertens	<i>Gunstig effect van visconsumptie op gezondheid — Beleid</i>	805
31		06.05.1994	J. Devolder	<i>Weerwerkgesco 's — Tijdelijke wervingsstop</i>	806
32		26.05.1994	E. Beysen	<i>Regeringsmededelingen — Gegevens</i>	807

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

71		28.03.1994	L. Maximus	<i>Aantal ziekenhuisbedden — Evolutie sinds het invoeggetreden van de wet van 1986</i>	838
80		03.05.1994	L. Standaert	<i>Onthaalgezinnen — Controle door Kind en Gezin</i>	807
81		03.05.1994	H. Van Wambeke	<i>OCMW-voorzitters — Weddevermindering</i>	810
82	○	04.05.1994	B. Vandendriesche	<i>Betrekkingen OCMW-gemeente — Toezicht</i>	848
83	○	10.05.1994	L. Nelis-Van Liedekerke	<i>Kinderopvang in het arrondissement Aalst-Oudenaarde — Gegevens</i>	848
84	○	11.05.1994	V. Dua	<i>Universitair ziekenhuis te Gent — Behoeftte aan kinderopvang voor personeelsleden</i>	848